

Proslavljena ludbreška Sveta nedjelja

Proslava je bila u znaku 20. obljetnice Varaždinske biskupije – Središnje euharistijsko slavlje predvodio je gradišćanski biskup Egidije Živković - Na Svetu subotu u Ludbreg su hodočastili vjernici iz župa iz Hrvatske, Slovenije, Mađarske i Austrije

Brojni vjernici hodočastili Gospi od Suza u Pleternicu

Žena pod križem, Isusova Majka, Žena s teškim križem jedne nacije, poziva nas da u svojim teškim hrvatskim noćima ne bježimo od križa, uči nas da se isplati prihvatiti žrtvu i ljubav za svoj narod i ostati u Hrvatskoj

EXPO 2017: Papina poruka za Nacionalni dan Svete Stolice

Sveta Stolica uredila je svoj paviljon o temi „Energija za opće dobro: briga za zajednički dom” – Papa poručio da se ne smije dopustiti da energetske resursi postanu predmet beskrupulozne financijske špekulacije ili da postanu izvor sukoba

Održan studijski tjedan za studente i istraživače 'Znanost i religija'

Tjedan i konferencija okupili su četrdesetak sudionika teologa, filozofa, biokemičara, biologa i fizičara iz Hrvatske, Velike Britanije, Francuske, Njemačke, Poljske, Irana, te Bosne i Hercegovine

Domovinske vijesti

Euharistijska postaja vjeroučitelja Požeške biskupije u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres

Blagdan Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja u Medviđi

Akcije Hrvatskog Caritasa predstavljene na atletskom mitingu IAAF World Challenge Zagreb 2017.

Pismo zadarskog nadbiskupa u povodu dolaska tijela sv. Leopolda u Zadar

Kornati: Biskup Rogić predvodio zadušnicu za dvanaestoricu poginulih vatrogasaca

Pomoć misijama u Tanzaniji

Akcija Caritasa Zagrebačke nadbiskupije „Da život imaju”

41. katehetski dan Zadarske nadbiskupije

Obilježena deseta obljetnica smrti fra Zdenka Tomislava Tenšeka

Predsjednik HBK čestitao Kurban-bajram

Hodočašće Istrana na Trsat

Skupština svećenika Požeške biskupije

Husina jama: Euharistijsko slavlje za žrtve komunističkog režima

Spomen na ubijene civile u Četekovcu, Čojlugu i Balincima

"Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona"

U Novskoj otvorena katolička osnovna škola

Dubrovački trgovački lanac Pemo uvodi neradnu nedjelju

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

Misno slavlje uz 451. obljetnicu junačke pogibije Nikole Zrinskog

Svećenički dan Sisačke biskupije

Crkva u Hrvata

Pripreme za svečane zavjete franjevačkih kandidata

Hrvatski vjernici hodočastili Gospi u Einsiedeln

Proštenje na Hrvatskom Majuru

Nadbiskup Devčić pohodio Donji Lapac i Zavalje

Predsjednik Vlade posjetio hercegovačke franjevece

Domovinske vijesti

Caritas Zadarske nadbiskupije darovao školske knjige i pribor obiteljima u potrebi

Zadar, 25.8.2017. (IKA) - Više od sto obitelji iz svih dijelova Zadarske županije primilo je pomoć u opremanju svoje djece školaraca u petak 25. kolovoza u prostoru Caritasa Zadarske nadbiskupije u Zadru. Roditeljima je tada uručena sljedeća pomoć: 112 kompleta knjiga za djecu od 1. do 8. razreda, 155 školskih anatomskih torbi i 173 kompleta školskog pribora. Knjige i pribor su podijelili Mirjana Tadić, zamjenica ravnatelja zadarskog caritasa, pedagog Hrvoje Surać i Danijela Stipanić Graf, voditeljica projekta „Suzbijanje siromaštva u Zadarskoj županiji podjelom hrane i osnovne materijalne pomoći Caritasa Zadarske nadbiskupije" za koji je Fond europske pomoći za najpotrebitije država članica EU-a zadarskom caritasu dodijelio tri i pol milijuna kuna. Za školske knjige je potrošeno 128.000 kn, za školske torbe 32.000 kn, a za školski pribor 48.000 kn.

Zadarski caritas svake je godine od svog osnutka 1991. g. pomagao oko sto obitelji dodjelom knjiga i pribora, no ove je godine ta pomoć najbogatija zbog dodijeljenih sredstava iz europskog fonda. „Svake godine nastojimo opremiti djecu koja žive u materijalno teškim obiteljskim prilikama, pomoći roditeljima koji ne mogu kupiti, a nisu uključeni u druge programe, u sustav socijalne skrbi ili svoje lokalne zajednice. Pomoć su primile višečlane obitelji, samohrani roditelji, zaposleni roditelji čija materijalna primanja nisu dostatna da dijete opreme za školu. Uz to, neke obitelji su uključene i u podjeli paketa hrane, a neki i u konzumiranju obroka u pučkoj kuhinji caritasa. Roditelji su iznenađeni i zadovoljni otišli s onim što su, kako lijepo i koliko dobili", rekla je Mirjana Tadić.

Među 112 školaraca koji su dobili knjige su i djeca iz Kistanja. Da će obitelji osjetiti tu pomoć potvrđuje što su neki roditelji dobili knjige i pribor za svojih dvoje djece: bilježnice, pernice, mape za likovni odgoj i ostalo. „U projektu je planirano da pomoć primi osamdeset učenika. No, s obzirom na procedure nabave i nižih cijena koje smo postigli od planiranih, umjesto za 80 učenika, uspjeli smo nabaviti 112 kompleta školskih knjiga te je pomognuto i više djece u jednoj obitelji. Svi korisnici odgovaraju opisu korisnika prema odobrenom projektu. Obveza je bila nabaviti anatomske ili torbe s kotačićima. Torbe su bile upola povoljnije od planirane cijene pa smo i njihov broj povećali", rekla je Danijela Stipanić Graf, voditeljica cijelog projekta dodjele sredstava iz EU fonda zadarskom caritasu.

Osobitost projekta bila je i dužnost pedagoga da razgovara s roditeljima, primateljima pomoći. „Cilj projekta je ukazati djeci na važnost obrazovanja u borbi protiv siromaštva. Svaka obitelj živi u specifičnoj situaciji. Žaloso je da dijete ne može napredovati u školi ili usvojiti bolja znanja zbog financijskog statusa svojih roditelja. Kroz taj projekt će se pomoći djeci i roditeljima koji će novac namijenjen za knjige potrošiti na odjeću, obuću i drugo potrebno za djecu", rekao je Hrvoje Surać. On je razgovarao s roditeljima, korisnicima tog programa. Kao najveći problem, osobito djece koja žive u ruralnim predjelima, npr. u Kistanjama, je prijevoz djece, osobito srednjoškolaca i studenata. „Mnogi od njih odustaju od daljnjeg školovanja jer nemaju novaca za prijevoz a država im nije omogućila besplatan boravak u studentskim i učeničkim domovima. To bi se s državne razine trebalo ispraviti. Mnogi roditelji ne mogu djeci platiti repetitorije. Šteta da djeci koja su slabija u nekom predmetu

netko stručan ne pomogne i omogući bolje znanje, nego dijete u startu odustane. U suprotnom će možda i zavoljeti taj predmet, kvalitetnije završiti školovanje i naći bolji posao. Više od 95% populacije ima završenu samo osnovnu ili srednju školu. Mnogo roditelja djece iz tog projekta nema završenu niti osnovnu školu i to nije zanemariv postotak. Problem je i financiranje djeci izleta na kraju školske godine. To druženje svakom djetetu ostane u sjećanju. Jedan roditelj nije odveo dijete u školu na dan kad su išli na izlet, jer njegovo dijete jedino nije moglo ići na izlet, a roditelj nije imao novaca platiti. Jedan korisnik me pitao je li moguće kroz taj projekt financirati djeci i izvanškolske, sportske aktivnosti. Da dijete nakon škole ne bude na ulici, nego da trenira neki sport, pa će se bolje osjećati, stjecati prijatelje. Kroz razgovor s roditeljima došli smo do novih ideja koje ćemo, nadam se, moći ugraditi u buduće projekte. Netko treba više, netko manje pomoći. Te ćemo ideje pokušati uključiti u buduću aplikaciju za odobravanje sredstava", rekao je Surać.

„Ideje su dobivene u radu s korisnicima i to je stvarna potreba. Natječaj Europske unije ima okvir kojem se moramo prilagoditi. Ministarstvo za demografiju, obitelji, mlade i socijalnu politiku RH mora poštivati procedure. Prema naputcima Ministarstva i uvjetima natječaja probat ćemo čim više toga ugraditi u novi projekt", rekla je Stipanić Graf.

„Sretni smo što smo uspjeli u ovome. Stručne osobe koje su razgovarale s našim korisnicima i obavljale ankete došli su do zanimljivih informacija koje će nam biti potrebne za daljnje prijave za novi projekt. Kad ministarstvo raspiše natječaj nastojat ćemo uspješno odraditi i tu drugu prijavu i uključiti najpotrebitije. S ovim rezultatima imat ćemo dobre reference da možemo dalje", rekla je Mirjana Tadić.

U projektu podjele knjiga sudjeluju i socijalne radnice, caritasove vanjske suradnice, Maja Škifić i Maja Pavković. Podjela školskih knjiga, torbi i pribora jedan je od trinaest caritasovih projekata za koji su dodijeljena sredstva za razdoblje od 30. rujna 2016. do 29. rujna 2017. g. Zadarski Caritas je dostavio projektni prijedlog na otvoreni poziv Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku RH koji je trajao od 21. srpnja do 23. kolovoza 2016. g. Vrijednost cijelog tog caritasovog projekta kojem je odobrena pomoć iz EU fonda iznosi 3.577.650 kn, od čega je 2,5 milijuna kuna namijenjeno za pakete hrane i gotove obroke.

Zadarski caritas najnovije je pomognut i akcijom nove, 39. poslovnice Kauflanda u Hrvatskoj, koja je 10. kolovoza kao njihova druga poslovnica otvorena u Zadru. Borna Beker, regionalni voditelj Kauflanda za Dalmaciju i Frane Stevanja, voditelj te nove poslovnice, u četvrtak 24. kolovoza u Pučkoj kuhinji u Zadru don Ivici Jurišiću, ravnatelju zadarskog caritasa, uručili su ček od 12 000 kn za potrebe Pučke kuhinje. Ta su sredstva prikupljena tako da se novootvorena poslovnica Kauflanda u Zadru odrekla jedne kune po računu kupca i to darovala Caritasu. Pučka kuhinja u Zadru dnevno pripremi tristo, a u Benkovcu sto obroka.

Euharistijska postaja vjeroučitelja Požeške biskupije u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres

Požega, 28.8.2017. (IKA) - U Požegi je 28. kolovoza održan susret svih vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije pred početak nove školske i vjeronaučne godine i u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Susret je započeo svetom misom koju je crkvi Sv. Lovre predvodio biskup Antun Škvorčević.

U homiliji biskup se osvrnuo na Isusove riječi iz današnjeg evanđeoskog ulomka, u kojem on farizeje i pismoznance naziva licemjerima i slijepim budalama, a koje našem zapadnjačkom uhu zvuče vrlo grubo, te je istaknuo njegovo značenje u kontekstu istočnjačkog načina izražavanja. Rekao je da riječ „licemjer“ označava čovjeka „čije lice nema nutarnju mjeru srca“, i koji izvana na svom licu glumi da je u njegovoj nutрини sve dobro i lijepo, a zapravo mu je ona puna ružnoga zla, te će Isus farizeje nazvati objeljenim grobovima. Kazao je da sadržaj riječi „licemjerje“ možda jasnije izražava termin „prijetvornost“, koji ukazuje na pretvaranje s obzirom na ono što čovjek uistinu jest u svojoj nutрини. Ustvrdio je da je pretvaranje zapravo laž koja je pred Bogom besmislena, jer nas on poznaje bolje od nas samih. Licemjerje, odnosno prijetvornost najbolje se pobjeđuje krepostima iskrenosti i poniznosti. Iskrenost pročišćava našu nutrinu i pomaže da se mjerimo Božjim mjerilima, a poniznost otvara mogućnost da uvidimo kako ne možemo postati moćna bića vlastitim snagama, nego samo uz Božju pomoć. Rekao je da ima osobito značenje činjenica što su upravo farizeji i pismoznanci, dakle najškolovaniji i najstručniji ljudi, bili prijetvorni. Zbog toga su riječi „farizej“ i „farizejizam“ dobile negativni prizvuk. Podsjetio je da smo u današnjem evanđeoskom ulomku čuli samo tri Isusova prijekora farizejima, a da ih sveukupno ima sedam. Budući da broj sedam u Bibliji označava puninu, znači da su farizeji i dosegli visok stupanj ljudske nemoći, zaključio je biskup. Podsjetio je vjeroučitelje da se i u njihovu životu – možda i neopazice – može dogoditi prijetvornost, napose ako kao stručnjaci na katehetsko-pedagoškom području djeci i mladima prenose određeno vjersko znanje a ne žive u skladu s time. Kazao je kako uvijek trebaju imati na pameti da je Isus Krist platio račun za sve ono što je u nama slabo, prolazno, pokvareno i smrtno, te da se zbog toga pred njim niti pred ikim drugim ne trebamo pretvarati, nego biti ono što jesmo – slabi i grješni ljudi, koji se takvima priznaju i u ispovjedaonici i izvan nje te otvaraju njegovu milosrđu koje ih čini velikima.

U nastojanju oko odupiranja prijetvornosti, biskup je stavio vjeroučiteljima na srce ono što je sv. Pavao preporučio Solunjanima u ulomku današnjeg drugog čitanja: da se neprestano napajaju Božjom snagom po djelotvornoj vjeri, svjedočkoj ljubavi i postojanoj nadi. Predstavio im je primjer sv. Augustina koji je od čovjeka zalutala srca, postao gorljiviji svjedok iskustva pobjede nad zlom u Isusu Kristu putem obraćenja koje se dogodilo ponajprije po molitvama i suzama njegove majke sv. Monike, žene djelatne vjere, svjedočke ljubavi i ustrajne nepokolebljive nade. Pozvao je vjeroučitelje da budu molitelji jedni za druge, jer smo mnogo jači kad molimo za druge. Još je upozorio kako sv. Pavao tumači Solunjanima da nije prema njima nastupio samo riječju, nego i u snazi Duha, to jest svjedočanstvom života, podsjetivši vjeroučitelje da njihovo poslanje ne smije biti propaganda za Isusa Krista, jer njemu to ne treba, već svjedočanstvo života njegovih učenika iz kojeg on progovara i očituje moć svoga križa. Ljudski gledano, nastavio je biskup, križ je nemoć i patnja, ali je to način na koji je Bog očitovao svoju moć do te mjere da je pobijedio i samu smrt. Podsjećajući vjeroučitelje na 20. obljetnicu Požeške

biskupije, koju je utemeljio sv. Ivan Pavao II. upitao ih je kako su se ugradili u svoju mjesnu Crkvu, imaju li u sebi žara djelotvorne vjere, svjedočke ljubavi i ustrajne nade. Kazao im je da se taj žar raspiruje napose u slavlju svete mise. Ukazao je na značenje koje za njih ima sveta misa u župi gdje imaju vjeronauk u školi, u crkvi u koju dolaze i njihovi vjeroučenici, jer im tako svjedoče od čega žive. Protumačio im je vjeru koju je sv. Augustin ispovijedao o svetoj misi, tvrdeći da, kad god blagujemo euharistijsko tijelo Kristovo, ne pretvaramo mi Krista u sebe, nego on nas u sebe, u svoje mistično tijelo. U pričesti se, nastavio je biskup tumačiti Augustinovu misao, događa svojevrsna pretvorba – mi obično kažemo da je pretvorba onaj čin u misi kad se kruh pretvara u Kristovo tijelo – jer mi postajemo ono što blagujemo: u pričesti primamo euharistijsko tijelo Kristovo, i postajemo eklezijalno, odnosno crkveno zajedništvo tijela Kristova. Također je potaknuo vjeroučitelje da ne budu ravnodušni za sve drugo što se događa u Crkvi čiji su članovi, primjerice za događaje po kojima izgrađuju svoju kršćansku kulturu. Progovorio im je i o značenju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa te ih pozvao da na njega povedu i svoje vjeroučenike, da im to bude svojevrsni izvanškolski sat vjeronauka na kojem će biti dionicima očitovanja i ostvarenja požeške mjesne Crkve po zajedničkom euharistijskom slavlju predstavnika iz svih njezinih župa. Poručio je vjeroučiteljima da je to prigoda u kojoj će posvjedočiti koliko vole Isusovu Crkvu koja se ostvaruje u njihovoj mjesnoj Crkvi. Završavajući homiliju, zamolio je sv. Augustina, koji je prošao od životnog iskustva nemoći do najvišeg iskustva kad mu je Bog postao sve, da svojim zagovorom pomogne vjeroučiteljima da i oni dospiju do punine života koju je Bog za njih smislio.

Na svršetku mise uslijedilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Zatim su vjeroučiteljima i odgajateljicama u vjeri podijeljeni kanonski mandati. Tom prilikom biskup je podsjetio da je mandat crkveni dokument kojim vjeroučitelji i odgojiteljice u vjeri ulaze u škole i vrtiće, ne kao privatni djelatnici, nego kao poslanici i povjerenici Crkve. Zaželio je da im taj pisani dokument bude ohrabrenje i potakne na ponos što je po njima Crkva prisutna u školama i vrtićima. Nakon toga su vjeroučitelji u Dvorani svete Terezije Avilske imali kratki program gdje im je predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri progovorio o aktualnim pitanjima vezanima uz početak nove školske godine i vjeroučiteljsko poslanje te o Euharistijskom kongresu.

Blagdan Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja u Medviđi

Benkovac, 29.8.2017. (IKA) - Blagdan Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja svečano je proslavljen u utorak 29. kolovoza u župi Prikazanja BDM u Medviđi u benkovačkom zaleđu, gdje puk od davnine slavi sv. Ivana Krstitelja kojem je bila posvećena prvotna župna crkva iz 17. st. Koncelebrirano misno slavlje za vanjskim oltarom pokraj župne crkve predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. „Slavljem uz dan svetoga Ivana pokazujemo našu ljubav prema Božjem Jaganjcu Isusu kojem je Ivan Krstitelj pripravlja put. To je znak i naše duboke zahvalnosti za dar Crkve po kojoj Isus nastavlja spašavati ljude, javno očitovanje da volimo Crkvu koja je stup istine i produženo Isusovo utjelovljenje. Ujedno je i izraz našeg poštovanja prema sakramentima, osobito prema euharistiji koja je naša hrana, da ne klonemo pred brojnim kušnjama i da se ne izgubimo u sumaglici zavodljivih ideja koje nas salijeću sa svih strana. Okupljeni oko svetoga Ivana, kojem je povjeren kraj Medviđe, ispovijedamo da nam je zakon Evanđelja mudrost života“,

rekao je nadbiskup Puljić, istaknuvši da su tu vjeru prakticirali naši očevi kroz stoljeća i bili sigurni da su sveci Božji miljenici, trajni moćni zagovornici i dragi zaštitnici. „Stoljećima su naši preci bili na teškim ispitima i vodili bitku za goli život i opstanak s moćnicima ovoga svijeta koji su ih htjeli učiniti svojim slugama: od rimskih kraljeva i cezara, do boljševičkih komesara. Naš veliki kardinal Alojzije Stepinac, poput stotine svećenika, bio je zatvaran, suđen i mučen jer se nije htio odreći vjere, službe i istine. Stoga nam je bilo lijepo slušati sv. Ivana Pavla II. kad je u Solinu prije dva desetljeća, 5. listopada 1998. g., okupljenim mladima progovorio o našem heroju, kojeg je dan prije proglasio blaženim u Mariji Bistrici: 'Blaženi Alojzije je službu navještanja Evandjelja ispunio svojom patnjom za Crkvu, a poruku vjere zapečatio svojom smrću. Draža mu je bila tamnica nego sloboda, i to samo zato kako bi obranio slobodu Crkve i njezino jedinstvo. Nije se strašio okova kako ne bi bile okovane riječi Evandjelja", rekao je nadbiskup, istaknuvši da je to divna pohvala na račun toga Božjeg viteza, slična pohvali koju je Isus uputio za Ivana. „Zato i spominjemo dva puta u godini toga Božjeg heroja koji je ostao vjeran Božjim načelima do kraja. Bio je granit značaj i karakter pa je Isusu bio osobito drag", rekao je nadbiskup Puljić.

Opisujući Ivana, rekao je da je bio sin pustinje, čovjek čista zraka i širokih pogleda. „Nije bio trstika koju vjetar okreće kako hoće. Naprotiv, bio je i ostao hrast kojem ni najjača oluja nije mogla nauditi. On ostaje vjeran Božjim načelima do kraja. Zbog svoje načelnosti i hrabrosti Ivan je kroz stoljeća bio drag i blizak našem čovjeku vjerniku. Jer, brojni naši Ivani i Jeremije stradali su samo zato jer nisu htjeli pogaziti svoju vjeru, zaniijekati svoje korijene i odreći se kršćanskih načela. Ivan im je u tome bio nadahnuće i zaštitnik", naglasio je mons. Puljić, istaknuvši da se u našim krajevima nije bilo lako odhrvati silnim zavodnjama i zastrašivanjima. „Bogu hvala što su naši preci ostali uzgor, nepokolebivi i neustrašivi kad se radilo o vjernosti i idealima života. Zahvaljujući upravo takvima vjera i danas živi. Gdje bismo bili da nije bilo hrabrih i svjesnih ljudi u našoj prošlosti", poručio je mons. Puljić.

Na blagdan Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja navješten je i ulomak iz Knjige proroka Jeremije koji ispovijeda kako ga je Gospodin zaveo, nadjačao i svladao. Bog se iznenada upleo u njegov život i pozvao ga biti prorokom u svom narodu. Jeremija je zbunjen. Ne osjeća se sposobnim i jakim pa nastaje dramatična borba i hrvanje između njega i Boga. Jeremija se otima i opravdava da se plaši, ne zna govoriti i još je dijete. „Ne govori dijete sam, uzvraća Jahve, već idi onamo kamo te šaljem. Ne boj se, jer ja sam s tobom'. Tada se Jahve dotače njegovih usta i reče mu: 'Ustani, opaši bedra i ne boj se'. Dramatična borba pokazuje ozbiljnost poziva, zadataka i poslanje koje nikako nije lako. Svaki poziv, a osobito proročki, nešto je veliko, osobno i neopozivo. Kad Bog zove, onda on mijenja tijekove života onoga koga poziva. Izbacuje ga iz kolotečine i uhodanih tračnica i usmjerava na nešto novo", rekao je nadbiskup, podsjetivši da je Abraham koga je Bog pozvao, ostavio svoj dom i krenuo kamo ga Bog šalje. „Slučaj proročkog poziva Jeremije pokazuje pravo hrvanje i herojsku borbu između vlastite slabosti, nesposobnosti, osjećaja nemoći i straha s jedne strane te Božje milosti i upornosti s druge strane. Kad nekoga Bog dotakne svojim prstom i ispuni svojim duhom, on postaje drugi čovjek. Iako je i dalje slab i krhak, on kreće s nakanom ispuniti do kraja što je Gospodin s njime planirao od utrobe majke njegove", istaknuo je mons. Puljić.

Navečer je predstavljen film 'Glas Medviđe' autora Luke Klapanca, uz geslo: 'Medviđari odvika dovika slave svoga

Ivana usika'. Župnik Medviđe don Krešo Ćirak istaknuo je da je Medviđa primjer kako Bogu vjeran narod, usprkos stradanjima i kušnjama, otvoren životu, vjeran Kristu i Crkvi, opstaje tijekom povijesti, ne zaboravljajući svoj rodni kraj. Medviđa je mučeničko mjesto gdje su u zaseoku Erštići četnici 9. veljače 1993. g., kao odmazdu za oslobodilačku akciju HV-a Maslenica, ubili deset hrvatskih civila, svi prezimena Erštić. Najmlađa žrtva imala je osamnaest, a najstarija osamdeset i osam godina. Njima u spomen pokraj župne crkve Prikazanja BDM podignut je kameni spomenik. U Domovinskom ratu stradalo je još osam Medviđana. U obani u Domovinskom ratu sudjelovalo je 670 Medviđana branitelja. Župna crkva Prikazanja BDM u agresiji na to bukovačko mjesto bila je teško oštećena granatiranjem, postavljanjem eksploziva i paljenjem 1991. g., a obnovljena je 2002. g. Od petsto stanovnika prije Domovinskog rata, u Medviđi sad živi oko devedeset stanovnika. Ostali su raseljeni diljem Hrvatske i inozemstva, što je bio i sustavni plan srpskih vlasti u godinama prije Domovinskog rata. Medviđani iz svih dijelova Hrvatske i svijeta u velikom broju, mnogi i u narodnoj nošnji, poput KUD-a Sv. Ivan – Medviđa, okupe se na blagdan Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja koji zovu 'Usičenje svetog Ivana'.

Podjela kanonskih mandata vjeroučiteljima Bjelovarsko-križevačke biskupije

Mandate dobilo trideset vjeroučitelja

Bjelovar, 29.8.2017. (IKA) - Tradicionalni susret vjeroučitelja Bjelovarsko-križevačke biskupije na početku nove školske godine, održan je u utorak 29. kolovoza u bjelovarskoj katedrali Svete Terezije Avilske. Susret je započeo svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio generalni vikar biskupije mons. Stjepan Ptiček uz koncelebraciju vlč. Mireka Hrvojića, predstojnika biskupijskog Katehetskog ureda. Nikad većem broju vjeroučitelja pridružilo se šest svećenika koji pastoralno djeluju kao vjeroučitelji u školama i koji su također koncelebrirali misnom slavlju.

Mons. Ptiček je u homiliji, ističući važnost uloge vjeroučitelja u suvremenom svijetu i školskom sustavu napose, istaknuo: „U Evandjelju smo vidjeli Ivana Krstitelja koji je zbog vjernosti Istini položio svoj život. I danas situacija nije ništa drugačija: s jedne su strane oni koji su za Istinu, ali i oni koji sve rade protiv te Istine. No, Istina je onaj put koji danas pred vas dragi vjeroučitelji Krist stavlja, budući da je On sam Istina. Baš zbog toga, uza sve poteškoće nema ništa ljepše nego s Bogom izgrađivati čovjeka; onog istog čovjeka kojega je Bog stvorio i od kojeg očekuje da uz njega prione. Neka vam Isusove riječi i životni stav budu trajno ohrabrenje u svemu što budete činili".

Prije podjele završnog blagoslova, uslijedila je svečanost dodjele kanonskih mandata. Ove je godine mandate iz ruku predstojnika Hrvojića dobilo trideset vjeroučitelja: četvero vjeroučitelja trajni mandat, a njih dvadeset i šest mandat na određeno vrijeme. Predstojnik Hrvojić je na kraju svim vjeroučiteljicama i vjeroučiteljima poželio obilje Božjeg blagoslova i uspjeha u njihovom predanu i odgovornu radu. Još jednom je istaknuo činjenicu kako mandat nije pravo za koje se netko natječe, već prvenstveno milost; jer, nema ništa ljepše nego imati Boga u sebi i dijeliti ga drugima.

Nakon svečane euharistije, vjeroučitelji su se susreli s predstojnikom Hrvojićem i ostalim svećenicima. Okupljeni su dobili potrebne informacije i smjernice vezane uz stručna usavršavanja i ostale aktivnosti koje vjeroučitelje očekuju u novoj školskoj godini. Ugodno druženje poslužilo je i za iznošenje i prenošenje iskustava iz svakodnevnog rada.

Akcije Hrvatskog Caritasa predstavljene na atletskom mitingu IAAF World Challenge Zagreb 2017.

Zagreb, 29.8.2017. (IKA) - U Zagrebu je 28. i 29. kolovoza održan međunarodni atletski miting IAAF World Challenge Zagreb 2017, u sklopu kojega u ponedjeljak održan 3. memorijal Ivana Ivančića a u utorak 67. memorijal Borisa Hanžekovića – vrhunsko atletsko natjecanje ponajboljih svjetskih atletičarki i atletičara.

Već treću godinu zaredom na poziv organizatora AK Dinamo Zrinjevac Hrvatski Caritas imao je priliku tijekom mitinga predstavljati svoju tradicionalnu akciju Za 1000 radosti, koju u sklopu programa pomoći obiteljima u potrebi diljem Hrvatske provodi već petnaest godina pružajući pomoć tisućama siromašnih obitelji putem mreže nad/biskupijskih i župnih caritasa te – uz potporu i preporuku Ministarstva znanosti i obrazovanja – svih osnovnih i srednjih škola u Hrvatskoj. Konkretna pomoć stigla je tako i ove godine do brojnih obitelji koje se u neravnopravnim natjecanjima svakodnevno bore protiv zaduženosti, bolesti, nezaposlenosti, besperspektivnosti, siromaštva...

Na sportskim borilištima uz fontane u Ulici Hrvatske bratske zajednice i na stadionu u SRC Mladost na Savi Hrvatski je Caritas svim gledateljima koji su pratili sportska nadmetanja darovao prigodne narukvice živopisnih boja. Na njima je uz naziv akcije i riječ intervencija, pod kojom se provodi ovogodišnja akcija, i deset poticajnih pitanja koja potiču na različite oblike intervencije, materijalne ali i nematerijalne, kojima svaki čovjek može usavršiti i obogatiti svoje odnose s ljudima, a napose djelatno izraziti ljubav i zauzetost za one najmanje i najslabije u društvu. Među njima su: Zašto ne darovati? Zašto ne mijenjati? Zašto ne slaviti? Zašto ne popraviti? Zašto ne zahvaliti? Zašto ne pomoći? Televizijski gledatelji kao i gledatelji na borilištima mogli su se u akciju uključiti pozivanjem donacijskoga broja 060 9010 (6,25kn po pozivu; PDV uključen) ili novčanim uplatama putem www.caritas.hr.

Premda je u ponedjeljak na bacalištu kugle uz fontane jak pljusak onemogućio humanitarno natjecanje u bacanju kugle te je ono bilo u posljednji tren otkazano, spremnost sudionika da i osobno podupru akciju Za 1000 radosti i okušaju se u nadmetanju u bacanju kugle u nepovoljnim okolnostima ohrabrila je mnoge. Hrvatski Caritas zahvaljuje stoga: tenisaču Dinu Marcanu, miss sporta Hrvatske Leonardi Farkaš, TV-voditeljku Frani Ridjanu, bivšim sportašima: vaterpolistu Dubravku Šimencu, odbojkašici Mariji Anzulović, veslaču Igoru Boraski, tekvandašici Ani Mariji Bujas Čelan, rukomatašici Klaudiji Bubalo, kao i glumcu glumcu Milanu Pavloviću i glavnom tajniku Sportskog saveza Grada Zagreba Zdenku Antunoviću – nadajući se idućoj suradnji u izgradnji društva solidarnosti i socijalne osjetljivosti.

Uspješnoj promociji akcije Za 1000 radosti u svojevrsnoj „Intervenciji na Hanžeku“ pred više od 13 tisuća gledatelja u dva dana uz organizatore natjecanja doprinijeli su i mediji, napose HRT, Hrvatski katolički radio, Laudato TV, brojne lokalne radijske postaje koje su emitirale radijski spot te Novi list.

Akcija Za 1000 radosti – INTERVENCIJA – Hrvatskoga Caritasa i dalje je otvorena, a siromašnim obiteljima u Hrvatskoj pomoć dobrih i darežljivih ljudi žurno je potrebna. Navijanje i potpora našim najboljim sportašicama i sportašima - ali i socijalno ugroženim građanima - vidjela se ovih dana na djelu na atletskom mitingu. Vjerujemo da se taj učinkoviti spoj može i nastaviti.

Pismo zadarskog nadbiskupa u povodu dolaska tijela sv. Leopolda u Zadar

Zadar, 30.8.2017. (IKA) - „Što nam Gospodin poručuje po svetom Leopoldu“ naziv je pisma zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića koje je uputio vjernicima povodom ponovnog dolaska tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića u Hrvatsku. Prošle godine u Zagrebu, a ove godine na jadranskoj obali, Što kaže crkveno Učiteljstvo o štovanju svetih relikvija i Sveti Leopold - skroman i vedar svetac koji nas poznaje i čeka, naslovi su tri ulomka nadbiskupova pisma upućenog mjesnoj Crkvi.

Prva postaja drugoga Leopoldova pohoda Hrvatskoj od 14. do 18. rujna je Zadar, gdje je sv. Leopold bio poglavar kapucinskog samostana uz crkvu Gospe od Zdravlja u središtu grada na poluotoku. Tu je kao mladi redovnik tri godine obavljao službu rektora (1897.-1900.). Zadarski nadbiskup Marijan Oblak nabavio je svečeve relikvije i crkvu Gospe od Zdravlja 1978. g. proglasio svetištem sv. Leopolda za Zadarsku nadbiskupiju.

„Radujemo se što će svete relikvije našeg svetog sunarodnjaka proći našom nadbiskupijom i boraviti u Zadru od 14. rujna poslije podne do 15. rujna, kad će u jutarnjim satima krenuti prema Herceg Novom. Na dolasku u grad bit će nekoliko sati izložen štovanju u crkvi Gospe od Zdravlja u kojoj je kao mladi kapucin tri godine ispovijedao. Onda će biti prevezen u katedralu Sv. Stošije gdje će se služiti svečana misa i druge pobožnosti. Tijekom tog razdoblja bit će prigoda za ispovijed. Neka po zagovoru svetog Leopolda boravak njegova svetog tijela bude milosno i blagoslovljeno vrijeme za Zadar i nadbiskupiju; osobito za naš duhovni rast i osobni susret s milosrdnim Ocem“, potiče mons. Puljić u pismu. Ističe da nam po sv. Leopoldu Gospodin govori „o velikom otajstvu beskrajne Božje dobrote koja nas raduje i dira. Isus nas po njemu iznova poziva: 'Dođite k meni svi vi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti' (Mt 11, 28). Njega je Otac nebeski poslao da nas oslobodi i spasi. Jer čovjek je bio i ostao ranjen u svim svojim unutarnjim moćima razuma, slobodne volje, srca i savjesti. No, iako je ranjen, on nije napušten. Po Božjem milosrđu i zaslugama muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista, on je spašen i otkupljen. To Gospodin poručuje po svecu milosrđa, svetom Leopoldu“, naglašava mons. Puljić.

Bog traži da kao njegova odabrana djeca očitujemo u životu plodove njegova Duha. „Sveti Leopold dobro je shvatio metodologiju obraćenja pa je cijelog života po sakramentu ispovijedi pomagao ljudima da 'svlače starog čovjeka', mijenjaju se i 'oblače novoga' koji će biti 'pun ljubavi i veselja, mira i strpljivosti, blagosti i dobrote' (Kol 3,12-15). Budući da je znao da kreposti i vrline ne dolaze same od sebe, već se za njih valja izboriti, on se nije umarao u životnim teškoćama i duševnim patnjama upućivati ljudima riječi ohrabrenja. Jer, čvrsto je vjerovao da sakramentalna milost pomaže ljudima da se obraćaju i popravljaju, kako bi se stameni u vjeri mogli othrvati pred brojnim teškoćama koje život sa sobom nosi“, ističe mons. Puljić.

Nadbiskup podsjeća na riječi pape Pavla VI. prigodom Leopoldove beatifikacije 1976.: „Gledaj samo kako je siromašan, jednostavan, čovječan; skroman, vedar i sabran; sav u zanosu svog unutarnjeg gledanja nevidljive prisutnosti Božje. A ipak je tako prisutan, pristupačan i spreman na uslugu, pa imaš dojam da nas poznaje i čeka; kao da su mu poznate naše brige i kao da čita našu nutrinu. Pogledaj toga siromašnoga, maloga kapucina koji nas privlači i oduševljava“.

Dopuštenjem Kongregacije za proglašenje svetih i mjesnog biskupa iz Padove, a na zamolbu kotorskog biskupa Ilije Janjića, Leopoldovo sveto tijelo će proći hrvatskom obalom

do njegovog rodnog mjesta Herceg-Novog. Nadbiskup podsjeća da je od 13. do 18. travnja 2016. tisuće vjernika odalo počast sv. Leopoldu čije je tijelo bilo izloženo u zagrebačkoj katedrali a zatim u njemu posvećenoj kapucinskoj crkvi u Dubravi. „Časteći zemne ostatke svetih Božjih ugodnika, daje se zapravo slava i čast Bogu koji je izvor i počelo svake svetosti. Njega, koji je tri desetljeća satima ispovijedao u skromnoj sobici u Padovi te svojom desnicom u Božje ime opraštao grijeha i liječio nanesene rane, papa Franjo je proglasio suzaštitnikom Godine milosrđa", ističe zadarski nadbiskup. Neraspadnuto tijelo sv. Leopolda čuva se u staklenom lijesu u Padovi. U Godini milosrđa bilo je preneseno najprije u Rim (3.-11. veljače 2016.), a onda u Zagreb (13.-18. travnja 2016.).

Zato zadarski nadbiskup u pismu spominje i crkveni nauk glede štovanja svetih relikvija ili moći koje su osobito diljem naše obale bile sastavni dio pastorala i pobožnosti. To je povezano i s početkom našeg doseljavanja u ove krajeve. „Kad su ovdje brojni kršćani nastradali u vrijeme seobe naroda i Avarskih razaranja, papa Ivan IV. (640.-642.), Dalmatinac, poslao je benediktinskog opata Martina neka donese u Rim kosti mučenika, od Solina do Istre. I sagradio im je posebnu kapelu u krstionici lateranske bazilike. Njegov nasljednik, papa Teodor I., uredio je kapelu mozaikom deseterice dalmatinskih i istarskih ranokršćanskih mučenika, što pokazuje osobito poštovanje prema relikvijama svetaca i mučenika", poručuje mons. Puljić.

Nadbiskup ističe da se crkveno učiteljstvo u više navrata očitovalo o temi štovanja svetih relikvija. Sedmi ekumenski sabor u Niceji (787.) dao je konkretne upute glede štovanja svetih relikvija. Odredio je da se oni „koji odbacuju moći svetoga mučenika, smijene" (ako se radi o klericima) ili „isključuje iz zajedništva" (ako se radi o monasima ili laicima).

Sedam i pol stoljeća kasnije, Tridentski sabor obrazlaže zašto se „zaziva i časti moći svetaca" te 1563. g. određuje neka „biskupi i ostali koji nose brigu naučavanja", u skladu s naukom svetih otaca i svetih sabora, „marljivo poučavaju vjernike o posredovanju i zazivanju svetaca, o štovanju moćiju i o zakonitoj upotrebi slika". Isti sabor naglašava kako „bezbožno misle oni koji tvrde da se sveci ne mole za ljude, jer to se protivi časti jedinog posrednika između Boga i ljudi, Isusa Krista" te „neka vjernici časte tijela svetaca i mučenika", jer oni su bili „živi udovi Krista i hram Duha Svetoga". Po njima „Bog daje ljudima mnoga dobročinstva", pa „valja u potpunosti osuditi one koji tvrde da ne treba štovati moći svetaca i iskazivati im počast".

Drugi vatikanski sabor u dogmatskoj konstituciji „Svjetlo naroda" kaže kako „s velikim pijetetom ponavlja časnu vjeru naših predaka o štovanju Blažene Djevice Marije, blaženog Josipa, apostola i mučenika i svih svetaca" (LG 50). Stari nauk koji su zacrtali oci na saborima uobličio je i Crkveni Zakonik u svojoj petoj knjizi (s pet kanona) gdje se govori o „štovanju svetaca, svetih likova i svetih moći". Tamo stoji izričita preporuka neka se „promiče istinsko i vjerodostojno štovanje svetaca čiji primjer vjernike izgrađuje, a zagovor štiti" (kan 1186). Zakonik preporuča i „drevnu tradiciju pohranjivanja moći mučenika ili drugih svetaca ispod nepomičnih oltara" (kan 1237 § 2.). No, izričito se „zabranjuje njihova prodaja" i „otuđenje" (kan 1190, & 1) ili njihovo trajno premještanje „bez dopuštenja Apostolske Stolice" (kan 1190 § 2.). Zato je i traženo dopuštenje Kongregacije za proglašenje svetih da tijelo sv. Leopolda ove godine pođe u Hrvatsku i Crnu Goru, poručuje nadbiskup Puljić u pismu povodom dolaska svečeva tijela u Zadar.

Kornati: Biskup Rogić predvodio zadušnicu za dvanaesticu poginulih vatrogasaca

Šibenik, 30.8.2017. (IKA) – U povodu desete obljetnice kornatske tragedije šibenski biskup Tomislav Rogić predvodio je u srijedu 30. kolovoza misu zadušnicu za dvanaesticu poginulih vatrogasaca. Euharistiju je služio kod spomen obilježja poginulim vatrogascima na mjestu tragedije na otoku Kornatu. „Naši dragi koji nas napustiše, dvanaestorica sinova, dvanaestorica vatrogasaca, ne ostaju samo u našem sjećanju. Oni ostaju u našoj ljubavi koja se njihovim odlaskom ne umanjuje niti nakon 10 godina. Usprkos boli rastanka, nenadoknadivog gubitka i patnje utjehu nam nudi vjera i ljubav. Kao da nam tek bol rastanka pokazuje koliko smo neku osobu voljeli. Neshvatljivo po ljudsku da nam upravo bol rastanka otkriva ljubav", poručio je u homiliji biskup Rogić.

Istaknuo je da je tako bilo i na Kristovu križu. „Bog nam je pokazao svoju ljubav darivajući nam svoga Sina da po njegovoj smrti i uskrsnuću budemo učvršćeni u nadi, u vjeri i pravoj ljubavi koja ne prolazi s mijenama ovoga svijeta, nego ostaje zauvijek. Vjera u uskrsnuće i ljubav prema onima koji više nisu s nama u ovom zemaljskom životu, ruši barijeru smrti i nudi nam utjehu da ćemo se opet sresti onkraj ovoga života, s onu stranu stvari – kad nastupi zagalgotsko svitanje, svitanje uskrsnog jutra", poručio je biskup. „Bože daj mi mudrosti razlikovati jedno od drugoga: ono što mogu i ono što ne mogu promijeniti. Gubitak dragih nam osoba ne možemo promijeniti. Ostaje nam molitva Bogu za snagu prihvatiti nepromjenjivo. Samo vjera u Kristovu blizinu i njegovo uskrsnuće može nam dati tu snagu. U ovoj misnoj žrtvi i mi učvrstimo svoju vjeru u uskrsnuće, ugledajmo se u primjere svetih, ugledajmo se u one koji su među nama prednjačili u dobroti. To je put na koji nas Isus zove, da se i sami jednom možemo nadati blaženoj vječnosti i ostvarenju Isusovih riječi: Da to je volja Oca mojega, da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni, i ja da ga uskrisim u posljednji dan", zaključio je biskup Rogić.

Pomoć misijama u Tanzaniji

Vinkovci, 31.8.2017. (IKA) - Caritas župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu sa skladištem u Vinkovcima šalje donaciju za misije u Tanzaniju. „Preko o. Jozafata Mosha došli smo do kontakta s misionarom u Tanzaniji o. Tomislavom Mesićem, i odlučili smo pomoći. Ovo je drugi put kako šaljemo donaciju. U tri kombija, od perilica za rublje, peći, školskoga pribora, ono što im je nužno, šaljemo ovoga puta. Tu je i dio bicikala, alata odnosno što nam kažu da im je potrebno. Boravili su u Hrvatskoj mjesec dana i imali smo zajedničke susrete i dogovore", rekao je Milan Stjepanović, voditelj Caritas župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu sa skladištem u Vinkovcima.

U spomenutom boravku bila je i redovnica Mery Benedikta, ravnateljica škole u Boma Moshi s 368 đaka, među kojima su i albino djeca - crnci rođeni s bijelom puti. „Takvu djecu tamo ubijaju jer ih smatraju prokletima, a s. Mery Benedikta ih okuplja i spašava od smrti. To je jedan od razloga zašto smo se odlučili za donacije prema Tanzaniji", pojašnjava Stjepanović. Svi koji žele pomoći mogu u Caritas donijeti isključivo ispravne i kvalitetne stvari odnosno posuđe, peći, šivaće mašine ili se mogu uključiti u kumstva preko župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu. „Imamo 28 kumstava koja obvezuju uplatu od 100 eura godišnje i s tim novcem djetetu-đaku plaćen je smještaj u školi, školovanje i hrana", rekao je Stjepanović.

Caritas župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu sa skladištem u Vinkovcima inače je trenutačno i najveća posudionica bolesničkih kreveta, kolica, princeza za bolesnike, itd. u Hrvatskoj, a organizirana je na taj način da njihovi volonteri odvoze i dovoze krevete u kuće. Više informacija dostupno je putem telefona 099 406 53 64 radnim danom od 9.30 do 12.30 sati.

Kardinal Bozanić čestitao Kurban bajram

Zagreb, 31.8.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je muslimanskim vjernicima i predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću čestitku prigodom blagdana Kurban bajrama.

„Prigodom Kurban bajrama Vama i svim vjernicima islamske vjere u Republici Hrvatskoj upućujem srdačne čestitke te želim svako dobro. Neka proslava Kurban bajrama, kojim završava vrijeme posta, molitve i milostinje, u srcima muslimanskih vjernika bude poticaj da čine ono što je Božja volja, da se zauzimaju za zajedničko dobro i izgradnju što humanijeg i pravednijeg društva“, istaknuo je kardinal Bozanić, priopćio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Split: Predstavljena knjiga „Slika Boga nevidljivoga“ o. Marka Kornelija Glogovića

Split, 31.8.2017. (IKA) - U prostorijama nakladne kuće Verbum na konferenciji za medije u četvrtak 31. kolovoza predstavljena je knjiga „Slika Boga nevidljivoga“ o. Marka Kornelija Glogovića. Knjigu su predstavili mr. Petar Balta i dr. Miro Radalj, glavni urednik i direktor nakladne kuće Verbum.

Nakladna kuća Verbum u svojoj biblioteci Hosana Magna, u kojoj objavljuje popularne knjižice molitava i pučkih pobožnosti, upravo je čitateljima učinila dostupnim i novo izdanje - knjižicu „Slika Boga nevidljivoga“, čiji je autor o. Marko Kornelije Glogović, poznati redovnik pavlin i jedan od najgorljivijih promicatelja pobožnosti Božjemu milosrđu. „Slika Boga nevidljivoga“ knjižica je pobožnosti Božjemu milosrđu nadahnutu prvom slikom Milosrdnoga Isusa koja je naslikana još za života svete Faustine Kowalske i čije je nastajanje ona osobno nadzirala. Izvorna se slika danas nalazi u Litvi, u Vilniusu, samostanu sestara Milosrdnoga Isusa, po izričitoj želji duhovnika svete Faustine, blaženika vlč. Sopoćkog.

Kontemplirajući o snazi i dubini milosrđa pred izvornom slikom Milosrdnoga Isusa, o. Glogović u toj knjižici čitatelju na duhovno obogaćenje nudi poticajna razmatranja i pobožnosti Božjemu milosrđu. Knjižica tako osim informacija o povijesti slike sadrži kronicu Božjega milosrđa, deveticu, septenu, različite druge molitve, izvratke iz „Dnevnika sv. Faustine“ kao i praktične duhovne savjete koji su ujedno i važan doprinos vjernicima koji žele još više upoznati Božje milosrđe, život i apostolat svete Faustine ili jednostavno ojačati pouzdanje u Boga.

Posebice je dojmjljiva „Molitva u trenucima velike kušnje“, također sadržana u ovoj knjizi, koja će biti od velike koristi svima onima koji se nalaze u raznim životnim poteškoćama, a njih autor posebice ohrabruje poručujući: „Najbolje iskustvo ove čudesne slike prolaziš kad sam imaš slomljeno srce, otvoreno zbog udaraca bližnjih, spušten pogled, rane koje skrivaš i nerado pokazuješ...“

Sjednica Biskupskog vijeća Sisačke biskupije

Sisak, 31.8.2017. (IKA) - Sjednica Biskupskog vijeća Sisačke biskupije, pod predsjedanjem biskupa Vlade Košića, održana je u četvrtak 31. kolovoza u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku, prvi puta u novom sastavu: biskup, generalni vikar mons. Marko Cvitkušić, kancelar mr. Janko Lulić i ekonom mons. Zdravko Novak. Među mnogim temama koje su imali u raspravi razmotrili su i povećanje ulaganja za djecu te je donesena odluka da će Biskupija od sada za krštenje 4. i 5. djeteta u obitelji darovati 3 tisuće kuna, za 6. dijete 4 tisuće kuna, a za 7. i daljnje dijete 5 tisuća kuna. Biskupija želi na taj način pokazati potporu obiteljima s brojnom djecom te pridonijeti demografskoj obnovi Domovine.

Akcija Caritas Zagrebačke nadbiskupije „Da život imaju“

Zagreb, 31.8.2017. (IKA) - Caritas Zagrebačke nadbiskupije u suradnji s Hrvatskim Telekomom od 1. rujna do 31. prosinca ove godine otvara humanitarni telefon namijenjen akciji „Da život imaju“. Pozivom na broj 060-9001 građani se mogu uključiti u humanitarnu akciju kojom se prikupljaju sredstva za gradnju objekta za mlade bez odgovarajuće roditeljske skrbi koji nakon punoljetnosti moraju napustiti domove kao i za siromašne studente. Pozive je moguće ostvariti iz mreža HT-a te iz mreža drugih operatora. Cijena poziva za krajnje korisnike iznosi 6,25 kuna po pozivu (PDV uključen). Vipnet d.o.o., Metronet komunikacije d.d., Iskon Internet d.d., OT-Optima Telekom d. d. svojim su korisnicima omogućili pozive te su se odrekli prihoda.

Objekt, čija je izgradnja na adresi Selska cesta 165 u Zagrebu u tijeku, svoje prve stanare trebao bi primiti krajem 2018. godine, a smještaj će u njemu istovremeno moći pronaći tridesetak korisnika.

Vrijednost radova izgradnje objekta iznosi 8,7 milijuna kuna. Do sada je osigurano 6 milijuna kuna, a potrebno je prikupiti još 2,7 milijuna kuna. Uz darovano zemljište, trideset posto troškova gradnje snosit će Zagrebačka nadbiskupija. Caritasova akcija „Da život imaju“ odvija se pod visokim pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović, a medijski pokrovitelji su Hrvatska radiotelevizija i Večernji list. U Hrvatskoj se u domovima za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi nalazi gotovo 800 djece i mladih. Svi oni nakon navršene 18. godine života, odnosno po završetku školovanja, moraju napustiti dom i započeti samostalan život. Prosječno, svake godine iz domova izađe oko 60 mladih. Neki među njima se snađu i zaposle, ali većina je onih koji su bez podrške obitelji i društva, bez posla, stana i sredstava za život - prepušteni samima sebi. Mnogi od njih ostaju ovisni o socijalnoj skrbi te izloženi ulici i siromaštvu. Kako bi tim mladim ljudima pomogao, Caritas Zagrebačke nadbiskupije pokrenuo je spomenutu inicijativu izgradnje objekta za njihov privremeni (dvogodišnji) smještaj kao i za smještaj siromašnih studenata koji ne ostvare pravo na studentski dom. Ovim projektom želimo im pomoći da se, uz podršku dobrih ljudi, osamostale u trenutku napuštanja domova. Pozivamo javnost i građane da se uključe u pozive putem humanitarnog telefona, isti će se u priopćenju Caritas Zagrebačke nadbiskupije koji potpisuje njegova ravnateljica s. Jelena Lončar. Pomoći se može i uplatom putem interneta (www.czn.hr/donacije-online) ili na račun: IBAN HR1423400091110343166, poziv na broj: 07015, opis plaćanja: Prilog za izgradnju objekta za mlade; uplate iz inozemstva: SWIFT PBZG HR2X, IBAN HR1423400091110343166.

Slavlje ludbreške Svete nedjelje - hodočašće vjeroučenika i procesija s relikvijom Krvi Kristove

Ovogodišnja proslava Svete nedjelje u znaku 20. obljetnice Varaždinske biskupije

Ludbreg, 31.8.2017. (IKA) - U sklopu vjerskog događanja „10 dana ludbreške Svete Nedjelje“ četvrtak 31. kolovoza bio je rezerviran za hodočašće vjeroučenika Varaždinske biskupije. Ujutro su slavljene dvije mise, na drugoj se, nakon procesije, molio zaziv Duha Svetoga za početak nove školske i vjeronaučne godine.

U večernjim satima u atriju Staroga grada misno slavlje predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak. Okupio se velik broj vjernika, a s biskupom misu su slavili i mons. Antun Perčić, generalni vikar Varaždinske biskupije, te drugi svećenici i bogoslovi. Prije početka euharistijskog slavlja sve je srdačno pozdravio domaćin mons. Josip Đurkan, župnik župe Presvetog Trojstva u Ludbregu i upravitelj svetišta. Mons. Đurkan rekao je kako su se u Ludbregu sabrali da bi hvalili Gospodina i zamolili ga za sjaj božanske ljepote i ljubavi. „Došli smo ovdje u vjeri moliti za Božju zaštitu i pomoć. Iskrenom kršćaninu zadaća nije samo moljakanje nego u prvom redu zahvaljivanje Gospodinu što je već pripremio pomoć za nas“, rekao je mons. Đurkan. Varaždinski biskup podsjetio je kako je ovogodišnja proslava Svete nedjelje u znaku 20. obljetnice Varaždinske biskupije te, isto tako, kako je ove godine proslavljena 100. obljetnica ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi. „Marija vodi k Isusu. Marija nas opominje. U Fatimi je Marija pozvala na obraćenje, na pokoru. Bez toga nećemo moći razumjeti sve ono što danas želimo ovdje slaviti i iz čega želimo dobiti duhovnu korist i snagu za svagdanji život“, riječi su biskupa Mrzljaka s početka misnog slavlja u atriju Staroga grada u Ludbregu. U homiliji biskup je napomenuo da ih je u Ludbregu okupila Predragocjena Krv Kristova, ali je istovremeno upitao nazočne što znači da je nešto dragocjeno? „Dragocjeno može biti na materijalnom ili duhovnom području. Dragocjeno može biti nešto plemenito: zlato, uspomena, obitelj, ... ali to se uvijek mora prepoznati. Čovjek mora učiti što je to dragocjeno. Tako mi moramo vidjeti što je ljudskim očima dragocjeno. Hrvatski sabor je 1739. godine prepoznao i učinio zavjet rekavši da je Predragocjena Krv Kristova najveće blago koje ima Hrvatsko Kraljevstvo. Prepoznali su to upravo u ovoj relikviji Predragocene Krvi Kristove. Pitanje je kako prepoznati tu dragocjenost Krvi Kristove i euharistije. I čudo u Fatimi prije 100 godina, kao i euharistijsko čudo u Ludbregu prije više od 600 godina, zbili su se u prošlosti, ali događaju se i u sadašnjosti. To su aktualni događaji, poruka nama danas. Prepoznavamo li mi kršćani to dragocjeno, tu euharistiju? Onaj trenutak kada se vino pretvara u Krv Kristovu, kada se kruh pretvara u Tijelo Kristovo. To je najveća dragocjenost koju nam je Isus povjerio i na taj način želi biti s nama. Ako kažemo da nas nedjeljom na misi ima 10-15 posto vjernika, onda je pitanje prepoznavamo li tu Isusovu dragocjenost ili ipak imamo neke 'druge dragocjenosti'? Danas na poseban način spominjemo Mariju, jer ići Njezinim putem možemo prepoznati utjelovljenu Božju Riječ. Moramo ići Marijinim putem vjere - do križa - konačnog završetka kada nam Isus Mariju daje za majku. Drugim riječima, daje nam da nas Marija pouči i upućuje na vrijednosti koje je njezin sin donio na ovaj svijet. Marijin put sigurno je i križni put, put kroz teškoće, ali to je uvijek put čvrste vjere i prihvaćanja Božje volje. Najveća čovjekova dragocjenost je ona kada na koncu života prisprijemo onamo kamo bi trebali doći kao oni koji vjeruju Onome koji je za nas prolio svoju krv. Marija nas može voditi tim putem“, poručio je mons. Mrzljak.

Nakon euharistijskog slavlja biskup Mrzljak predvodio je procesiju s relikvijom Krvi Kristove kroz središte Ludbrega prema župnoj crkvi. U procesiji su molitvom i pjesmama sudjelovali brojni vjernici, a slavlje su pjesmom animirali članovi Mješovitoga župnog zbora Presvetog Trojstva. Potom su se u crkvi pjevale pohvale Krvi Kristovoj, Litanije i Večernja, a molila se i Getsemanska ura.

41. katehetski dan Zadarske nadbiskupije

"Novinari su postali biskupi, a svećenici, vjeroučitelji su postali novinari. Dakle, oni koji se bave dnevnim pitanjima, društvenim, političkim, gdje dobivate dojam da je Božja riječ stavljena po strani. Da se više nitko ne bavi Božjom riječju i aktualnošću Božje riječi", istaknuo u predavanju dr. Ivica Raguž

Zadar, 31.8.2017. (IKA) – Tradicionalni 41. katehetski dan Zadarske nadbiskupije u pastoralnom centru župe Uznesenja BDM na Belafuži u Zadru okupio je u četvrtak 31. kolovoza svećenike, redovništvo, bogoslove, vjeroučitelje i župne katehete Zadarske nadbiskupije. Predavanja o temama 'Tvrda besjeda? O kršćanskom navještaju danas' i 'Očinstvo i majčinstvo kao 'kućna Crkva' danas' održao je dr. Ivica Raguž. Dr. Raguž je razložio četiri smjernice za navještaj, odnosno katehezu. Prva i najvažnija smjernica za navještaj je ljubav prema Svetom pismu. „To možda zvuči čudno jer smo studirali teologiju i bavimo se Svetim pismom. No, već duže vrijeme primjećujem kod nas svećenika, biskupa, vjeroučitelja, kako Sveto pismo nije srce teologije ni navještaja. Kao da su nam biblijske znanosti i velik broj njihovog istraživanja otuđile Sveto pismo te mu više ne pristupamo kao središtu našeg života, duhovnosti, teologije i navještaja“, upozorio je dr. Raguž, izražavajući žal zbog pojave određenog nepovjerenja prema Svetom pismu: „Više vjerujemo sociološkim, filozofijskim i nekim drugim analizama“. Predavač je istaknuo i da navještaj nije terapija duše, kao ni da se navjestitelj Božje riječi ne bavi prvenstveno dnevnim pitanjima iz politike, društva. „Sveto pismo koje bi trebalo biti središte našeg navještaja, sili nas da se bavimo ponajprije samim Bogom. Onim što je uvijek i što će uvijek biti. Bogom Isusa Krista“, rekao je dr. Raguž, upozorivši da su „novinari postali biskupi, a svećenici, vjeroučitelji su postali novinari. Dakle, oni koji se bave dnevnim pitanjima, društvenim, političkim, gdje dobivate dojam da je Božja riječ stavljena po strani. Da se više nitko ne bavi Božjom riječju i aktualnošću Božje riječi“. Upozorio je i kako je današnji navještaj bezličan, nema forme, zbog bavljenja sporednim pitanjima, što se očituje u katehezi, nagovorima. Propovijed mora proizlaziti Svetog pisma, iz ljubavi prema Svetom pismu, istaknuo je predavač. Druga smjernica je da se ljubav prema Božjoj riječi mora događati u zajedništvu s onima kojima se ona naviješta. U zajedništvu s vjernicima, s djecom u školi. „Kao da nam Duh Sveti bolje razotkriva Sveto pismo zato što ga želimo prenijeti drugima. Ključno je da Sveto pismo stavljamo u službu ljubavi prema bližnjemu. Dakle, navještaj Svetog pisma se uvijek treba događati zbog drugih, zbog vjernika, zbog onih koji su mi dani“, istaknuo je dr. Raguž, nadovezujući na to treću smjernicu. Navještaj Božje riječi treba druge voditi prema središtu kršćanske vjere, a to je savez, tijelo, Crkva. Bračni savez, savez župne zajednice, konkretnog življenja vjere. „Nije dovoljno njegovati vlastitu dušu, nutrinu. Potrebno je izaći iz sebe i susresti se s onim što je izvanjsko, a to je raspeti Isus Krist. To je zajednica Crkve. Naglasak više nije na ja i Bog u nutrini, već Bog i ja u zajednici Crkve. Naglasak je na poniznost, na sakramentima“, istaknuo je dr. Raguž, pozivajući se pritom na takvo iskustvo sv. Augustina,

dodavši: „Dok ne dođemo na tu treću razinu, ostajemo u svom vlastitom egoističnom svijetu. Do istina vjere nekad brže dovodi izvanjska molitva krunice nego vlastito razmatranje, reflektiranje u svom uredu i sobi“, istaknuo je dr. Raguž. Rekao je i da bi navještaj trebao biti jednostavan u sadržaju, načinu koji slijedi parabole, po uzoru na Krista. „Središnji sadržaj našeg navještaja mora biti raspeti i uskrslu Krist. Navještaj ne smije biti politička, moralna, socijalna ni intelektualna stvarnost. U navještaju dodirujemo i te teme. Nažalost, moj je dojam da te teme dobiju preveliku prevagu u našem navještaju. Pa politiziramo, moraliziramo, intelektualiziramo ili se stalno bavimo socijalnim i društvenim pitanjima“, upozorio je dr. Raguž, istaknuvši da jednostavnost u navještaju podrazumijeva odmak od sebe samoga. Navjestitelj služi Božjoj riječi, nauku Crkve i pušta da se po njemu drugi stavlja u središte. Navještaj, sukladno evanđeoskim tekstovima, treba imati dimenziju trijeznoga, nenametljivog kazivanja Božje riječi, a ne afektiranje, pametovanje. Četvrta smjernica je tvrda besjeda. „Navještaj mora imati dimenziju tvrdoće, skandaloznoga. Bog izabire ludo, ono što je nemoguće. Bog se utjelovljuje, iznenađuje nas, daje život za nas, što je dodatna ludost. Poruka cijelog Svetog pisma je poruka Božje ludosti koja je drukčija od ljudske mudrosti. Kršćanska poruka navještaja ima dimenziju izazova protiv uobičajenog načina mišljenja i očekivanja. Razumijevanje kršćanske poruke pod vidom Božje ludosti izaziva, kako Pavao piše, sablazan, skandal. Ne da mi tražimo sablazan i skandal. Nego poruka je takva da ona izaziva. Božja riječ nosi u sebi križ. Navjestitelja tjera da računa s križem. Pravi navjestitelj će uvijek biti progonjen, neprihvaćen, u svijetu, a vrlo često i u Crkvi. Svi su sveci morali proći sito i rešet, odbacivanje i sumnje unutar Crkve. Taj put mora proći i vjernik u Crkvi. Mi bismo htjeli kršćanstvo bez križa, kršćanstvo pljeska, medijsko kršćanstvo. Onaj koji naviješta Kristovu poruku mora računati s prognoztvima, da je sablazan drugima. Inače naviještamo, kaže Pavao, ljudsku mudrost, koja godi ljudima“, istaknuo je dr. Raguž. Također, navještaj donosi u sebi i dimenziju dogmatskoga, određene principe i počela. To dogmatsko se očituje i u Kristovom govoru, kad nastupa s 'Ja vam kažem'. Tako treba biti. „Takav je nastup dokaz Kristovog božanstva, mesijanstva, Krist dolazi sa zahtjevom, to je Božja riječ. Dogmatsko u navještaju izaziva ljutnju kod onih koji su mudri u svijetu. Kod onih koji su maleni, ne izaziva bijes, nego propitivanje i traganje za onim što je Bog donio. Navještaj mora imati dogmatsku dimenziju koja zahtjeva poslušnost, a ne raspravu“, istaknuo je dr. Raguž. U drugom predavanju, dr. Raguž je istaknuo da je jedan od uzroka krize obitelji kriza vjere u Boga kakav se objavljuje u Starom i Novom zavjetu. A to je Bog saveza i vjernosti. „Bog nas iznenađuje jer želi sklopiti savez s čovjekom. On se time ponižava, spušta na nižu razinu. Ideja saveza pokazuje Boga kojemu je stalo do čovjeka, poniznog, milosrdnog Boga“, rekao je dr. Raguž, istaknuvši da u današnjem mentalitetu često prevladava ideologija vlastite sreće i samoostvarenja, nauštrb spasenja. „Tamo gdje je u središtu život sreća, uspjeh, samoostvarenje, a ne spasenje, teško je govoriti o savezu, vjernosti, bračnom životu, obitelji. Zašto bih bio s nekim u braku, ako me to ne usređuje? Zašto bih živio s nekim u određenoj zajednici, ako se tu ne ostvarujem? To je taj mentalitet govora o vlastitoj sreći i samoostvarenju koje se protivi kršćanskome, a to je spasenje. Nije pitanje jesam li ja prvenstveno samoostvaren ili nisam, sretan na toj nižoj razini, nego jesam li spašen. Živim li u skladu s onim što od mene očekuje Spasitelj“, istaknuo je dr. Raguž. Dimenzija saveza i vjernosti podrazumijeva i plodnost. „Bog Otac je odvijeka u sebi

izlaženje, razdavanje, iskonsko darivanje, plodnost. Iz Boga kao vrela proizlazi Sin“, rekao je dr. Raguž. Dimenzije saveza i vjernosti u ljubavi shvaćene su kao agape. Ljubiti do kraja, stojim uz tebe, što košta da košta, to je dimenzija viteštva ljubavi.

Govoreći o krizi majčinstva, dr. Raguž je upozorio na tzv. demoniju majčinstva, što znači raspolaganje životom bez Boga. „Djeca su moje vlasništvo, ne Božje. Gubi se dimenzija primalačkoga, određenosti u drugome i poslušnosti. Opasnost je da roditeljica života postane božica života, želi raspolagati životom bez Boga i drugoga“, upozorio je dr. Raguž. Opasnost je i kad se žena počne isključivo baviti sobom, uz gubitak dimenzije hraniteljice, brige za drugoga; da vrijeme provodi baveći se isključivo sobom i svojim potrebama. Svjedoci smo i nestanka pobožne žene i određene vulgarizacije žene, kad žena stvarima više ne pristupa iznutra, nije nositeljica intime, nutarnjeg života. „Čovjeku je potrebna moćna riječ, traži moćnu riječ, ne banalnu. Moćna riječ se ne nalazi u nama i izvan nas, nego u Svetom pismu, odnosno u Kristovoj riječi i riječi Crkve. Neka nas više nadahnjuje moćna riječ koja se nalazi u Svetom pismu i imajmo povjerenja u nju“, zaključio je dr. Raguž.

Nakon predavanja održane su radionice o temama: Prisutnost Sv. pisma u katehezi, vjeronauku i navještaju; Stil govora o Bogu: Jednostavnost? Moraliziranje? Pametovanje? Politizacija?; Sablazan i ludost kršćanskog navještaja danas?; Kriza obitelji kao kriza vjere u Boga; Kriza muškarca kao kriza vjere u Boga Oca i Kriza žene kao kriza vjere Blažene Djevice i Crkve. Uvodnu riječ uputio je i mr. don Gašpar Dodić, predstojnik Katehetskog ureda Zadarske nadbiskupije.

Susret je završen molitvom Srednjeg časa koju je predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić. U nagovoru je istaknuo da je važna ljubav prema Svetom pismu, Božjoj riječi koju se otkriva i produbljuje u zajedništvu, a ono je ugroženo i u krizi. „Moramo se boriti protiv sebičnosti, moramo izaći izvan sebe i pokušati živjeti za druge. Ideologija egoizma je na vrhuncu. Kao da je cilj života, ostvari se. Sve ću učiniti da se ostvarim, makar i preko tuđih leđa. Ta opasna ideologija razara zajedništvo koje Bog preko svog sina Isusa, nakon što je ono razbijeno od praroditelja, pokušava ponovno uspostaviti. I žrtvovati sebe kako bi to zajedništvo stvorio“, istaknuo je mons. Puljić, dodavši da treba pomoći obiteljima da otkriju ljepotu zajedništva u kojem svatko ima svoju ulogu te treba pomoći vratiti molitvu u obitelj. Nadbiskup je izrazio podršku radu vjeroučitelja, svećenika i odgojitelja, rekavši da je to odgovoran posao. „Ne bojte se i ne dajte se smesti usprkos svim izazovima. Mandatom biskupa predstavljate Crkvu u svom poslanju i budite svjesni svega što vam Crkva povjerava. Zahvalimo Bogu za milost što možemo u ovom vremenu formirati društvo temeljem evanđeoskih načela. Mi smo pozvani govoriti, poslani smo svjedočiti, ovlašteni smo djelima pokazati povjerenje Boga koji vodi povijest“, potaknuo je nadbiskup Puljić u nagovoru.

Obilježena deseta obljetnica smrti fra Zdenka Tomislava Tenšeka

Misu zadušnicu u prepunoj crkvi Sv. Mihaela u Zagrebu predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak

Zagreb, 31.8.2017. (IKA) – U povodu desete obljetnice smrti prof. dr. fra Zdenka Tomislava Tenšeka, OFMCap., misu zadušnicu u prepunoj crkvi Sv. Mihaela u Zagrebu predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak. U koncelecijaciji bilo je dvadesetak svećenika, među kojima i provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana

Mandića fra Jure Šarčević, kao i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. fra Mario Cifrak, OFM.

Uvodnu riječ pozdrava izrekao je gvardijan fra Stjepan Bergovec. Na početku mise biskup Petanjak naglasio je kako je dostojno da se spomen te obljetnice slavi na večernjoj misi koju je on godinama vjerno slavio, propovijedao, animirao i iz liturgije i iz onoga što Riječ Božja nudi čovjeku nastojao je živjeti svoj život i svima nama koji smo bili dionici njegova života to prenijeti.

U homiliji je biskup i Tenšekov kapucinski subrat podsjetio kako vjernici Dubrave imaju povlasticu da mogu poznavati sve redovnike i svećenike Hrvatske kapucinske provincije, i to iz jednog jedinog razloga: „Što su svi baš kao studenti ovdje proveli neko vrijeme, a onda se svake treće godine nakon kapitula ta poznanstva mogu obnoviti, osvježiti, produbiti, učvrstiti. Vi sudjelujete u našim radostima polaganja redovničkih zavjeta, đakonskih i svećeničkih ređenja, ali i u našim bolestima, nedostacima i u našim odlascima". Ukazujući na činjenicu da tu provinciju Bog pohađa na čudesan i nama nedohvatljiv način, rekao je kako su smrti redovito bile tragične tj. umro bi netko veoma mlad ili u najboljim godinama svoga života, i nerijetko nije bilo da umro jedan, već i ubrzo netko drugi pošao za njim. Zapitao se kakve poruke Bog šalje preko toga, te je li se one uspijevaju 'dešifrirati'. „Stojimo pred velikim otajstvom pred kojim bi se svatko od nas redovnika ove provincije pojedinačno, i skupa kao bratstvo i zajednica morali zamisliti. Možda bi morali učiniti posebne duhovne vježbe ili nešto u tom duhu gdje bi napravili duboki ispit savjesti i pred licem Božjim se zapitali: Oče dobri što nam je činiti, što nam želiš ovim svojim pohodima poručiti? Daj nam spoznati kojim putem trebamo ići" rekao je, te dodao kako je u taj kolektivni misterij provincije utkan i život i smrt fra Zdenka Tomislava Tenšeka.

Biskup je rekao da je pripremajući se za to slavlje uzeo Tenšekovu knjigu objavljenu o šezdesetoj obljetnici njegova rođenja „Biti dom ljubavi". Počeo sam prelistavati, čitati i naišao kao on grozničavo traži, kopa, muči se, piše, govori, propovijeda o jednoj jedinoj zbilji: o Božjem Očinstvu, o Bogu kao Ocu, o Bogu kao domu ljubavi, o kući Očevoj u kojem ima mnoštvo stanova, o Božjem očinskom zagrljaju, o neizmjerne Očevoj ljubavi i milosrđu, o motrenju lica Očeva. Kada sve to čitam i promatram s odmakom od deset godina dobivam snažan dojam kao da je pokojni fra Zdenko požurivao svoj odlazak u Kuću Očevu, kao da je toliko bio zaokupljen tim Božjim Očinstvom da ga je htio što prije sam iskusiti i doživjeti. Da doživi tu neizmjernu Božju ljubav koja je toliko velika i tako snažna da je se ne može opisati, da ju se ne može razumjeti, da nemamo na zemlji ništa slično čemu bi se to moglo prisposodobiti, nego da se čovjek jednostavno mora utopiti u Boga samoga i postati jedno s Bogom, te tek tako kad iz iste biti s Bogom samim može reći: sad napokon sve razumijem, rekao je propovjednik.

Spomenuo je kako u predgovoru knjige Tenšek govori o pripremi za Veliki jubilej 2000. godine kojem je prethodila trogodišnja priprema Godina Boga Sina, Duha Svetoga i posljednja posvećena Bogu Ocu. „Naročito sam intenzivno doživio Godinu Boga Oca, neposrednu godinu prije Jubileja kroz razne pisane priloge, osobito iz Otačkoga razdoblja, osobno sam teološki i egzistencijalno zauzeto ponirao u otajstvo Božjega Očinstva naročito kroz razmišljanje o Očevu domu. Često sam dolazio do zaključka da se ulaže premalo vjerničkoga napora oko otajstvenog poniranja u dubinu razumijevanja i slavljenja Boga Oca kako na teološkom, tako i na pastoralnom planu", napisao je Tenšek.

Iz ovih rečenica vidimo da je fra Zdenko upro um i srce, svu

svoju životnu energiju i snagu da što dublje pronikne u otajstvo Božjeg Očinstva, naročito kroz razmišljanje o Božjemu domu, a onda s tugom u srcu došao do zaključka da niti vjernici laici, niti svećenici, niti profesori teologije ne ulažu dovoljno truda da otkriju Boga kao Oca, kao izvor ljubavi, pojasnio je biskup, te ukazao na svojevrstu javnu Tenšekovu ispovijed u kojoj iznosi spoznaje do kojih je došao čitajući knjigu Henrija J. M. Nouwena „Povratak izgubljenoga sina".

„Uvidio sam kolike otpore ljubavi u sebi nosim, i koliko je skromno moje poznavanje Božjega Očinstva. Spoznao sam koliko Očeva neizmjerne ljubav prožima sve žilice moga bića, pa i onda kad se opirem toj ljubavi. Ovaj veliki duhovni pisac odškrinuo mi je vrata i otkrio širinu i dubinu doma ljubavi nebeskog oca. Ali i ukazao na prostore ljubavi koje Bog želi otvoriti u nama samima". Na temelju toga, biskup Petanjak posvijestio je, kako je fra Zdenko iskoristio povijesni trenutak proslave Velikoga jubileja, ono što je Ivan Pavao II. stavio za duhovnu obnovu cijeloga svijeta i cijeloj Crkvi želeći je na duhovan način pripremiti za veliki jubilej 2000. Tenšek je to iskoristio za svoje osobno razmišljanje razumijevanje, studiranje, naviještanje.

Na kraju homilije biskup Petanjak vjernike je potaknuo da i sami proniknu u dubinu Božjega Očinstva u čemu će im možda pomoći i misli fra Zdenka, kako su njemu pomogle misli velikih duhovnih pisaca.

Tomislav Zdenko Tenšek rođen je 1. listopada 1943. godine u Zadravcu, župa Orehovica, u Hrvatskom zagorju. Pohađao je poslijediplomski studij u Strasbourgu (Francuska) gdje je i magistrirao (1969.–1971.) i poslije na Gregorijani u Rimu (1977.–1981.) gdje je doktorirao.

Bio je član Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića. Kroz šest godina bio je vrlo angažiran provincijal (1982.–1988.), a potom više puta zamjenik provincijala i definator. Godine 1993. imenovan je u kauzi sluge Božjega o. Ante Antića.

Bio je profesor na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je obnašao službu dekana Fakulteta, a također je i član povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi. Od 1996. godine bio je član Vijeća za nauk vjere pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji.

Brojni vjernici hodočastili Gospi od Suza u Pleternicu

Žena pod križem, Isusova Majka, Žena s teškim križem jedne nacije, poziva nas da u svojim teškim hrvatskim noćima ne bježimo od križa, uči nas da se isplati prihvatiti žrtvu i ljubav za svoj narod i ostati u Hrvatskoj

Pleternica, 31.8.2017. (IKA) - Na svetkovinu Gospe od Suza 31. kolovoza stiglo je u njezino svetište u Pleternici nekoliko desetaka tisuća hodočasnika. Središnje večernje euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika. Bila je to ujedno hodočasnička euharistijska postaja u pripravi za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije. Započinjući slavlje biskup je pred Gospinim likom, svečano prenesnim iz crkve na vanjski oltar, uputio molitveni pozdrav Isusovoj Majci. Potom je rekao okupljenom mnoštvu hodočasnika kako ih je lijepo vidjeti tu večer u pleterničkom svetištu, ali da su zacijelo još ljepši u Božjim očima koje ih vide u njihovim odanim, pobožnim vjerničkim srcima. Spomenuo je kako je ovo dvadeseto hodočašće Požeške biskupije Gospi od Suza te pozvao nazočne da tim vjerničkim srcem propituju što su po Mariji ovdje primili, a još više tko su s Marijom, Isusovom Majkom ovdje u Pleternici postali te joj za sve iskažu sinovsku zahvalnost. Izrazio je uvjerenje da su i

ovoga puta donijeli otvorenost, radost, odanost, pobožnost prema Isusovoj Majci, „zato što nam je rodila Sina Očeva po tijelu, u kojem nam je Bog sve darovao". Rekao je da se „Marija raduje što nas to Božje djelo napose u njezinim svetištima snažno zahvaća". Zahvalio je Mariji za to njezino služenje. Pozdravio je svećenike, redovnike i redovnice te hodočasnike iz župa Požeške i iz drugih biskupija, napose pješake. Pozdravio je i nositelje javnih dužnosti u Republici Hrvatskoj, među kojima je bila i Gabrijela Žalac, ministrica regionalnog razvoja i fondova Europske unije kao izaslanica predsjednika Vlade Republike Hrvatske, saborske zastupnice, župana požeško-slavonskog Alojza Tomaševića, gradonačelnike i druge nositelje javnih dužnosti. Sve ih je pozvao da „budu dionici ovog događaja budnim srcem koje vjeruje Bogu i koje želi s njime večeras drugovati po zagovoru Isusove Majke". U homiliji je rekao kako čitanja ove svetkovine govore o ženama koje plaču. Ustvrdio je da žene češće plaču od muškaraca, ne zato što su slabiji – kako im se to često pripisuje – nego što imaju više osjetljivosti za život. Pojasnio je da prorok Jeremija u ulomku prvog čitanja predstavlja majku Rahelu u gorkom plaču nad tragičnom sudbinom njezinih sinova u palestinskoj Rami – valjda po njoj ima ime i bosanska Rama iz koje mnogi od nazočnih potječu, i koji su se za ovo hodočašće odjenuli u svoje narodne nošnje – koju su probili Babilonci i izraelove sinove odveli u sužanjstvo. Usporedio je Rahelin plač s plačem mnogih slavonskih majki zbog odlaska njihovih sinova i kćeri, pa i cijelih obitelji u Europu i u svijet, jer se ondje može materijalno bolje živjeti. "Jesu li to suze nemoći i besmisla?", upitao je biskup i dodao "kao da nam se stalno kao sudbina ponavlja ono što je Đani Šegina sedamdesetih godina protekloga stoljeća opjevao na jednom od požeških festivala: 'Pusta osta Slavonija, ravna polja napuštena, nema više tvoga sina, zemljo moja mila'". Rekao je da u promišljanjima o tome što treba u takvoj situaciji činiti on nije od onih koji misle da se nešto postiže javnim upiranjem prstom u nekoga, prvenstveno u nositelje vlasti i spočitavanje da nisu napravile ono što od njih očekujemo, jer je "siguran da svaka strategija koja je protiv drugoga nije Božja". Istaknuo je da kao biskup o bolnoj činjenici odlaska mladih ljudi iz Hrvatske ne razmišlja na politički ili gospodarski nego na evanđeoski način. Biskup je pojasnio da ga na takav pristup potiče i naviješteni evanđeoski ulomak koji govori da je jedna žena – i to ne bilo koja, nego Isusova Majka – stala pod križ svoga Sina, i pod tim križem očitovala svoju materinsku nemoć pred razapinjanjem njezina neđužnog Sina. Istaknuo je da Isus na križu računa upravo s takvom Majkom i ne povjerava svog učenika – odnosno svakoga od nas – nekom „snažnom" muškarcu, nego Majci koja suosjeća, plače i tuguje na svoj majčinski način. Isus to čini zato, nastavio je biskup, jer se kao Sin Očev utjelovio u naše ljudsko mukotrpno postojanje da bi nas putem patnje, trpljenja i žrtve uzdigao u puninu života, pobjedu nad smrću. Ako Božja strategija o uspjelom ljudskom životu nije išla laganim, lagodnim putem, to ima svoje značenje i za sva naša nastojanja oko boljeg života. Mi s pravom težimo, utvrdio je biskup, da si život učinimo boljim, pa i odlaskom u inozemstvo, ali se uvijek trebamo pitati nije li možda naš odlazak pokrenut našom sebičnošću ili pohlepom, jer je poznato da nije mali broj onih koji odlaze iz Slavonije - ne zato što u njoj ne bi imali radno mjesto - nego stoga što hoće viši životni standard. Istaknuo je kako mu nije namjera prigovarati onima koji su otišli, već bi želio da u tim pitanjima i problemima ne nastupamo samo s naših ljudskih polazišta, nego „da se usudimo o nama razmišljati s Isusovih polazišta i da tragamo za Božjom istinom o nama o kojoj nam je on progovorio na križu: da se

žrtvom i ljubavlju ulazi u puninu i pobjedu života, i da naše patnje i trpljenja nisu tek izraz naše nemoći, nego su i očitovanje one Božje snage koja je progovorila u njegovu Sinu koji ljubi do kraja, do u smrt, i tako našu sudbinu diže do neba i da nas na tom putu prati Majka supatnica, i sama nositeljica križa svoga Sina". Podsjetio je kako upravo o ženi nositeljici križa pjeva Antun Gustav Matoš, koji na početku proteklog stoljeća kad se u Hrvatskoj zgusnulo puno toga teškoga, u pjesmi "Pri svetom kralju" kaže: "U katedralu, kad su teške noći, na Banov grob zna neka žena doći s teškim križem cijele jedne nacije". Ustvrdio je biskup da u toj Ženi s teškim križem jedne nacije vidi Mariju, koja je tijekom svih trinaest naših kršćanskih stoljeća stajala uz nas u našim hrvatskim nevoljama, tjeskobama i neimaštini, patila s nama i uvijek nas hrabrila da ostanemo vjerni evanđeoskim vrijednostima života, te da se usudimo na ovim našim prostorima poput njezina Sina Isusa i nje, trpjeti i plakati, ulažući sebe u te vrijednosti. Žena pod križem, Isusova Majka, Žena s teškim križem jedne nacije, poziva nas da u svojim teškim hrvatskim noćima ne bježimo od križa, uči nas da se isplati prihvatiti žrtvu i ljubav za svoj narod i ostati u Hrvatskoj. Brojnim mladima koji su bili nazočni na slavlju biskup je poručio da najviše ostvaruju smisao svog postojanja kad su spremni žrtvovati se za brak i obitelj, za svoj narod i kad iz vjere shvate istinu kako ih materijalna dobra, koja su im potrebna za dostojan život, ne mogu ispuniti u dubini njihova srca i dati smisao, da to može jedino Bog. Marija pod križem naše nacije osobito je prisutna kad slavimo Isusovu žrtvu ljubavi na križu u misi, i u njoj otkrivamo da je smisao naših patnji, našeg siromaštva i umiranja Božanski Sin Očev i ljudski Sin Marijin koji nas sjedinjuje sa svojim patnjama, čiji dionici postajemo po pričesti, da bi nas uzdigao na najveći vrhunac našega smisla, pobjede Božje nad besmisлом smrću. Rekao je da „dok na nekim drugim razinama razmišljamo tko smo u gospodarskim, političkim, sportskim, znanstvenim i kulturnim sustavima – mi želimo u pripravi za naš Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja naše Biskupije podsjetiti se tko smo u Isusu Kristu, u žrtvi njegove ljubavi koju trajno slavimo i čiji dionici postajemo u misi". Istaknuo je „da ćemo na Kongresu kao predstavnici svih naših župa ispovjediti vjeru kako je Isusova ljubav za nas naša istinska snaga i jedina nada – Krist danas i uvijek, naša nada! – i da za nas nema bolje i sigurnije budućnosti od Kristove. Jer – kako tumači vidjelac Ivan u drugom čitanju – on je moćan povesti nas u onu konačnu stvarnost gdje će Bog biti sve u svemu i gdje će svaka naša suza biti obrisana, a naša smrt pobijeđena njegovom ljubavlju". Rekao je još da će se „na Kongresu s nama radovati i Marija, jer će za tu prigodu iz Voćina u Požegu biti donesen lik Gospe Voćinske, koji će nas ohrabriti da se ovdje u Slavoniji ničega i nikoga ne trebamo bojati dokle god svoju sudbinu polažemo u Isusovu ljubav, jaču od smrti i živimo zajedništvo s njime u misi, postajući dionicima toga njegova djela".

Pozvao je nazočne da „ožive u tim Božjim mislima o nama i da budu ponosni što su dio hrvatskog naroda koji vjerom, otvorenošću srca i životom neprestano nastoji biti blizu Isusu Kristu". Također ih je pozvao da ni na jednom području društvenog života, ni u obitelji niti u politici, ne budu jedni protiv drugih, jer se strategijom protiv drugoga ne stiže nikamo, a s Božjom strategijom jednih s drugima i jednih za druge, stiže do neba. "Imamo li dovoljno pameti i pozornosti srca da raskrinkamo zlo i Zloga i da kažemo: 'Nećeš u moj brak, nećeš u moju obitelj sa strategijom da ja budem protiv nekog člana moje obitelji! Gospodin Isus me u Marijinoj školi naučio - a ona me svojim zagovorom stalno drži blizu

njega i njegova djela spasenja – da Bog svojim 'za nas' preokreće našu sudbinu u život vječni", rekao je biskup. Pozvao je nazočne da ne budu sitne duše koje stalno plove negdje po površini, jedni protiv drugih, i ne znaju biti jedni za druge. Ustvrdio je da „Božje istine pogađaju u srž našeg postojanja" i potaknuo nazočne da ih se ne odreknu te da Božjom snagom nadvladaju u Hrvatskoj projekte koji mrcvare obitelj i društvo jer su protiv života, protiv rađanja, umnažaju podjele i sukobe. Uputio je na primjer naših branitelja koji u trenutku kad je Hrvatska bila ponižena i pogažena, nisu krenuli u rat protiv drugoga, nego za slobodu i dostojanstvo svoje obitelji i domovine, te je po njima Hrvatska blagoslovljena. Završavajući homiliju biskup je uputio molitvu Gospi od Suza: "Marijo, pomози nam da bolje razumijemo te dublje i radosnije živimo logiku križa tvoga Sina, pa da ti s nama i mi s tobom nosimo križ naše nacije snagom koju crpimo u svetoj misi u kojoj On obnavlja svoju žrtvu s križa. Isusova Majko, budi s nama na našem Euharistijskom kongresu, i dovedi na taj veliki naš biskupijski događaj sve duše otvorene za Boga i za Isusa, da s tobom obnovimo svoje dostojanstvo u tvome Sinu sada i za vječnost". Nakon popričesne molitve slijedila je procesija s Presvetim Otajstvom, praćena veličanstvenom službom svjetla, hvala i molbi u kojoj je mnoštvo vjernika duboko povezano s Isusovom Majkom pjevalo i klicalo uobičajenim poklicima i uzdizanjem svijeca. Na završetku procesije biskup je predvodio molitvu zajedničkog poklona Isusu Kristu u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres i blagoslovio nazočno mnoštvo vjernika s Presvetim Otajstvom. Zahvalio je potom hodočasnicima za ljepotu duše koju su tu večer očitovali na slavlju, i pozvao ih da to isto učine na slavlju Euharistijskog kongresa koje će predvoditi kardinal Stanislaw Dziwisz. Rekao je „da ćemo po njemu kao dugogodišnjem Papinomu tajniku iskazati poštovanje sv. Ivanu Pavlu II., utemeljitelju naše Biskupije". Zahvalio je župniku i rektoru pleterničkog svetišta Antunu Ćorkoviću i misionaru fra Ivanu Šarčeviću. Župnik Ćorković je čestitao biskupu 20. obljetnicu njegova biskupskog ređenja te zahvalio što je tijekom svih tih godina predvodio pleternička hodočasnička slavlja. Zatim je lik Gospe od Suza u svečanoj procesiji, praćen pjesmom i molbenicama bio prenesen u crkvu gdje je biskup predvodio čin povjere hodočasnika Isusovoj Majci.

Biskup Škvorčević čestitao islamskim vjernicima Kurban bajram

Požega, 1.9.2017. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević uputio je muftiji dr. Azizu Hasanoviću, predsjedniku Islamske vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj, sljedeću čestitku: „Prigodom Kurban bajrama želio bih Vama, Vašim suradnicima i drugim vjernicima Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj izraziti svoju srdačnu čestitku. U svijesti zajedničke nam abrahamovske baštine dijelim blagdansku radost s Vama i sa svim islamskim vjernicima koji se trude živjeti u Božjoj blizini kako bi bili snažniji u njegovanju blizine prema svakom čovjeku kao Božjem stvorenju. Neka nam Svevišnji udijeli sposobnost izgrađivati hrvatsko društvo na temeljima uzajamnog poštovanja, ljubavi i mira. Radujući se skorom susretu s Vama u Požegi o 20. obljetnici Požeške biskupije i proslavi Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa, od srca Vas i s osobitim poštovanjem pozdravljam."

Bajramska čestitka biskupa Košića

Sisak, 1.9.2017. (IKA) - Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić uputio je 1. rujna čestitku predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću te svim vjernicima islamske vjeroispovijesti u povodu blagdana Kurban bajrama. Čestitam Vama i Vašima Kurban bajram, praznik prinošenja žrtve, najznačajniji islamski blagdan. Taj blagdan nazivaju islamski vjernici i Hadži-bajram jer se slavi uz izvršenje obveze hodočašća u Meku. Biti hodočasnik značajka je svakog vjernika na zemlji koji traži Boga i koji mu se želi „istinski klanjati u duhu i istini" (Iv 4). Ujedno je ovo i spomen na spremnost našeg zajedničkog praoca vjere Abrahama da žrtvuje svog sina za Boga, no Bog se po anđelu umiješao u posljednjem trenutku i umjesto toga dao je Abrahamu da žrtvuje ovna. Time je jednom za uvijek Bog poručio ljudima da se njemu ne smiju žrtvovati ljudi jer je svaki čovjek dijete Božje i njegov je život svet te se svi trebamo međusobno poštivati kao braća pa i kada smo različiti i po vjeri ili naciji. Molim Svemogućega Boga da Vam podari zdravlje duše i tijela i svima Vašima radost što Boga možemo slaviti i klanjati mu se kada poštujemo druge i drukčije, osuđujući svaku povredu dostojanstva bilo kojeg čovjeka, a nastojeći sa svima živjeti u miru i međusobnoj ljubavi, istaknuo je biskup u čestitki. Biskup Košić čestitku je poslao i umirovljenom muftiji Ševku Omerbašiću, Zlatku Hasanbegoviću, glavnom imamu u Sisku Alemu Crnkiću, te umirovljenom sisačkom imamu Fuadu Karagi.

Predsjednik HBK čestitao Kurban-bajram

Zadar, 1.9.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je čestitku predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću povodom Kurban-bajrama u kojoj stoji:

„Vama i svim vjernicima islamske vjeroispovijesti upućujem iskrene čestitke povodom blagdana Kurban bajrama. Neka vam ovi blagdanski dani, kad se u molitvi, uzajamnom velikodušnom pomaganju i ljepoti obiteljskoga zajedništva spominjete spremnosti na žrtvu i potpunog predanja Svevišnjemu praoca Abrahama, budu ispunjeni mirom i svakim blagoslovom".

Zaziv Duha Svetoga i podjela kanonskih mandata vjeroučiteljima Splitsko-makarske nadbiskupije

Dvadeset i pet vjeroučitelja primilo je privremene ili trajne kanonske mandate

Split, 2.9.2017. (IKA) - U povodu početka nove školske i vjeronaučne godine 2017./2018., Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije i ove je godine organizirao misno slavlje sa zazivom Duha Svetoga za vjeroučiteljice i vjeroučitelje na području Splitsko-makarske nadbiskupije u subotu 2. rujna u katedrali Sv. Dujma u Splitu. Euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić koji je tom prigodom podijelio vjeroučiteljima kanonske mandate. Dvadeset i pet vjeroučitelja primilo je privremene ili trajne kanonske mandate (6 kanonski mandata na neodređeno vrijeme, 6 na određeno vrijeme, 13 za školsku godinu 2017/2018. te 18 poslanja s nadopunom satnice ili premještaja vjeroučitelja) na temelju kojih oni izvode nastavu katoličkoga vjeronauka u školama.

Pozdravivši vjeroučiteljice i vjeroučitelje te predstojnika Katehetskog ureda mr. Josipa Periša, nadbiskup je istaknuo

da je poslanje vjeroučitelja posebno crkveno poslanje koje ide u samu srž kršćanske vjere, u otajstvo Isusa Krista. Pozvao je sve vjeroučitelje da obnove svoje poslanje te da u molitvu uključe sve škole u nadbiskupiji, ravnatelje, učitelje i učenike te roditelje prve i nezamjenjive navjestitelje vjere.

U svjetlu prisposode o talentima nadbiskup je u propovijedi govorio o darovima, sposobnostima koje Bog daje čovjeku, koji ih može umnožiti ili pak zakopati. Prisposoda o talentima govori o našem odnosu prema Gospodinu, prema drugima i prema poslanju koje imamo. Kako se odnosimo prema primljenim darovima govore i dva pogleda na život: optimističan, vedar, zauzet i s pouzdanjem ili pak pesimističan, skeptičan i bezvoljan. Gledamo li na svoje talente kao na primljene darove ili kao nešto što je samorazumljivo? Shvaćamo li da smo suradnici, a ne njihovi vlasnici?", upitao je nadbiskup vjeroučitelje. Govoreći o razlikama između onoga koji je zakopao svoj talent i onoga koji ga je umnožio, nadbiskup je rekao da je prvi dar pretvorio u gips i statiku, a drugi u kvasac i dinamiku rasta. Mons. Barišić pozvao je vjeroučitelje da svoje poslanje vjeroučitelja koje im Crkva daje gledaju kao primljeni dar za druge, za vjeroučenike koje će obogaćivati, a ne ih sputavati. Nazvavši prisposodu o talentima „poemom kreativnosti“, potaknuo ih je da s Gospodinom izgrađuju prijateljski odnos pun povjerenja te da budu kreativni sustvaratelji. „Nemojte se mjeriti jedni s drugima, niti se natjecati biti bolji jedni od drugih nego budite bolji sami od sebe“, poručio je nadbiskup.

Vjeroučiteljima se na kraju misnoga slavlja i zaziva Duha Svetoga, a prije samog čina podjele kanonskih mandata, obratio predstojnik Katehetskog ureda mr. Periš, zahvalivši nadbiskupu na predvođenju euharistijskog slavlja i upućenoj pastirskoj riječi. Čestitao je svim vjeroučiteljima koji će primiti mandat Crkve i zaželio svima ustrajan i blagoslovljen rad u novoj školskoj godini. U Splitsko-makarskoj nadbiskupiji ima oko 350 vjeroučiteljica i vjeroučitelja u kojima Crkva prepoznaje bitno crkvene talente i idealne navjestitelje Radosne vijesti. Potom je nadbiskup Barišić uručio vjeroučiteljima kanonske mandate te zaželio svima blagoslovljen i uspješan početak nove školske i vjeronaučne godine.

Hodočašće Istrana na Trsat

Poreč/Rijeka, 2.9.2017. (IKA) - Godišnje hodočašće Istrana na Trsat koje se tradicionalno održava prve subote u rujnu, odnosno subotu uoči blagdana Rođenja Blažene Djevice Marije održano je 2. rujna. Gotovo 2000 hodočasnika, pristiglih autobusima i osobnim automobilima iz svih dijelova Porečke i Pulske biskupije, okupilo se u perivoju svetišta Gospe Trsatske na svečanom koncelebrirano misnom slavlju koje je predvodio umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan u zajedništvu s porečkim i pulskim ordinarijem Draženom Kutlešom te sedamdesetak svećenika prezbiterija svoje dijeceze.

Nakon uvodnih riječi pozdrava i dobrodošlice koje je hodočascima uputio gvardijan trsatskog svetišta o. Anton Jesenović, prigodnu homiliju izrekao je biskup Milovan. Govoreći o okupljanju vjernika na tome hodočašću, podsjetio je kako je čovjekov život zemaljsko hodočašće prema vječnoj domovini, no, istaknuo je, na život se ne može gledati samo kroz zbroj tuga i radosti, uspjeha i padova, već treba nadasve uvijek računati s Bogom, koji jedini može dati smisao životu. Tumačeći evanđeoski ulomak o Marijinu pohodu Elizabeti, biskup je istaknuo: „Gleda li tko na život Marije i Elizabete tek kao na zbroj tuga i radosti, onda bi već samo uzimajući u obzir činjenicu

da su sinovi obiju žena umrli mučeničkom smrću još kao mladi ljudi, mogao zaključiti da je riječ o nesretnim ženama. No zahvaljujući vjeri tih dviju žena, i potpunom pouzdanju da Bog uvijek sve izvodi na dobro, i da se njegovoj volji treba do kraja podvrgnuti, njihova je uloga u povijesti čovječanstva poprimila kozmičke razmjere. Njihovu vjeru danas baštinimo, u njihovu smo vjeru danas zagledani, i priželjkujemo da nam izmole vjerničku snagu koja nam je potrebna da bismo se nosili sa svime što nam donosi život“.

Govoreći o razlozima hodočašća, biskup je istaknuo svijest o tome „da nam Isus i Marija mogu pomoći na našem putu vjere, osjećamo da nas razumiju na tome putu, a razumiju nas zato što su i sami bili hodočasnici, i to od samog Isusovog utjelovljenja. Prizor Marije koja pod srcem nosi Isusa u pohod Elizabeti otkriva nam jednu snažnu, rekli bismo, karakternu crtu Isusa i Majke Božje: oni idu ususret čovjeku“.

Jednako kao što je već vremešna Elizabeta bila potrebna pomoći Isusa i Majke Božje u svojoj svakodnevici, tako smo i mi danas potrebni njihove pomoći i upravo u susretu tih dviju žena možemo pronaći nadahnuće za naš svakodnevni osobni, obiteljski i crkveni život, ali i nadahnuće za sve ono što se smatra društvenim životom čovjeka i naroda, rekao je biskup.

Kao jednu od važnijih poruka tog evanđeoskog ulomka biskup je istaknuo činjenicu koja je bila preduvjet svemu što se kasnije u slavnoj povijesti Spasenja događalo: te su se dvije žene oduprle napasti međusobnog uspoređivanja. Obje su dale prednost najvažnijem: slavile su Gospodina koji im je učinio velika djela. Danas je pak, u korijenu nezadovoljstva mnogih upravo to uspoređivanje. U stalnom nastojanju za posjedovanjem više od drugih, ili u želji za većim uspjesima od drugih, ljudi se počnu smatrati superiorniji, nije li u tome razlog neuspjeha mnogih obitelji, pa čak i ratova među narodima, zapitao se propovjednik.

Ovamo smo danas došli kao crkvena obitelj s istarskog poluotoka. Vrijeme je da se pokušamo sagledati pred Bogom. Kakav je dakle istarski vjernik?, zapitao se biskup. Nije riječ o tome je li on bolji ili lošiji od drugih, jer on je neusporediv, samo svoj. Hodočasteći danas, možda i ne sluteći to, nosimo kao vjernička zajednica čitavu prošlost našega kraja koji je od brojnih pogleda skrivala gorostasna Učka; nosimo ponos i zahvalnost što živimo u krajevima plodne zemlje i predivnog mora koji su radišnom istarskom čovjeku omogućili dostojanstven život; nosimo memoriju na povijest naše biskupije od trećega stoljeća koja je ispisana vjerničkom nepokolebljivošću tolikih naraštaja, plačenu i krvlju brojnih mučenika, od onih koji su u prvim stoljećima ubijani po arenama do mučenika pod zločinačkim režimima, čiji se spomen sastaje u liku bl. Miroslava Bulešića; nosimo sva povijesna previranja, iseljavanja i naseljavanja koja su do dana današnjega naše krajeve pretvarala u susretište naroda, vjera i kultura. Sve je to naša povijest koje se ne možemo odreći, u i kojoj je čovjek sklon pronalaziti uzroke i rješenja današnjih problema i izazova, rekao je biskup.

Propovjednik je nadalje istaknuo opasnost današnjeg vremena u uspoređivanju s nekim proteklim vremenima, što oduzima dragocjeno vrijeme koje je pak potrebno „da se ulovimo ukoštac sa životom koji se sada događa, da svoje snage uložimo, upravo kako nas i Evanđelje poziva, da umjesto uspoređivanja s drugima, ili nekim prošlim vremenima, radimo na tome da ponovno otkrijemo dar vjere i pouzdanja s kojim smo došli u ovo svetište, dar vjere koji nosimo duboko utkan u našoj vjerničkoj duši“. Jedino u čemu se kao vjernici možemo uspoređivati je u kojoj mjeri je naše djelovanje u skladu s Isusovom Zapovijedi ljubavi da ljubimo Boga i svojega bližnjega, rekao je biskup. I ta se

ljubav prema bližnjemu mora vidjeti u našem djelovanju u svim oblastima privatnog i društvenog života.

Blažena Djeвица Marija i njezina rođakinja Elizabeta vrhunske su učiteljice vjerničke postojanosti. Nisu podilazile trendovima tadašnjeg vremena koje je nametala licemjerna okolina već su jedna i druga, sa svojim muževima, pokazale iznimnu vjerničku postojanost suradnica na Božjem planu. I danas su nam nadasve potrebni kršćani koji će svoj život podrediti Božjem planu te živjeti i odgajati buduće naraštaje sukladno kršćanskom nauku, i samo se time ravnati, neovisno o modama i utjecajima s raznih strana. Kao vjernici znamo da jedino tako možemo biti i ostati poštenu i svoji, zaključio je biskup te u pomoć u ostvarenju toga zazvao zagovor istarskih svetaca mučenika i Majke Božje Trsatske Kraljice Jadrana.

Misno slavlje pjevanjem su animirali pjevači iz raznih istarskih župa, pod dirigentskom palicom vlč. Rudija Korace te uz orguljsku pratnju vlč. Ivana Štokovića.

I ove je godine obnovljena tradicija hodočašćenja pješice na povijesno hodočašće Istrana Majci Božjoj Trsatskoj. Skupina od 60-ak hodočašnika krenula je tradicionalno u četvrtak 1. rujna iz pazinskog Franjevačkog samostana Pohođenja Marijina, nakon zajedničkog misnog slavlja točno u podne i hodočasničkog blagoslova. Misno slavlje predvodio je o. Drago Vujević. Prvu noć prespavali su u crkvi Gospe Karmelske na Boljunskom polju, gdje su ih toplo dočekali župljani uz prigodnu okrepu. U petak su prešli Učku. Nakon dolaska u Matulje ondje su sudjelovali na zajedničkom misnom slavlju sa župljanima, i ondje prenoćili. U subotu krenuli su rano ujutro, još za mraka, prema trsatskom svetištu. Nakon uspona Trsatskim stubama stigli su u perivoj trsatskog svetišta za misno slavlje, na kojem su sudjelovali u zajedništvu s vjernicima iz svih župa Porečke i Pulske biskupije.

Završio XX. Studijski tjedan za studente i istraživače na temu 'Znanost i religija'

Trogir, 2.9.2017. (IKA) - U subotu 2. rujna je u Arbaniji (Sv. Križ) na otoku Čiovu kod Trogira završio XX. Studijski tjedan za studente i istraživače kao i braću dominikance iz Europe na temu 'Znanost i religija', izvijestila je mrežna stranica dominikanci.hr.

Tjedan i konferencija okupili su četrdesetak sudionika teologa, filozofa, biokemičara, biologa i fizičara iz Hrvatske, Velike Britanije, Francuske, Njemačke, Poljske, Irana, te Bosne i Hercegovine.

Oba događaja organizirana su u suradnji Hrvatske dominikanske provincije, Znanstvenog centra izvrsnosti za integrativnu bioetiku (Filozofski fakultet, Sveučilište u Zagrebu), Ian Ramsey centra za znanost i religiju (Sveučilište u Oxfordu), Faraday instituta za znanost i religiju (Sveučilište u Cambridgeu), Emmy Noether grupe (Ruhr sveučilište Bochum), Instituta za filozofiju (Sveučilište u Varšavi) te Humane Philosophy projekta. Uz desetak ostalih izlagača na tjednu i konferenciji, glavni predavači konferencije bili su Stephen Priest, filozof (Sveučilište u Oxfordu) i Keith Fox, biokemičar (ravnatelj Faraday instituta sveučilišta u Cambridgeu).

U sklopu jubilarnog dvadesetog tjedna održan je i orguljaški koncert maestra Alena Kopunovića Legetina u trogirskoj katedrali Sv. Lovre na kojem su izvođene skladbe skladatelja zemalja sudionika Studijskog tjedna i konferencije. Nakon koncerta upriličena je i svečana konferencijska večera.

Susret na kojem se raspravljalo o međusobnom utjecaju i propitivanju dvaju povijesno najutjecajnijih područja na čovjeka, njegov napredak i odnose, bio je iznimno

plodonosan za sudionike koji su naučili nešto novo, otvorili nove perspektive, pitanja i odgovore te doprinijeli razvijanju sveučilišnog (universitas) načina mišljenja. Raspravljalo se o egzegi Biblije i Kur'ana u odnosu na ključna religijska i znanstvena pitanja, povijesti odnosa filozofije i teologije, evoluciji, genetici, odnosu napretka u medicini i etike, govora o duši i čudima u odnosu na zakone fizike, može li znanost zamijeniti religiju, odnosu konfesionalnog i istraživačkog identiteta i sl.

Varaždinske Toplice: Biskup Mrzljak predvodio misu za poginule branitelje

Varaždinske Toplice, 2.9.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je misu za poginule i umrle hrvatske branitelje u subotu 2. rujna u župnoj crkvi Svetog Martina biskupa u Varaždinskim Toplicama. Naime, u organizaciji Udruge stopostotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida prve skupine 1. i 2. rujna je u Varaždinskim Toplicama održan 15. zdravstveno-savjetodavni simpozij. U zajedništvu s varaždinskim biskupom misu su slavili domaćin, župnik župe svetog Martina biskupa vlč. Stjepan Mostečak, umirovljeni svećenik mons. Franjo Prstec, inače domaći sin, te vlč. Stano Smiljanić, župnik župe svetog Ilije u Sincu kod Otočca u Gospičko-senjskoj biskupiji. Za pjevanje je bila zadužena Klapa "Sveti Juraj" Hrvatske ratne mornarice.

Na početku misnog slavlja sve je vjernike, a posebno hrvatske branitelje, pozdravio varaždinski biskup. Mons. Mrzljak istaknuo je kako ovim misnim slavljem „ulazimo u nedjelju, dan Gospodnji". Nedjelja je poseban dan za kršćanske vjernike kada s posebnom pozornošću slušamo Božju riječ i kada slavimo Kristovu muku, smrt i uskrsnuće, podsjetio je biskup. U homiliji je biskup Mrzljak napomenuo kako je važan dio svake mise slušanje Božje riječi. I to ne samo da se podsjetimo nekih događaja iz Isusova života, već da vidimo što Božja riječ danas nama govori, rekao je.

„Ima li Božja riječ za nas neku vrijednost? Netko će nam odmah kazati: 'Pa zar danas, nakon 2000 godina, možemo slušati nešto što je tako staro? Zar nemamo nešto novije, modernije, suvremenije?' No, mi slušamo Božju riječ kao nešto najsuvremenije, kao nešto što najviše vrijedi. Slušali smo danas o jednom zanimljivom događaju iz Isusova života (Petrovo odvratanje Isusa od tragične smrti na križu, op. a.). Čudi nas kako je to Isus rekao Petru: 'Nosi se od mene sotonu'. Naša vjera sastoji se u tome da prepoznajemo vrijednosti koje su Božje i za koje se valja boriti. Ako je potrebno za njih i život dati. Ova prisposoba iz Evanđelja neodoljivo me podsjeća na naš Domovinski rat. Onda kada smo bili napadnuti, kada su bili ugroženi naša sloboda, životi mnogih, naša ognjišta. Što tada činiti? Ići protiv velike sile ili pobjeći i spasiti život? Tu vidimo one koji su bili svjesni toga da se valja boriti za nešto što je vrijedno, vrijednije od ljudskog života. Mnogi su bili svjesni da će dati živote, pa su se pitali isplati li se uopće boriti. Isplati li se boriti za neke duhovne vrijednosti ili spasiti ovezemaljski život? Bilo je i takvih koji su se prestrašili. Oni su danas najglasniji i 'jako pametni', ali onda kada je trebalo pokazati hrabrost i svijest o nekim drugim vrijednostima, pobjegli su. Isus želi učenike pripremiti za ono što će učiniti - da će otići u Jeruzalem i ondje proliti krv za čovjeka kako bi ta krv čovjeka oprala od zla i grijeha. Danas i sutra slavimo u Ludbregu Predragocjenu Krv Kristovu. To je ta Krv koja ima jednu čudesnu snagu, a koju On daje za nas. On se dragovoljno predaje na smrt da bismo mi imali život. Zato i oni koji su dali svoje živote za slobodu domovine moraju biti oni koji će davati primjer. Tako i vi koji ste stradali u ratu i dali dijelove

svojega života za nešto što je vrijednije od ovog zemaljskog života. Želimo ići Isusovim putem. On je za sebe rekao da je Put. No, ići njegovim putem nije lako. Kada se žrtvujemo za nekoga, zapravo dobijemo život, jer dobivamo puninu ljudskoga života na Zemlji i stječemo život vječni", rekao u propovijedi biskup.

Kao i svake godine cilj održavanja ovog simpozija je upoznavanje sudionika s najnovijim saznanjima, pravima i mogućnostima u cilju što kvalitetnijeg života te pronalaženju rješenja u suradnji sa stručnjacima, kao i nadležnim institucijama. Sudionici su bili hrvatski ratni vojni invalidi i članovi njihovih obitelji, a pokrovitelj je bilo Ministarstvo hrvatskih branitelja. Tema simpozija bila je "Odnos društva i institucija prema ratnim veteranima".

Na Svetu subotu u Ludbreg hodočastili vjernici iz Slovenije, Mađarske i Austrije

Ludbreg, 2.9.2017. (IKA) - Na Svetu subotu 2. rujna u svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbreg su, u sklopu vjerskog događaja "10 dana ludbreške Svete nedjelje", hodočastili brojni vjernici iz župa iz Hrvatske, Slovenije, Mađarske i Austrije. Nakon dvije jutarnje mise i mise u Zavjetnoj kapeli na slovenskom i mađarskom jeziku koju su predvodili biskup iz Murske Sobote mons. Peter Štumpf i vlč. Pišta Marton iz Serdahela, središnje misno slavlje predvodio je biskup Štumpf uz sudjelovanje biskupa domaćina Josipa Mrzljaka. Misi je prethodila velika svečana hodočasnička procesija s pokaznicom u kojoj je Presveta Krv Kristova, od župne crkve Presvetog Trojstva do Zavjetne kapele.

Okupljeno je mnoštvo prije mise pozdravio je ludbreški župnik i upravitelj svetišta mons. Josip Đurkan. Potom je vjernike pozdravio i ludbreški gradonačelnik Dubravko Bilić koji je svećenicima i hodočasnicima rekao kako je grad Ludbreg, između ostaloga, označen tradicijom hodočašćenja stotinama godina unazad. Hodočasnike, župnike, župne vikare te sve ostale vjernike, kao i žitelje Ludbrega, srdačno je pozdravio i varaždinski biskup Mrzljak.

„Kada je Hrvatski sabor 1739. godine učinio zavjet da će izgraditi kapelu, ako prestane kuga, nazvao je relikvije Predragocjene Krvi Kristove najvećim blagom Hrvatskoga Kraljevstva. Prepoznali su vrijednosti Krvi Kristove za dobrobit čovjeka i cijelog čovječanstva. Krv Kristova može suzbiti svaku kugu, kako god se ona nazivala, jer kuga postaje sinonim za svako zlo i svaki grijeh. Isus s križa gospodar je do vijeka. On, zarobljen i ubijen, oslobađa čovjeka od zla i grijeha, a oslobađa ga i od smrti te ga vodi u vječni život. Ta živa vjera okuplja nas sa svih strana naše domovine Hrvatske, ali i naše susjede iz Mađarske, Austrije i Slovenije", poručio je varaždinski biskup.

U homiliji u ludbreškom svetištu mons. Štumpf istaknuo je da je dobiti poziv da predvodi veličanstveno euharistijsko slavlje u čast Predragocjene Krvi Kristove poseban Božji dar. Podsjetio je i na prijateljstvo varaždinske i murskosobotske biskupije.

„Svi vi ovdje u Ludbreg dolazite jer vjerujete da je Isus ovdje među nama živ i prisutan u euharistiji. Relikvija Predragocjene Krvi Kristove je Krv samoga Boga, Boga koji je neizmerno svet, svemoćan i vječan. To je Krv s nebesa, koja je dobila nebeske značajke po nebeskoj majci Mariji. To je Krv koja je s križa kapala na zemlju. To je krv koja u sebi ima vječni život. To je krv koja je prolivena za sve narode i sve ljude, koja još uvijek teče s Božjeg prijestolja na nebesima da bi nas žedala u Kristovoj ljubavi. U toj Presvetoj Krvi, Krist nas je oprao od naših grijeha, u Njoj se Nebesa priklanjaju zemlji da bismo postajali Božji. Rijetki

narodi imaju takvu relikviju. Ondašnji je narod od Boga bio izabran da pred tom Svetinjom čuva i osnažuje svoju vjeru. To je znak posljednje Božje pažnje prema nama koji kroz život hodimo putem vjere. Taj je put dug i naporan, ali i neizbježan. Do Boga se ne dolazi drugim putovima. Izraelci su prilikom oslobođenja iz egipatskog ropstva bili zabrinuti i na sve spremni. Nisu točno znali kuda idu, jer nitko od njih nije bio u zemlji koju im je Bog obećao. Pred njima je bio put koji je tražio odgovore na mnoga pitanja. Na putu iz ropstvu morali su ostati u zajednici koja vjeruje. Tako su tijekom 40 godina dozreli u jedinstven narod s kojim je Bog želio biti u najboljem prijateljstvu. Prije nego su kretali na put iz ropstva u oslobođenje, janjeća je krv za njih bila obrana pred smrću. Drama Izraelaca drama je naroda. Svaka se ljudska masa nađe pred odlukom - postati ili ne postati narod. Kada masa postaje narod? Tada kada se odluči za život. Bez života nema naroda. Krv daje i oduzima život. Narod koji proljeva krv svoje djece, neće živjeti. Hrvatski narod uvijek je bio narod života. U svojem je životnom izražavanju uvijek čuvao istinu kršćanske vjere. Obiteljski domovi su još uvijek označeni krvlju novozavjetnoga Jaganca Krista, koji donosi vječni život. Majke, očevi i djeca koji se krijepe euharistijom, s ovom Predragocjenom Krvlju, svoje domove pretvaraju u posvećeni kraj. Ljudi iz posvećenih domova svjedoče u Bogu", rekao je mons. Štumpf.

Murskosobotski biskup osvrnuo se i na život i vjeru hrvatskog blaženika, kardinala Alojzija Stepinca. „Kada sam prvi puta vidio fotografiju gospođe Barbare Stepinac, majke blaženog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca, kako kod njegovog biskupskog posvećenja gleda dubokim pogledom, shvatio sam da je taj pogled već tada slutio veliko trpljenje vlastitog djeteta. Pogled koji kao da otkriva da je u duši spoznala da Bog poziva njezinog Alojzija da s njim uzide na kalvariju. Danas sam gledajući njezinu sliku pomislio kako je velika i za narod značajna majka koja vjeruje. Između majke vjernice i Krista je snažna i duboka povezanost. Kao predsjednik nekadašnje Jugoslavenske biskupske konferencije, kardinal Stepinac nije se htio pokoriti namjeri jugoslavenski komunista da bi Katoličku Crkvu odcijepio od jedinstva s papom, nasljednikom apostola Petra. Blaženi kardinal Stepinac je znao da ga, zbog vjernosti papi, čekaju grozne muke. Ipak se nije bojao i nije se dao slomiti. Bio je slobodan premda izvrnut grozotama, sramoćenju, mučenju, osamljenosti i gurnut u mučeničku smrt. Kardinal Stepinac je trpio upravo za jedinstvo Katoličke Crkve. Svojim životom i smrću je ispovijedao i svjedočio ono u što je svim srcem i svom dušom vjerovao apostol Pavao kad govori: 'Siguran sam da nas neće ni smrt ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem'", istaknuo je, između ostaloga, u propovijedi u dupkom ispunjenom ludbreškom svetištu biskup Štumpf.

Poslijepodnevni program u prošteništu nastavljen je klanjanjem Presvetom Sakramentu u Zavjetnoj kapeli za sve pale branitelje i njihove obitelji stradalnike Domovinskog rata. Molilo se za hrvatsku domovinu i njenu mladež. Potom je bio Križni put te blagoslov hodočasnika s Presvetim Sakramentom. U nastavku je u župnoj crkvi bila pjevana Zlatna krunica, a duhovna razmatranja vodili su misionari Krvi Kristove. Pjevane su i pohvale Krvi Kristovoj. Hodočasnički dan završio je misom koju su predvodili misionari Krvi Kristove.

Skupština svećenika Požeške biskupije

Glavna tema bio je Treći biskupijski euharistijski kongres 23. i 24. rujna u Požegi o 20. obljetnici utemeljenja ove mjesne Crkve

Požega, 2.9.2017. (IKA) - Skupština svećenika Požeške biskupije pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića održana je 2. rujna u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi. Glavna tema bio je Treći biskupijski euharistijski kongres 23. i 24. rujna u Požegi o 20. obljetnici utemeljenja ove mjesne Crkve. Nakon molitve Trećeg časa biskup je u pozdravu zahvalio svećenicima koji su ovog ljeta s velikom raspoloživošću prihvatili novu službu, a redovnicima koji su se prvi puta uključili u pastoral Požeške biskupije poželio blagoslovljen rad. Potom je na temelju pročitanog ulomka iz Evanđelja po Ivanu o Isusu kao Kruhu Života obrazložio svećenicima značenje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa kao događaja vjere. Podsjetio je da su neki Isusovi slušatelji odbacili kao "tvrd govor" njegovu tvrdnju da je on Kruh Života i nisu mu vjerovali, nego su otišli od njega, na što je Isus primijetio da je vjera Očev dar. Biskup je rekao kako je Treći biskupijski euharistijski kongres prigoda u kojoj se ponajprije svećenici trebaju ispitati kakva je njihova vjera s obzirom na Euharistiju i „kako nam svima valja moliti Očevu pomoć da čvrsto budemo među onima koji ga ne napuštaju“.

Protumačio je da je svaka župa kao euharistijska zajednica eklezijalna jedinica, jer je ona po svećeniku služitelju euharistije, zaređenog po jednom od članova Zbora apostolskih nasljednika, ugrađena u zajedništvo mjesne Crkve i po njoj u zajedništvo opće Crkve. Istaknuo je da je Euharistijski kongres biskupijsko euharistijsko veleslavlje, okup župnih euharistijskih zajednica u kojem se očituje zajedništvo mjesne Crkve. Stoga kongres nije tek neka izvanjska manifestacija, nego eklezijalni događaj u kojem se ostvaruje svečano proglašena vjera II. vatikanskog sabora „da se Crkva poglavito očituje u punom i djelatnom učešću svega svetog naroda Božjeg u istim liturgijskim slavljinama, a osobito u istoj euharistiji, u istoj molitvi, kod jednog oltara kojemu predsjeda biskup okružen svojim svećentvom i služiteljima“. Biskup je ustvrdio kako je radi toga važno da na Euharistijskom kongresu uz svećenike sudjeluju svi oni službenici koji u pojedinim župama vrše određene službe u euharistijskom slavlju, od ministranata i lektora do pjevača, a potom i drugi vjernici. Dodao je da bi ravnodušnost nekog svećenika prema euharistiji u svojoj župi, a onda i na biskupijskoj razini s obzirom na Euharistijski kongres bila znak da se on u svom svećeništvu ohladio. Pozvao je svećenike da razare svoju vjeru u otajstvo euharistije, i da taj žar prenesu na vjernike u župama. Još je protumačio kako je sve ono što je u Požeškoj biskupiji tijekom protekle pastoralne godine ostvarivano, od euharistijskih kateheza tijekom korizme, nastojanja oko što djelotvornijeg slavljenja mise, trajnog zahvaljivanja i klanjanja Presvetom otajstvu te karitativnog djelovanja prema najmanjoj braći „imalo za cilj obnoviti nas u vjeri kao sastavni dio Kongresa“.

Spomenuo je da pripravnici dio za središnje kongresno slavlje završava na Malu Gospu euharistijskom postajom na Gospinom Polju za Novokapelački dekanat i u Voćinu za Slavonско-podravski arhiđakonat. U nedjelju 10. rujna započinje neposredna priprava ređenjem u katedrali dvojice bogoslova za đakone, dok će druga trojica kandidata biti ređena kasnije kad ispune potrebne uvjete. U svim župama to je Dan posebne molitve za svećenike, služitelje euharistije i za nova duhovna zvanja, kada treba vjernicima posvijestiti važnu ulogu Djela za duhovna zvanja i potaknuti njegove članove na ustrajnost u molitvi i žrtvi. Pored toga, istoga dana treba u svim župama obznaniti neposrednu pripravu,

protumačiti vjernicima što je Kongres u dimenziji vjere i pozvati da svi koji mogu krenu na skup očitovanja vjere ove mjesne Crkve u Isusovu euharistijsku prisutnost, u čemu će biti od koristi prigodni plakat i druga građa. Pored toga potrebno je toga dana predstaviti program Kongresa, najaviti kako u nedjelju 24. rujna neće biti misa u župi (samo večernja za one koji ne mogu u Požegu), protumačiti na koji način će se župa uključiti u program Kongresa po ministrantima, pjevačima, mladima, članovima Djela za duhovna zvanja, članovima župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća, i svim drugim vjernicima, reći kako će se putovati u Požegu autobusima i osobnim automobilima, obznaniti gdje su parkirališta. Budući da će pojedina župa po svojim predstavnicima na Kongresu biti nazočna kao euharistijska zajednica, biskup je dao ovlast župnicima da iz župne blagajne pokriju troškove putovanja služiteljima euharistije iz te župe (pjevačima, lektorima, ministrantima i dr.). Isto tako iz župne blagajne će se pokriti troškovi izrade župne zastave koju će predstavnici župa nositi u kongresnoj euharistijskoj procesiji.

Biskup je još istaknuo kako toga dana treba vjernicima najaviti nedjelju 17. rujna kao dan karitativne osjetljivosti po molitvi za siromašne, bolesne i stare, pohod onima koji kao takvi ne mogu putovati u Požegu na Kongres te na kraju mise prikupljati milodare za izgradnju kuće jedne siromašne samohrane majke s troje djece, koji će svi župnici predati dekanu, a on ih kao jedinstven dekanatski iznos prirediti za prinos darova u Požegi na Kongresu (dvoje predstavnika iz svakog dekanata). Izgrađena kuća siromašnoj majci s djecom bit će svojevrsni spomenik naše vjere i ljubavi, očitovane prigodom Euharistijskog kongresa, ustvrdio je biskup.

U tjednu prije Euharistijskog kongresa treba svaka župa organizirati trodnevnicu klanjanja pred Presvetim (četvrtak, petak i subota – ili u neke druge dane ako je prikladnije) nakon večernje mise ili u zgodno vrijeme i bez mise, rekao je biskup. U svakoj župi omogućit će se vjernicima da se ispovjedu prije Kongresa kako bi u Požegi mogli na slavlju pristupiti pričesti.

Potom su o samoj organizaciji Kongresa i uključivanju župa u nju govorili pojedini nositelji dužnosti za svoja područja. Tako je Krunoslav Siroglavić predstavio otvorenje Kongresa u subotu 23. rujna na kojem će mladi vjernici imati svoje posebno mjesto, predvođeni svećane Vespere u katedrali, sudjelujući u povijesno-scenskom i duhovno-glazbenom programu te cjelonoćnom klanjanju. Istaknuo je način na koji će obitelji u Požegi i okolici primiti 23. rujna na prenoćište mlade iz drugih biskupijskih dijelova. Ivica Žuljević upoznao je s regulacijom prometa u Požegi na dan Kongresa i načinom dolaska i odlaska sudionika kongresnog slavlja, s parkiralištem za autobuse na starom Autobusnom kolodvoru i na Glavici, a za osobne automobile na livadi pokraj rijeke Orljave, protumačio je gdje će biti mjesta medicinske pomoći kao i drugih popratnih sadržaja. O programu prije kongresnog euharistijskog slavlja oko lika Gospe Voćinske koji će svečano dopratiti u Požegu obitelji s brojnom djecom iz Voćina i Đulovca, o rasporedu hodočasnika na kongresnom prostoru tijekom mise te o odvijanju euharistijske procesije središtem grada izvijestio je Mladen Štivin, spomenuvši kako će svaka župa imati svoje mjesto na kongresnom prostoru, označenom njihovom zastavom, a jednako tako i u procesiji. Ljubiša Krmar, zadužen za ministrante i lektore, govorio je o načinu njihova sudjelovanja na Kongresu. Robert Kupčak, voditelj brige za organizaciju liturgije, obavijestio je svećenike da će se oni liturgijski odjenuti na kongresnom prostoru, da biskupi, članovi Stolnog kaptola, arhiđakoni i dekani dolaze u procesiji iz katedrale, zatim je spomenuo način prinosa

darova te liturgijski vodič koji će primiti sudionici slavja. Mario Večerić upoznao je nazočne s programom liturgijskih pjesmama te s načinom sudjelovanja zborova i drugih pjevača na kongresnom slavju. Fra Milan Krišto govorio je o mjestu redovnica na Kongresu. Marijan Pavelić prikazao je medijsko praćenje kongresnih događaja. Mario Sanić dao je nazočnima potrebne informacije o domjenku koji će nakon slavja biti priređen za svećenike u Domu pape Ivana Pavla II. a za druge posebne uzvanike u dvorani Odgojno-obrazovnog centra.

Pri završetku radnog dijela Skupštine biskup je spomenuo i neka aktualna pitanja upravne naravi. Potom su se svi svećenici uputili u katedralu gdje su sudjelovali na euharistijskom klanjanju koje je predvodio Krunoslav Siroglavić, župni vikar katedralne župe sv. Terezije Avilske u Požegi.

Stručno vijeće vjeroučitelja Gospičko-senjske biskupije

Gospić, 2.9.2017. (IKA) - Stručno vijeće za vjeroučitelje Gospičko-senjske biskupije održano je u subotu 2. rujna u Biskupskom ordinarijatu u Gospiću. Skup vjeroučitelja održan je nakon mise sa Zavivom Duha Svetoga i podjele kanonskih mandata u gospićkoj katedrali. Susret je otvorio predstojnik Katehetskog ureda vlč. Nikola Turkalj najavivši glavnu temu skupa „Vjeroučitelj - Kristov učenik u službi evanđelja i Crkve“ o kojoj je govorio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić.

„Ljudi više vjeruju svjedocima nego učiteljima, a važnije je djelovati nego biti“, istaknuo je glavnu misao biskup Križić te poručio da Crkva ima nasušnu potrebu za svjedocima, jer se uči gledanjem, od oca, odgajatelja. Često dolazimo u napast minimalizma uz misao da je važno samo nešto odraditi, no u svaki rad treba ugraditi ljubav, što je kod vjeroučitelja posebno jer on i navještava. Poslanje vjeroučitelja izlazi iz vjere i poslanja uz svjedočku moć. Vjeroučitelj treba govoriti iz dubokog uvjerenja da ono što govori i živi, kao i Isus za razliku od farizeja i pismoznanača koji nisu imali duhovni autoritet. Opasnost nastaje kada se nešto govori a ne čini, kada duhovnost nije vidljiva. Naziv vjeroučitelj definira vaše zvanje, to je autentičan vjernički život, ne samo da se odradi. Vaš poziv ima jači nutarnji zahtjev, jer vi formirate učenike. Bez trajnog rada i autoformacije nema uspjeha već nastaju frustracije. Potrebno je stalno tražiti Boga i truditi se da život bude svjedočki. Izgubi li se Božja slika, to je put k idolatriji. Vi trebate djeci pomoći da nađu Boga te će vas se po tome sjećati ako u njih utisnete vrline, po čemu je vaše poslanje izuzetno, zaključio je biskup Križić.

U nastavku je voditeljica Županijskog stručnog vijeća za vjeroučitelje Ivona Rendulić predstavila dva ogledna sata koje su izveli Ana Tomljanović iz Senja koja u nastavi koristi Moodle kao i loomen te Danica Blašković koja je prezentirala svoj sat pri nadzoru savjetnika za promoviranje u zvanje. Voditeljica Ivona podnijela je zatim izvješće o radu stručnog vijeća za proteklu godinu, kao i predstojnik ureda vlč. Turkalj. Na kraju su predstojnik Turkalj i tajnica Katehetskog ureda s. Robertina Medven dobili prigodne poklone povodom jubileja, vlč. Turkalj 25 godina misništva i s. Robertina 50 godina redovništva.

Husina jama: Euharistijsko slavje za žrtve komunističkog režima

Sinj, 2.9.2017. (IKA) - Kod Husine jame na Vagnju – Kamešnica, slavljena je u subotu 2. rujna misa za sve nevine žrtve komunističkog režima, koje su ubijene i bačene u jamu tijekom Drugoga svjetskog rata i poraća. Misno slavje predvodio je vojni biskup u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan, uz koncelebraciju dvadesetorice svećenika Cetinskog i Livanjskog dekanata. Prije mise biskup Bogdan blagoslovio je novi mozaik, rad prof. Miroslava Falaka. Na misi je se okupilo oko 2 000 vjernika iz cetinskog i livanjskog kraja, među kojima su bili Josip Šerić i Ivona Paltrinieri, predstavnici ureda za zatočene i nestale pri Ministarstvu branitelja Republike Hrvatske, predstavnici Splitsko-dalmatinske županije predvođeni Damirom Gabrićem, izaslanik načelnika općine Livno Luke Čelana, dogradonačelnik Sinja Zlatko Ugrin, saborski zastupnik Miro Bulj, izaslanstvo grada Trilja predvođeno gradonačelnikom i saborskim zastupnikom Ivanom Šipićem, izaslanstvo grada Vrlike predvođeno gradonačelnikom Jurem Plazonićem, izaslanstva općina Otok i Hrvace predvodili su Nediljko Laco i Dinko Bošnjak, izaslanstvo Viteškog alkarskog društva predvodio je član uprave Dražen Šabić i harambaša Ivo Vukasović "Parin", predstavnici političkih stranaka, koordinacija braniteljskih udruga Cetinskog kraja te potomci nevinih žrtava. Mješoviti zbor iz više župa Cetinske krajine pjevao je za vrijeme mise pod ravnanjem s. Vjere Gulić. Biskup Bogdan je u homiliji rekao: „S osjećajima dubokog poštovanja prema žrtvama ubačenim u Husinu jamu, dolazimo i ove godine s jedne i druge strane Kamešnice, iz raznih krajeva naše Domovine, iskazati im ljudsko i vjerničko poštovanje. Kao kršćanski vjernici, koji čvrsto vjeruju u 'uskrsnuće tijela i život vječni', sa stratišta njihova stradanja, uzdižemo svoje molitve dobrome Bogu za njihove duše. Kao njihovi potomci, rodbina, prijatelji i sunarodnjaci, pritisnuti smo s mnoštvom pitanja: Tko su svi ovi ubačeni bez suda i dokaza krivnje u ovu jamu? Još i danas tražimo svoje roditelje, djedove i bake, rodbinu, prijatelje, susjede....? Želimo ih dostojanstveno pokopati.... Kako se moglo dogoditi da ih je progutala noć i da je njihov nestanak s ovoga svijeta zabetoniran šutnjom sve do naših dana? Kako to da nitko nije odgovarao za ove zločine? Kako se moglo dogoditi da je naša Domovina na kraju Drugog svjetskog rata postala jedno veliko stratište i groblje? Kako to, dobiva se dojam, da imamo više masovnih grobnica i kostiju poslije Drugog svjetskog rata nego li u samome ratu dok su trajali ratni sukobi? Kako to da su Nijemci koji su prouzrokovali Drugi svjetski rat iz kojeg su izašli s teškim porazom (imali oko pet milijuna ubijenih i nestalih), uz teške kazne i restrikcije, uspjeli su više od četiri milijuna dostojanstveno identificirati i pokopati i još im je ostalo manje od 25 % onih koje i dalje traže i žele uredno pokopati (bez obzira na kojoj su se strani borili!!!), a mi smo gotovo na samome početku istraživanja. Raduje nas i pozdravljamo napor i rad hrvatskih ustanova u posljednje vrijeme na otkrivanju i iskapanju masovnih grobnica u našoj Domovini“. U homiliji biskup je također postavio pitanja: „Što se to događa u ljudskoj psihi da čovjek udara na čovjeka, jer je jači, jer je pobjednik ili je 'na strani pobjednika', do te mjere da slabijega želi uništiti, poniziti u životu, ali i poslije smrti? Tko to sebi prisvaja pravo, uime koga i čega, da drugome smije i može oduzeti život? Kako je moguće da ljudsko biće obuzme neshvatljiva mržnja na svoga bližnjega sve do istrijebljenja? Zar svi nismo jednaki pod ovim suncem? Zar svi nemamo isto pravo dostojanstveno živjeti ovaj život? Čemu i zašto otpori osvjetljavanju ove krvave stranice iz naše povijesti, usprkos

Rezolucije Vijeća Europe br. 1481 (iz 2006.) kojom se snažno osuđuju zločini komunističkih režima, Praške deklaracije (od 3. lipnja 2008.) i Rezolucije Europskog parlamenta (od 23. rujna iste godine), koje nas podsjećaju na moralnu obvezu suočavanja s teškim i bolnim nasljeđem svih zločinačkih ideologija koje su obilježile 20. stoljeće: nacizam, fašizam i komunizam? Kako to da se preživjeli svjedoci masovnih pogubljenja i zločina nakon Drugog svjetskog rata, i danas boje govoriti i otkriti zločince i ubojice?" U homiliji je biskup vjernicima poručio da dok razmišljaju „o teškim mukama koje su prolazila naša braća i sestre na ovom stratištu, ispunjeni smo nadom i vjerom". „Kao što Bog Otac nije napustio svoga Sina u njegovim teškim časovima, nego ga je krijepio i davao snagu da izdrži do kraja, koji ga je od mrtvih uskrisio i postavio sebi zdesna, tako je Bog bio i s ovom našom braćom i sestrama u svim njihovim patnjama pa i u samoj smrti. Premda nam je teško i zamisliti muku, kroz koju su prošle žrtve ovog strašnog pokolja u trenucima prije smaknuća, Bog ih nipošto nije napustio, nego ih je tješio i krijepio da mogu izdržati do kraja. Bio je s njima kad su prolazili kroz dolinu smrti. O sličnoj situaciji imamo živo svjedočanstvo iz Domovinskog rata. Viliam Karlović, čudom preživjeli vukovarski branitelj odveden na stratište Ovčare, posvjedočio je da ni od koga od naših ljudi na Ovčari nije čuo ružnu riječ, psovku ili proklinjanje prije okrutne smrti, nego samo vapaje Bogu i molitve. Uistinu, kako je rekao, naši su ljudi umirali dostojanstveno s molitvom na usnama. Tako umiru istinski vjernici, katolici. Na taj su način umirala zasigurno i ova naša braća i sestre, ovdje mučeni. To je duša našega naroda, da u teškim trenucima vapimo Bogu, da ga ne zaboravljamo, da se u Njega ufamo, da njegovu nebesku Majku i svece zazivamo", rekao je biskup. Upozorio je pri tome da „samo primitivna i necivilizirana društva ne vode brigu o pokojnicima, o tome da svaki čovjek ima pravo na grob. Samo ljudi otupjele savjesti i uskogrudni u svojim svjetonazorskim stavovima, mogu priječiti da se ovakva stratišta istraže, da se mrtvi dostojno pokopaju. To vrijedi za sve jame i za sve žrtve na bilo kojoj strani da su se dogodile! Ako smo mogli prokopati Velebit, Kapelu i Biokovo možemo sigurno istražiti i sve ovakve jame i iz njih izvaditi kosti i dostojanstveno ih pokopati".

Biskup je također poručio da „premda smo duboko u svojoj duši ranjeni zlom masovnih ubojstava naših milih i dragih ubačenih u Husinu jamu, mi ne smijemo dopustiti da naše srce obuzme razorna sila osvete i mržnje!" Postići život vječni u nebu cilj je našeg života. Prema tom cilju usmjerimo svoje srce i svoje energije. Budimo zato ljudi molitve, ljudi vjere koji se ne povode za bukom i zavodljivostima ovoga svijeta", potaknuo je biskup Bogdan. Fra Bože Norac Kljajo, pokretač svih dosadašnjih komemoracija i hodočašća od 1999. godine, organizator komemoracija na Husinoj jami, na kraju misnog slavlja zahvalio je svima koji su na bilo koji način pripomogli u organizaciji ovog slavlja. Molitvom odrješenja nad Husinom jamom završilo je spomen-slavlje, a vijence su položili izaslanstvo Ministarstva branitelja i Splitsko-dalmatinske županije, gradova Sinja, Trilja i Vrlike, općine Otok i Hrvace, izaslanstva Viteškog alkarskog društva, sinjskog i livanjskog HDZ-a, kaštelanskog HSP-a, HSP-a Splitsko-dalmatinske županije, članovi Mosta nezavisnih lista, predsjednik Gradskog vijeća grada Sinja, predstavnici braniteljskih udruga iz Livna, i Otoka, udruga Vaganj – Prolog – Livno, kao i mještani Orguza te članovi obitelji nevinih žrtava bačenih u ovu jamu i brojni sudionici komemoracije.

Biskup Živković predvodio misno slavlje na Svetu nedjelju

Ludbreg, 3.9.2017. (IKA) - Središnji događaj proslave Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu zbio se u nedjelju 3. rujna, na samu Svetu nedjelju. Središnja svečanost započela je procesijom hodočasnika od župne crkve do Zavjetne kapele gdje je euharistijsko slavlje predvodio mons. dr. Egidije Živković, biskup gradišćanskih Hrvata iz Željezna u Austriji, uz sudjelovanje varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka, sisačkog biskupa Vladu Košića, bjelovarsko-križevačkog biskupa Vjekoslava Huzjaka, zagrebačkih pomoćnih biskupa Ivana Šaška i Mije Gorskog te 40-tak svećenika iz više mjesnih Crkava. Duhovni program za hodočasnike u svetištu je predvodio mons. Zlatko Koren.

U jedinom hrvatskom euharistijskom svetištu posvećenom Predragocjenoj Krvi Kristovoj i ove se godine na Svetu nedjelju sabralo mnoštvo vjernika kako bi u Ludbregu, "mjestu najvećeg hrvatskoga blaga", proslavili Presvetu Spasiteljvu Krv. Od ranih jutarnjih sati tisuće vjernika sa svih je strana dolazilo u ludbreško svetište kako bi predali svoje molitve i prošnje na zagovor Presvetoj Krvi, koja i 606 godina od čudesnog događaja privlači mnoštvo hodočasnika. Dobrodošlicu svim hodočasnima uputio je upravitelj svetišta mons. Josip Đurkan, a nakon njega i "drugi domaćin", gradonačelnik Ludbrega Dubravko Bilić. Biskup Mrzljak pozdravio je mons. Živkovića za kojega je rekao da predstavlja i utjelovljuje vjeru Hrvata koji su prije pet stoljeća napustili domovinu, ali nisu zaboravili katoličku vjeru i hrvatski jezik. Sudbina hrvatskog čovjeka, iseljavanje i privremeni povratak, prati hrvatski narod kroz sva stoljeća, rekao je biskup Mrzljak.

U uvodu euharistijskog slavlja biskup Živković je rekao: „Radosna srca sam došao da s vama zajedno proslavim ovaj veliki blagdan. Zahvaljujem na pozivnici, ali isto tako se radujem da s vama smijem proslaviti misno slavlje. Nosim vam pozdrave gradišćanskih Hrvata, najstarije grane hrvatskog naroda u dijaspori. Želim s vama zajedno ući u najdivnije tajne naše vjere".

U propovijedi biskup Živković govorio je, između ostaloga, o Hrvatskoj kao svojoj staroj domovini, kako "krv nije voda", zatim je govorio o tome kako blagdan Predragocjene Krvi Kristove nije samo čuvanje tradicije, jer je, poručio je, Isusova smrt bila radikalni preokret svih slika o Bogu u čovječanstvu. Spomenuo se mons. Živković i našeg blaženog kardinala Stepinca, rekavši kako su se u vrijeme komunističke vladavine smišljale lažne optužbe i krave presude. Svim žiteljima ove zemlje poručio je kako dijalog u Hrvatskoj treba temeljno promijeniti: postom, molitvom i praštanjem. "Ljudi krvavih ruku koji su proizvod okrvavljene ideologije ne mogu voditi časno ovaj narod i Hrvatsku. Recite im Stop, Stop! Europa je to davno rekla. Ne bavite se više kamenim i limenim pločama i sekularizmom, nego bavite se ljudskim srcima i optimizmom", odlučno je govorio mons. Živković, a njegova je homilija prekidana pljeskom vjernika.

Ovu središnju svečanost proslave Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu, na kojoj je sudjelovalo nekoliko tisuća vjernika usprkos kišnom vremenu, izravno su u svom programu prenosili Hrvatska radiotelevizija, Hrvatski katolički radio i Radio Ludbreg. Na misi su bili predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, potpredsjednika Sabora akademik Željko Reiner i Siniša Hajdaš - Dončić, izaslanica predsjednika Vlade RH Sunčane Glavak, varaždinski župan Radimir Čačić, predsjednik SDP-a Davor Bernardić te drugih.

Nakon središnje mise nastavljene su pobožnosti pred

pokaznicom s relikvijom za koju je papa Leon X. izdao bulu 1513. g. i naložio da se narodu izlaže na klanjanje u nedjelju prije Male Gospe. Poslijepodnevni program tako je u Prošteništu započeo klanjanjem Presvetom Sakramentu u Zavjetnoj kapeli koje su predvodili mladi bogoslovi. Molilo se tako, između ostaloga, za duhovna zvanja u Crkvi u Hrvata te za očuvanje vjernosti i moralnosti u našim katoličkim obiteljima. Potom se u svetištu molio Križni put, a uslijedio je blagoslov hodočasnika s Presvetim Sakramentom i molitva krunice Božjeg Milosrđa u župnoj crkvi. Sve je završilo pjevanjem pohvale Svetoj Krvi, Litanijama, Večernjom i blagoslovom te na kraju svečanom misom zahvalnicom.

Spomen na ubijene civile u Četekovcu, Čojlugu i Balincima

Požeški biskup upozorio je da nam u Hrvatskoj neće koristiti napredak i moć na gospodarskom i nekim drugim područjima društvenog života, ako ostanemo nemoćni duhom, zarobljenom sebičnošću, podjelama i sukobima

Mikleuš, 3.9.2017. (IKA) - Na 26. obljetnicu ubojstva 24 civilne žrtve iz Četekovca, Čojluga i Balinaca, u nedjelju 3. rujna požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je Mikleuš nedaleko spomenutih mjesta u župi Nova Bukovica te u tamošnjoj crkvi Sv. Terezije Avilske predvodio misno spomen-slavlje u koncelebraciji s domaćim župnikom Marijom Matijevićem te drugim svećenicima iz Slatinskog dekanata na čelu s dekanom Mladenom Štivinom. Župnik Matijević uputio je dobrodošlicu biskupu te mu čestitao 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i njegova biskupskog ređenja. Pozdravljajući svećenike, vjernike, među kojima je bila i rodbina poginulih, te načelnike mikleuške i novobukovičke općine, biskup je rekao „da nas ono što se prije 26 godina ovdje dogodilo ispunja tugom, da naše ljudsko sjećanje s vremenom blijeđi“, ali je istaknuo da Bog pamti žrtvu nedužno ubijenih civila onom Isusovom ljubavlju koja je pobijedila smrt. Rekao je da se „u ovoj misi pridružujemo tom Božjem pamćenju sa zahvalnošću što je njihova žrtva našla smisao u Božjoj pobjedi nad smrću“.

U homiliji biskup je pošao od Isusova prigovora Petru u evanđeoskom ulomku kako mu nije na pameti ono što je Božje jer se suprotstavio Isusovoj najavi da će biti u Jeruzalemu ubijen. Štoviše, izrekao mu je najgrublju riječ: „Nosi se od mene Sotono!“ Biskup je ustvrdio da je Sotona suprotnost Bogu i Božji protivnik, i da Zli gospodari ljudima kad god oni čine što je protivno Božjem naumu o njima. U događaju prije 26 godina u kojem su ubijene 24 osobe progovorilo je mnogo toga što nije bilo Božje, naprotiv što je bilo zlo, razarajuće, ubojito, i mi iz vjere znamo da je to bilo djelo Zloga. Rekao je da su u prvom čitanju čuli Jeremijine predivne osobne i duboko osjećajne autobiografske riječi koje svjedoče da je on dobro shvaćao kako u svijetu trajno postoji velika suprotnost između onoga što je Božje i onoga što je od Zloga. On je pozivao svoje suvremenike da žive po naumu Božjem, a ne po strategijama zla koje donose osobnu i narodu nesreću. Međutim, oni ga nisu poslušali, već su se oštro obrušili na njega i tražili su načina kako da ga ubiju, da više ne moraju slušati govor o Božjim naumima. Rekao je da se prorok Jeremija osjetio prevarenim od Boga, jer je zbog vršenja proročkog poslanja postao žrtva zla i doveo svoj život u opasnost. Međutim, nastavio je biskup, prorok nije ostao nemoćan pred zlom, jer unatoč svim poteškoćama i pogiblima nije prestao biti na Božjoj strani, uvjeren, ako i bude ubijen, da posljednju riječ nad njim neće imati zlo, nego Bog koji je jači od zla i kojemu je on povjerio svoju sudbinu. Biskup je ustvrdio da se „život ne gubi onda kad

netko čovjeka fizički ubije, nego kad on ubije samoga sebe, ne u činu kojeg nazivamo samoubojstvom, nego u slobodnom opredjeljenju za zlo na koje nas Zli nagovara i navlači“. Isus u pročitanom evanđelju na putu u Jeruzalem naviješta da će ondje podnijeti muku i smrt, što znači da se i on poput proroka Jeremije također suočio sa stanjem ljudske zahvaćenosti zlom i smrću. On je slobodnim i dragovoljnim prihvaćanjem muke i smrti oduzeo zlu njegovu moć, što Petar i sam ranjen negativnošću, zlom i sebičnošću nije mogao razumjeti.

Potom je biskup upozorio da Isus u evanđelju „upućuje na lijek za našu ranjenost zlom i smrću, putem odreknuća od samih sebe“. To znači nastojati Božjom pomoću odreći se svoje sebičnosti, zarobljenosti ovisnostima od zlih navika, te tako „u braku i obitelji, politici i gospodarstvu kao i na drugim razinama, križnim putem pobjeđivati zlo koje nas usmrćuje na razini duha“. U utjelovljenju, podsjetio je biskup, Isus Krist se na neki način odrekao svoga Božanstva, o čemu je na osobito snažan način progovorio sv. Pavao u Poslanici Filipljanima. Pozvao je nazočne da svoju slobodu ne povjere ni televiziji, pa se ravnaju kako ona kaže; niti susjedima, koji su možda zlonamjerni, nego da opredjeljujući se za dobro, umiru zlu. Upozorio je da nam u Hrvatskoj neće koristiti napredak i moć na gospodarskom i nekim drugim područjima društvenog života, ako ostanemo nemoćni duhom, zarobljenom sebičnošću, podjelama i sukobima.

Biskup je spomenuo kako i nedužno ubijenim osobama kojih se spominju „možemo pristupiti s osjećajima mržnje na njihove ubojice, te se na taj način svrstati među one kojima nije na pameti Božje“. Dodao je da se „praštanjem odričemo sebe u dimenzijama sebičnosti, uzimamo svoj križ, idemo za Isusom i postajemo s njime pobjednici“. Pozvao je nazočne da o poginulima razmišljaju s Božjih polazišta, kojima je doduše zlo oduzelo zemaljski, fizički život, ali nije moglo ubiti jedinstvenu i neponovljivu osobu, čiju je žrtvu života Bog primio kao sebedarje u ugradio je u svoju vječnost. Svatko tko se žrtvuje u obitelji, politici, gospodarstvu ili drugdje, odriče se sebe, ali ne umire da bi nestao, nego da bi pobijedio, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne da „naše poginule ne gledaju našim ljudskim pogledom koji je ranjen zlom, nego da ih gledaju optikom Isusove žrtve za nas i njegove pobjede nad smrću“. Gdje god se umire za nekoga ili za neku vrijednost, to nisu besmislene smrti, nego žrtve ugrađene u pobjedu života. Potaknuo je nazočne da se na ovom spomen slavlju tako pročiste u svojim srcima i mislima da im bude na pameti ono što je Božje. Završavajući homiliju uputio je Isusu Kristu molitvu da svojom moći i snagom uđe u živote i žrtvu dvadeset četvero poginulih ljudi kojih se spominju, ali i u živote i žrtvu živih „da budemo moćni oduprijeti se zlu, odreći se sebe, prihvatiti svoj križ i ići do uskrse pobjede u vječnoj proslavi“.

Na koncu misnog slavlja biskup je rodbini poginulih žrtava iz Četekovca, Balinaca i Čojluga izrazio vjerničko suosjećanje, rekavši da su ih još jedanput povjerali onoj ljubavi Božjoj koja je progovorila Isusovom pobjedničkom snagom na križu, u uvjerenju da zlo nad njima nema posljednju riječ i da su i oni s Kristom postali pobjednici. Najavio je da će u iduću nedjelju u katedrali u Požegi za đakone biti zaređena dvojica bogoslova: Marko Dušak, iz novobukovičke župe, rodnom iz Mikleuša, i Ivan Rončević, iz župe bl. Ivana Merza u Slatini te ih potaknuo da oni koju mogu dođu i na đakonsko slavlje, a osobito na slavlje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa 24. rujna.

"Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona"

Spomen 70. obljetnice smrti franjevaca, žrtava komunističkog progona - Predstavljena knjiga fra Stjepana Čove

Zagreb, 3.9.2017. (IKA) - Samostanska i župna zajednica Majke Božje Lurdske u Zagrebu obilježila je u nedjelju 3. rujna 70. obljetnicu smrti franjevaca, žrtvi komunističkoga progona. Spomenuli su se: fra Mateja Vodanovića, župnika i fra Serafina Rajića, kapelana, strijeljanih na Mirogoju, kao i fra Leonarda Bajića i ostale progone braće, žrtvi izmišljene komunističke optužbe. Misu zadušnicu, čuvajući spomen na svoju utamničenu i ubijenu braću, predvodio je provincijal fra Joško Kodžoman, uz gvardijana i župnika te još petoricu svećenika. U propovijedi se osvrnuo na Kristovu poruku upućenu učenicima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" (Mt 16,24) te je povezao s progonjenom i ubijenom braćom franjevcima koja su mučenički stradala, nasljedujući Krista, u vjernosti Crkvi i svom narodu. "Večeras smo ovdje, nadahnuti Božjom čudesnošću, zahvalni za živote naše braće koja su svojim trpljenjem i postojanošću pokazali neustrašivost vjere i snagu evanđeoskoga služenja. Današnji dan prije sedamdeset godina bio je za naš franjevački samostan i za ovu vjerničku zajednicu dan velike kušnje. Ubojstvo dvojice braće, župnika i kapelana u našoj župi, te osuda još četvorice braće na ukupno četrdeset i osam godina zatvora s prisilnim radom, trebali su strahom ispuniti preostalu braću u samostanu, a u vjernicima stvoriti nepovjerenje prema Crkvi i braći franjevcima. No, ništa od toga nije se ostvarilo. Snagom kršćanske nade vjerujemo da ih je Bog i u najtežim kušnjama sačuvao u svome imenu i primio ih u zagrljaj svoje vječnosti", poručio je provincijal župljanima i vjernicima koji su do posljednjeg mjesta ispunili crkvu i svetište Majke Božje Lurdske.

Poslije misnoga slavlja predstavljena je knjiga fra Stjepana Čove "Franjevci samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu žrtve komunističkoga progona". U brizi za čuvanje spomena na njih htjeli smo da povijesni događaji budu predstavljeni u knjizi koja će nastojati prodrijeti iza laži kojom je komunistička vlast htjela baciti ljagu na Katoličku Crkvu, na ovaj samostan i tako stvoriti jaz nepovjerenja između naroda i Crkve, istaknuto je na predstavljanju a prenosi mrežna stranica splitskih franjevaca. Voditelj programa predstavljanja knjige bio je fra Ante Crnčević, ujedno i urednik pri njezinu izdavanju. Prvi predstavljatelj fra Ante Akrap, prof. KBF-a Sveučilišta u Splitu, iznio je u kratkim crtama sadržaj knjige, s posebnim osvrtom na kontekst stradavanja franjevaca. Poslije njega nazočnima se obratio provincijal fra Joško Kodžoman. "Stradanje braće iz ovoga samostana samo je dio velikoga progona franjevaca naše Provincije", ustvrdio je provincijal. U razdoblju od 1942. do 1948. ubijena su četrdeset i četiri člana Provincije, tek nekoliko njih nisu bili žrtve partizanske vojske ili poslijeratne komunističke vlasti. Nakon rata gotovo dvadesetorica braće, da bi spasili život, morali su napustiti domovinu. Isto toliko braće bilo je u tamnicama. Unatoč tomu, možemo reći: Divan je Bog u svojim djelima. Bog je rasvijetlio put novoga djelovanja, i okrijepi snagu preostalih za novo služenje njegovu narodu. I danas je Provincija na nogama. Živa. Prisutna na raznim područjima djelovanja: u pastoralu, u odgoju, znanosti, kulturi i mnogim oblicima djelovanja u Crkvi i društvu, rekao je o. Kodžoman, dodavši da je knjiga o. Čove nastala marom čovjeka koji ni u osmom desetljeću svoga života ne prestaje istraživati, stvarati pisati. Na kraju predstavljanja svima se zahvalio autor knjige fra Stjepan Čovo.

Biskup Štambuk s hodočasnica Velikogoričkoga dekanata u Mariji Bistrici

Marija Bistrica, 4.9.2017. (IKA) – Hvarski biskup Slobodan Štambuk slavio je 2. i 3. rujna mise za hodočasnike Velikogoričkoga dekanata u nacionalnome svetištu Majke Božje u Mariji Bistrici. I ovogodišnje 26. zahvalno pješačko hodočašće održano je u znak zahvale što su Velika Gorica i okolica sačuvana od ratnih stradavanja. Hodočašće je započelo okupljanjem vjernika u ranim jutarnjim satima u njihovim matičnim župama, velikogoričkim i onima Velikogoričko-odraskoga dekanata, koji su se, zatim, uputili prema nacionalnome svetištu.

Predvođeni koncelebrirano euharistijsko slavlje u bazilici Majke Božje Bistričke, hvarski biskup pozdravio je pristigle hodočasnike te ih pozvao na zahvalnost prema Majci Božjoj. Osvrnuvši se na svetopisamske ulomke posebno je izdvojio Isusovu pouku "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe; neka uzme svoj križ i neka ide za mnom". Biskup je u kontekstu te evanđeoske poruke ustvrdio da smo u današnje vrijeme svjedoci trgovanja sa svime, pa i s vlastitom vjerom. "Postali smo neki trgovci svojom vjerom, svojim mislima, svojim uvjerenjem. A Isus nas poziva da čuvamo njegovu riječ, da nas Njegova riječ oplemenjuje i čuva", primijetio je biskup trotočke biskupije.

Vjernicima je u homiliji približio pouku preko pjesme "Rasprodaja samoga sebe" pjesnika s otoka Hvara: "Veliki smo sami sebe rasipnici, trošimo se kao silni bogataši. Velik brojnik, a ogromni nazivnici, pravo nam je ime vatreni kartaši. K'o ocean sa plimom i ljude i dio smo zvali, nešto milom, nešto lukavstvom i silom, svačemu smo dobar komad sebe dali. Pravo smo pravcato dioničko društvo, i zemljišna knjiga s previše vlasnika. Izgubili smo posjedavanja, čuvstvo, i pravo na naziv slobodnoga glasnika. Koža nam stoji na pazaru, na dražbi. Prodaju se ideali i oltari. Za bescijenje svak nas sebi vodi, grabi, nadmeću se vikom brojni mešetari. Manjka nas svaki dan sve više i više, nikoga i ničega nam nije dosta, a sve je u tome, recimo to tiše, za sebe nam ništa od sebe ne osta". U osvrtu na riječi te pjesme hvarskoga pjesnika biskup je primijetio kako nas je stid priznati da "u našim ljudskim nastojanjima za sebe nam ništa od sebe ne osta". Potaknuo je vjernike na razmišljanje, zapitavši ih: "Možemo li se pronaći u pjesničkoj riječi? Možemo li u tim riječima prepoznati plačnoga Jeremiju ili sv. Pavla koji Rimljane poziva da se ne suobličuju ovome svijetu".

Biskup je uputio na važnost čuvanja ljudskih i kršćanskih vrijednosti, istaknuvši, pritom, hodočasnica vrijednost bračne i obiteljske ljubavi. "Dragi oče, draga majko! Život koji ste dali na ovaj svijet po vama mora biti podržan. Najjača stvarnost, najjača poluga, najjači temelj tom životu treba biti vaša međusobna ljubav. Zato ako osjećate da "škripi", a u mnogim glavama "škripi", pokušajte i ovdje moliti Boga da obnovi vašu bračnu vjernost, da obnovi vašu bračnu ljubav. Majci Božjoj Bistričkoj dođite, recite joj svoje jadi i nevolje, ali istodobno sa čvrstinom ljudskoga karaktera ostanite jedno uz drugo, ne samo radi sebe, nego i radi vašega vlastitog djeteta. Vaše dijete ima pravo u vama uživati život", istaknuo je mons. Štambuk. Govoreći o rasprodaji ustvrdio je kako je ona česta pojava kod svih nas. "Jeste li kada 'prodali oltar'? Jeste li kada 'zanijekali oltar'? Je li vas kada bilo stid oltara ili kojih od Deset Božjih zapovijedi? Je li u vama proživjelo nešto što kršćanski nije ispravno? Znajete, tada ste se počeli rasprodavali", poručio je. Zazvao je Majku Božju Bistričku da pomogne roditeljima kako bi u svojim obiteljima živjeli ono što je ljudski i kršćanski čvrsto i potrebno.

Na kraju homilije osvrnuo se i na izraz "Za dom spremni",

pritom poručivši: "Kad bi cijela Hrvatska bila spremna za dom, kad bi cijela Hrvatska bila spremna čuvati dom, kad bi cijela Hrvatska bila spremna čuvati obitelj, kad bi cijela Hrvatska bila spremna čuvati dom i domovinu, koja bi to sreća bila".

Najavljujući gestu pružanja mira među vjernicima kojom započinje pričesni dio euharistije, biskup je podsjetio na važnost toga čina u liturgiji. Pojasnio je da taj liturgijski čin označava spremnost lijepo međusobno razgovarati, zatim živjeti u obiteljskome miru i zajedništvu. Osvrnuo se, pritom, i na odnose između političkih stranaka, poručivši kako bi bilo lijepo i poželjno da političke stranke u Hrvatskoj, bez obzira kojega su predznaka, u svojim nastupima pronađu i po koju lijepu riječ jedna za drugu.

Jubilarno 25. zahvalno hodočašće Velikogoričkoga dekanata u nacionalno marijansko svetište predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Split: Primopredaja službi u Sjemeništu i Bogosloviji

Split, 4.9.2017. (IKA) - U ponedjeljak, 4. rujna 2017., u prostorijama Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu izvršena je primopredaja službi između odgojitelja Nadbiskupskog sjemeništa i Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Splitu. Primopredaji je uz odgojitelje prisustvovao i mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski.

Prije samog čina primopredaje nadbiskup je zahvalio dosadašnjoj upravi Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Splitu: don Borisu Vidoviću, dosadašnjem rektoru, don Mariju Buljeviću, dosadašnjem vicerektoru te don Edvardu Pundi – duhovniku. Govoreći o važnosti Bogoslovije za Nadbiskupiju zahvalio im je na svemu što su činili, kako za odgoj bogoslova tako i za dobro i uspješno funkcioniranje cjelokupne Ustanove. Također, nadbiskup je zahvalio dosadašnjem rektoru Sjemeništa don Juri Bjelišu za vršenje službe, a čestitao je novom ravnatelju Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu don Edvardu Pundi te mu poželio puno Božjeg blagoslova u novoj službi koju će vršiti u zajedništvu i suradnji sa don Vedranom Torićem, prefektom u Sjemeništu i don Matom Brečićem, duhovnikom sjemeništaraca. Isto tako, puno Božjeg blagoslova i uspjeha poželio je i novoj upravi Centralnog bogoslovnog sjemeništa: rektoru don Juri Bjelišu, vicerektoru don Ivanu Urliću u duhovniku don Stipanu Šurlinu.

Nakon riječi zahvala i želja, pristupilo se samom činu primopredaje kojim su pregledani i potpisani svi potrebni dokumenti. Potom je novi rektor Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Splitu don Jure Bjeliš izgovorio i potpisao Ispovijest vjere, a zatim je to učinio i novi rektor Nadbiskupskog sjemeništa, don Edvard Punda.

Gospičko-senjski biskup susreo se s hrvatskom predsjednicom

Na susretu u Gospiću bio je i biskup u miru Mile Bogović
Gospić, 4.9.2017. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović od 4. do 7. rujna premjestila je svoj Ured u grad Gospić, grad u kojem se nalazi sjedište Ličko-senjske županije i Gospičko-senjske biskupije.

Tom prigodom Predsjednica RH, u svom privremenom Uredu u Gospiću, ugostila je gospičko-senjskog biskupa mons. Zdenka Križića i gospičko-senjskog biskupa u miru mons. dr. Milu Bogovića, u pratnji je bio biskupov tajnik vlč. Mišel Grgurić.

Na sastanku biskup Križić predstavio je predsjednici Gospičko-senjsku biskupiju kao biskupiju koja je teritorijalno najveća u Hrvatskoj, ali po broju stanovnika kao

jednu od siromašnijih biskupija. Upoznao je predsjednicu sa stradanjima sakralnih objekata u Domovinskom ratu kao i o sve većoj potrebi za duhovnom obnovom hrvatskih branitelja i sveukupnog vjerničkog stanovništva. U daljnjem razgovoru biskup u miru mons. dr. Bogović upoznao je predsjednicu s projektom Crkve hrvatskih mučenika i željom da se iskaže počast svim stradalima u hrvatskoj povijesti. Predsjednica je zahvalila biskupima i izrazila svoju nadu da će ovi prelijepi krajevi kao što je Lika u skorijoj budućnosti imati bolju perspektivu.

Biskupi su Predsjednici u znak zahvalnosti darovali dvije knjige "Spomenicu Gospičko-senjske biskupije" i "Vinodol i njegova Crkva" u kojoj se spominje povijest predsjedničinog rodnog Grobnika

U Novskoj otvorena katolička osnovna škola

Katolička škola nije vjerska nego građanska škola, a naziv „katolička“ nije ideološki predznak, nego vrijednosni, istaknuo je biskup Škvorčević

Požega, 4.9.2017. (IKA) - Na prvi dan nove školske godine, 4. rujna u nazočnosti požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, predstojnika Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljevića, ravnatelja četiriju katoličkih škola Požeške biskupije, provincijalne predstojnice hrvatske Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emile Barbarić, svećenika novljanskog dekanata, sisačko-moslavačkog župana Ive Žinića, gradonačelnika Novske Marina Piletića, pročelnika Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, šport sisačko moslavačke županije Darijana Vlahova, učenika i njihovih roditelja te drugih gostiju, prigodnim programom u prostorima Srednje škole obilježen je početak djelovanja Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Riječi pozdrava i dobrodošle u ime domaćina nazočnima je uputila sestra Marija Jelena Krilić, članica Družbe Kćeri Milosrđa i prva ravnateljica novoosnovane škole. Ona je riječi zahvale i ohrabrenja uputila roditeljima i naravno tek upisanim prvašima.

Pri osnivanju Katoličke osnovne škole u Novskoj Požeškoj je biskupiji osobitu pomoć i otvorenu suradnju iskazao grad Novska. Radost zbog novoosnovane Katoličke škole posvjedočio je u svojoj prigodnoj riječi i gradonačelnik Piletić, naglasivši da je ona veliko bogatstvo za Novsku, ponosno istaknuvši kako je Novska sedmi grad u Hrvatskoj koji se može time pohvaliti. Svoju čestitku i riječ ohrabrenja uputio je i župan Žinić.

U ime osnivača, Požeške biskupije, biskup Antun Škvorčević je rekao roditeljima da se raduje što kroz upis njihove djece u Katoličku školu prihvaćaju da im u suradnji s Crkvom pruže cjelovit odgoj i obrazovanje u skladu s vlastitim vrijednosnim sustavom. Spomenuo je kako katolička škola nije vjerska nego građanska škola, a naziv „katolička“ nije ideološki predznak, nego vrijednosni. Kazao je kako je otvaranje katoličkih škola znak da jača demokracija u Hrvatskoj i istaknuo: „Roditeljsko je pravo odgajati djecu u sustavu vrijednosti koje oni zastupaju. Vjerujem da će katolička škola pomoći demokratizaciji naše domovine u tom smislu da omogući roditeljima biti ono što jesu i da smiju to javno svjedočiti i kroz upis svoje djece u katoličku ili u neke druge škole.“ Dodao je da je posebnost katoličkih škola u tome što je u njihovu središtu čovjek, koji je po kršćanskoj antropologiji neponovljiva osoba, slobodno biće, muško i žensko, čija ljubav u braku rađa potomstvom, dakle čovjek kako ga je smislio Bog. Biskup se obratio i djeci, poručivši im da je škola velika onoliko koliko je veliko njihovo srce i učitelja koji ih uče.

Katolička osnovna škola u Novskoj osnovana je na poticaj

roditelja, uz dopuštenje i potporu Ministarstva obrazovanja, a smještena je u prostorima Srednje škole Novska. Nastava se održava po planu i programu Ministarstva obrazovanja, ali s produženim boravkom učenika nakon redovite nastave. U razredu je manji broj učenika, što omogućuje individualni pristup učitelja svakom učeniku.

Svečanosti otvorenja osobito su pridonijeli svojim nastupom zborovi učenika katoličkih osnovnih škola iz Požege i Virovitice predvođeni Ljubom Šolić i Marijom Večerićem te učenici iz dramske družine koji su obradovali nazočne recitacijama i scenskim nastupom.

Oproštaj od akademskog kipara i slikara Marijana Glavnika

Sisak, 4.9.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u ponedjeljak 4. rujna u crkvi Sv. Josipa Radnika u Galdovu misu zadušnicu za sisačkog akademskog kipara i slikara Marijana Glavnika, iznenada preminulog u četvrtak 31. kolovoza u Zagrebu u 68. godini života.

U koncelebraciji su bili pokojnikov sin fra Tomislav Glavnik, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević, generalni vikar Sisačke biskupije mons. Marko Cvitkušić, domaći župnik fra Roko Bedalov i petnaestak svećenika.

Marijan Glavnik rođen je 1950. godine u podravskom Virju. Nakon završetka zagrebačke Škole primijenjenih umjetnosti, 1971. godine upisuje studij na Kiparskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti (ALU) u Zagrebu, gdje studira najprije u klasi akademika Želimira Janeša, a potom Ivana Sabolića. Od 1977. godine živi u Sisku, a kao slobodni likovni umjetnik u Sisku je otvorio i prvi likovni atelier. U svom bogatom opusu, velik trag je ostavio u sakralnoj umjetnosti. Glavnik je između ostalog autor Križnoga puta u crkvi Sv. Josipa Radnika, Sisak-Galdovo i Sv. Mihaela u Crncu kraj Siska, te u samostanu Sv. Frane u Splitu, gdje je osmislio cijeli interijer te izradio svetohranište, oltarnu palu i zidni retable. Za samostan dominikanki u Virju izrađuje vitraje, oltar i oltarni reljef. Za sjemenišnu blagovaonicu samostana Svetoga Duha u Zagrebu izrađuje reljef Posljednje večere. U župnoj crkvi Sv. Antuna Opata u Odri kraj Siska izradio je svetohranište, zidno raspelo te oslikao prozore. Autor je spomen-ploče braći Branković postavljenoj u Getsemanskom vrtu u Jeruzalemu, a izradio je i bistu o. Josipu Kupertinu Miloševiću, prvom gvardijanu samostana franjevaca konventualaca na Svetom Duhu. Vizualno je osmislio i pozornicu ispred Bazilike sv. Kvirina u Sisku gdje je održan središnji dio i euharistijsko slavlje Susreta hrvatske katoličke mladeži 2012. godine.

Na početku homilije biskup je pozvao okupljene na molitvu za pokojnika da mu Gospodin podari vječni mir i pokoj, te se u nastavku osvrnuo na pročitano Božju Riječ. „Čuli smo kako sv. Pavao u Poslanici Rimljanima poziva na vjeru, govoreći da nas ništa ne može rastaviti od ljubavi Kristove, ni smrt, ni život, nikakve vlasti, niti kakve prijetnje rata, mača i ognja. Sve to ne može nas rastaviti od Krista jer On nas je s Bogom povezo da u njemu imamo život. Ovu prisposobu o mudrim i ludim djevicama, koju Isus govori učenicima, On zapravo govori za sve nas. On želi da kroz život hodimo kao mudre djevice, a ne lude. Mudre imaju i svjetiljke i ulje za njih kako bi one mogle gorjeti, a lude su došle sa svjetiljkama, ali bez ulja. Kada su im se one počele gasiti, mislile su da će ulje posuditi od mudrih, ali to nije moguće jer ga nije bilo za sve. Njih zato zaručnik zatiče nepripravljene, tako da ulaze u svadbenu dvoranu samo one čije svjetiljke gore. Na dan našeg krštenja zapalile su se naše svjetiljke. Primi svjetlo Kristovo, rekao je krstitelj našim

roditeljima i kumovima i pružio zapaljenu našu svijeću na Uskrsnoj svijeći. Ta svijeća znak je Krista uskrsnuloga, da taj život vjere u uskrsnuće gori u našem srcu i da se nikada ne ugasi. Ako tu vjeru čuvamo kroz različite oluje života i ne dopustimo da se ta svjetiljka ugasi, tada ćemo biti pripravi ući na vječnu gozbu s našim zaručnikom Kristom Gospodinom”, poručio je biskup.

U nastavku biskup se osvrnuo na pokojnikov život i umjetnički rad. „Svi mi imamo različite darove, a oni su tu kako bi mogli služiti Gospodinu i kako bi umnažajući te darove bili pozvani: 'Dođi slugo vjerni, u malome si bio vjeran, postavit ću te nad mnogima, uđi u radost Gospodara svoga'. To vjerujemo da Gospodin danas govori i našem bratu, ocu, vjerniku, slikaru i kiparu Marijanu. Njegove skulpture i slike rese mnoge naše crkve pa i u mom je uredu njegova slika sv. Kvirina, statua koju dajem mnogima na dar kada dođu prvi puta u Sisak, njegovih je ruku djelo. On se u svojim umjetničkim radovima posvetio mnogim duhovnim i crkvenim temama jer je i sam živio duhovnost, jer je Bogu vjerovao i jer je imao potrebu izraziti tu svoju vjeru u radovima”, rekao je biskup Košić.

Na kraju okupljenima se obratio pokojnikov sin fra Tomislav, zahvalivši svima što su učinili za pokojnika. Prisjećajući se oca i njegovih posljednjih trenutaka fra Tomislav je zaključio kako „njegove ruke koje su stvarale, one su otišle, a ostala su djela njegova”.

Prije mise na Gradskom groblju Viktorovac sprovedne obrede predvodio je provincijal Blažević.

U Zagrebu proslavljen blagdan sv. Majke Terezije

Zagreb, 5.9.2017. (IKA) – U samostanu misionarki Ljubavi u Zagrebu u utorak 5. rujna proslavljen je blagdan sv. Majke Terezije. Bila je to ujedno dvadeseta obljetnica svetičine smrti te prva od kanonizacije. Svečano euharistijsko slavlje u koncelebraciji s više svećenika predvodio je umirovljeni zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić.

U homiliji je biskup Pozaić podsjetio da je prije godinu dana papa Franjo uvrstio Majku Tereziju u vijenac svetih bisera Katoličke Crkve. „Ta opće poznata skromna, ponizna, sićušna žena dobila je najveću počast, uzdignuta je na čast oltara cijele Crkve Katoličke kao uzor i pomoćnica i zagovornica svih koji se Bogu obraćaju u svojim potrebama i nevoljama tjelesnim i duhovnim. Bila je to dugo očekivana i rado prihvaćena radosna vijest diljem svijeta, posebno onih kojima se Majka Terezija posvetila, za koje je darovala sav svoj život i rad u Isusovoj ljubavi, a to su bijedni, siromašni, napušteni, prezreni, odbačeni, ali ljubljani kao djeca Božja, stvoreni na sliku Božju”. Podsjetio je kako je na putu za Indiju Majka Terezija prošla kroz Zagreb. Kasnije se u njega i u Hrvatsku vraćala zajedno s o. Antom Gabrićem, te „nam darovala buket živih ruža, svojih sestara koje su se najprije nastanile u Branjugovoj ulici, a zatim ovdje u Jukićevoj”.

Majka Terezija je postala vječito svjedočanstvo Božje blizine najsiromašnijima među siromasima, rekao je propovjednik te upozorio „gdje nema ljubavi i tamo je siromaštvo, tamo je napuštenost, tamo je bijeda, glad. Tu je bila Majka Terezija sol koja je davala okus životu i svjetlo osmjeha za mnoge u tami, napuštenosti i odbačenosti. U svakom je vidjela lice Krista, tako je u gladnome hranila i pojila Krista, gologa zaodijevala i posjećivala kao Isusa, djelatnom ljubavlju prema braći i sestrama stavljala je svoj život u službu Isusove ljubavi braći i sestrama. Majka Terezija postala je apostolat kulture života od začeca do smrti, ističući da su nerođeni najslabiji, najmanji i najranjiviji. U njima kao i onima koji umiru pokraj puta vidjela je njihovo Bogom dano dostojanstvo, i podigla svoj

glas pred moćnicima ovoga svijeta".

Nadalje je biskup podsjetio kako misionarke Ljubavi na svom sariju iznad srca imaju mali križ. „U tom križu sadržana je sva tajna razapete ljubavi", rekao je te posvijestio kako „križ ima dvije osnovne crte: okomitu božansku, i vodoravnu ljudsku. Kad raširimo ruke vidimo da smo stvoreni, da živimo i djelujemo u znaku svetoga križa. Crta ljudskoga i božanskoga kad se spajaju upravo su u visini čovjekova srca koje je sjedište ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Tu je smisao poruke 'nosite ljubav kud god idete tako da na svatko tko k vama dođe sretniji ode"'. Dodao je kako je Majka Terezija živo osjećala Isusov poziv da s trajnim smiješkom prigrli križ te je doživjela neočekivanu istinu života „ako ljubite sve do boli, tada više nema boli, ostaje samo ljubav".

Uputio je i na ures i na dva svojstva i vrline Majke Terezije: svetica i majka, te to potkrijepio riječima iz homilije koju je za vrijeme mise kanonizacije izrekao papa Franjo „Razmišljam kako će nam biti malo teško zvati je sveta Terezija. Njezina nam je svetost tako blizu, tako nježna i plodonosna, tako da ćemo je i dalje spontano zvati 'Majka Terezija"'. Biskup je pojasnio kako možda ni jedan drugi naslov ne ocrta sveticu, kao ovaj 'majka'. „Riječ majka govori o nježnosti, zaštiti i odgoju, o plodnosti života iz koje su se rodile dvije velike obitelji. Prva, ona duhovna obitelj kad se iz šačice prvih suradnica iz 1949. rodila današnja zajednica s otprilike pet tisuća sestara misionarki Ljubavi. Druga je obitelj najsiromašnijih među siromasima u Indiji i diljem svijeta i u Zagrebu i svuda gdje je rasadište Božje ljubavi i milosrđa za potrebite". Propovjednik je spomenuo kako je Papa u prigodi kanonizacije naročito istaknuo značenje i vrijednost suradnika, volontera „među koje se i mi ovdje okupljamo, svatko na svoj način može i treba ubrojiti i to po našim molitvama i sličnim djelima milosrđa i ljubavi pomažući sestrama Majke Terezije". Homiliju je biskup Pozaić zaključio riječima koje je papa Franjo prije molitve Anđeo Gospodnji uputio misionarkama Ljubavi, a koje vrijede i za sve suradnike „neka vaša utemeljiteljica uvijek bdije nad vašim hodom i izmoli vam vjernost Bogu, Crkvi i siromasima".

U molitvi vjernika zahvalilo se Bogu za dar Majke Terezije i na njezinom divnom primjeru potpunog predanja Isusu. Molilo se i za misionarke Ljubavi, za dobročinitelje, za siromahe, za obitelji da prihvaćaju život kao Božji dar. Molitva je upućena i za sve da se zalažu za dostojanstvo ljudskoga života od začeca do prirodne smrti, a posebno za mlade da budu otvoreni duhovnom zvanju.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale predvoditelj slavlja, te svima okupljenima uputila je predstojnica sestarske zajednice u Zagrebu s. Marija Korbe te nazočne pozvala „molite za nas, da Božje djelo koje je po svetoj Majci Tereziji posijano u svijetu, da to sjeme - djelo ljubavi raste i donosi mnogo lijepih plodova".

Prije blagoslova biskup Pozaić prenio je svima, a posebno sestrama pozdrave, molitve i čestitke zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Po završetku mise vjernici su častili moći sv. Majke Terezije, a potom nastavili bratsko druženje u samostanskom dvorištu.

Dubrovački trgovački lanac Pemo uvodi neradnu nedjelju

Pemo d.o.o., koji je od osnutka dobit pretežito ulagao u razvoj, sad kad se snažno pozicionirao na dubrovačkom tržištu, želi dodatno poboljšati radne i životne uvjete i standard zaposlenika pa uvažava njihovu želju da im

nedjelja bude slobodna, kao dan za obiteljska i prijateljska druženja

Dubrovnik, 6.9.2017. (IKA) - Na konferenciji za novinare u srijedu 6. rujna ispred hipermarketa Pemo Centar u Dubrovniku javnosti su predstavljeni rezultati interne ankete o radu nedjeljom među zaposlenicima Pemo d.o.o. za trgovinu, ugostiteljstvo, turizam, transport i usluge te je najavljeno kako od sljedeće nedjelje veći dio Pemovih prodavaonica neće raditi.

Na konferenciji su govorili dr. Nikola Butigan, direktor društva, Biljana Bender, zaposlenica Pemove prodavaonice Naš dom iz Mokošice i Angelina Tadić, katehistica i novinarka.

Direktor Butigan rekao je kako Pemo u Dubrovniku posluje 23 godine, danas ima 33 prodavaonice, 267 zaposlenika i prihode od 320 milijuna kuna. „Ovaj naš iskorak odnosi se na društveno odgovorno poslovanje, a to je koncept kojim poduzeća dobrovoljno rade dodatne vrijednosti neovisno o zakonskim regulama, na način da u svoje poslovanje implementiraju dobrobit za okoliš, zajednicu ili svoje zaposlenike", rekao je, predstavivši ovim riječima kontekst odluke. Dodao je kako su oni osluškivali bilo svojih zaposlenika da bi vidjeli što oni misle što im može pomoći u podizanju kvalitete života. Proveli su među radnicima anketu o raznim pitanjima među kojim i pitanje o radu nedjeljom. Inicijativu o neradnoj nedjelji podržalo je 83% zaposlenika. Njihov je prijedlog da se prodavaonice zatvore skroz nedjeljom, a najvećim dijelom od 1. rujna do 1. svibnja. Uprava Pema je tu njihovu želju uvažila, pa će, rekao je Butigan, u prvom turnusu od 15. rujna nedjeljom biti zatvoreno 16 butiga. Dodao je kako se pritom vodilo računa i o potrošačima pa će u kvartovima i regionalno ostati poneka dežurna butiga koja će raditi u jutarnjim satima.

Zaposlenica Bender uime zaposlenica i zaposlenika podijelila je svoje zadovoljstvo uvođenjem neradnih nedjelja za većinu prodavaonica, te rekla: „Za mene neradna nedjelja znači jedan obiteljski dan. Poći na misu, zajedno objedovati, eventualno prošetati. Taj dan smo svi doma i to mi puno znači".

Katehistica i novinarka Tadić podsjetila je na važnost nedjelje u kršćanskoj kulturi kako za vjernike koji idu nedjeljom na mise tako i za one koji redovito ne sudjeluju na nedjeljnim slavljinama, ali su zadržali unutar svojih obitelji kulturu nedjelje. Nedjelja kao slobodni dan postoji u mentalitetu ljudi, stariji još pamte kako se nekada nedjeljom nije radilo, i to treba njegovati i podržavati. „Kao što čuvamo našu materijalnu baštinu tako je i kultura nedjelje nešto što već imamo, što već postoji, i što treba njegovati", rekla je. Istaknula je važnost nedjelje za obitelji jer je to dan kada svi mogu biti doma, razgovarati, družiti se i kvalitetno komunicirati, ali i kako je dobrobit obitelji važna za cijelo društvo. Napomenula je i kako se za neradnu nedjelju zauzimaju hrvatski biskupi te podsjetila na dokument HBK „Nedjelja radi čovjeka" (1997.) kao i na poticaje Komisije HBK „Iustitia et pax" koja svakih par godina podsjeća na to. I Europski savez za nedjelju od 2011. godine zalaže se za rješavanje tog pitanja i u drugim zemljama Europe. Podsjetila je da se u Republici Hrvatskoj dva puta pokušala uvesti neradna nedjelja, ali je na višoj instanci to oboreno. Istaknula je kako dubrovački trgovački lanac „Pemo" može biti primjer drugim trgovačkim lancima i prodavaonicama u Hrvatskoj, a i šire, te pozvala Pemove kupce da neradne nedjelje ne dožive kao neko ograničenje nego da se raduju zajedno sa zaposlenicima koje od sada neće raditi nedjeljom, a kupovinu organiziraju nekim drugim danom u tjednu. Čestitala je upravi „Pema" kao i zaposlenicima i zaposlenicima na toj odluci i poželjela im da je uspiju u

potpunosti ostvariti.

Pemo d.o.o., koji je od osnutka dobit pretežito ulagao u razvoj, sad kad se snažno pozicionirao na dubrovačkom tržištu, želi dodatno poboljšati radne i životne uvjete i standard zaposlenika pa uvažava njihovu želju da im nedjelja bude slobodna, kao dan za obiteljska i prijateljska druženja.

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

Uvijek je iznova potrebno tražiti načine kako mlade nakon krizme uključiti u život župne zajednice, istaknuo biskup Rogić

Šibenik, 6.9.2017. (IKA) - Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije održana je u srijedu 6. rujna u zgradi „Sjemeništa“ u Šibeniku. Susret je započeo molitvom Srednjeg časa i meditacijom koju je imao župnik župe Šubičevac fra Mario Radman. U radnom dijelu rekolekcije šibenski biskup Tomislav Rogić govorio je o temi „Osvrt na proteklu godinu i pogled unaprijed – Otvorena pitanja“. Biskupijski povjerenici iznijeli su planove povjerenstava za narednu pastoralnu godinu.

Biskup Rogić istaknuo je kako je protekla pastoralna godina bila godina upoznavanja, očekivanja i odmjeravanja. Kao ključno pitanje istaknuo je pitanje duhovnih zvanja u Šibenskoj biskupiji. Biskupija ima trenutačno pet bogoslova i dva sjemeništarca. Svećenicima je preporučio da uvedu barem jednom mjesečno klanjanja i molitve za duhovna zvanja.

Potom je uputio na važnost obiteljskog pastorala. Istaknuo je važnost tečaja pripreve za brak i obiteljskih zajednica unutar župnih zajednica. Vjernici Šibenske biskupije aktivno će se uključiti i u nacionalne obiteljske programe, a istaknuo je i potrebu ponovnog aktiviranja obiteljskog savjetovališta.

Rad s mladima važan je dio našeg pastorala te potičem i preporučam da župnici još više podrže akcije povjerenstva za pastoral mladi. Uvijek je iznova potrebno tražiti načine kako mlade nakon krizme uključiti u život župne zajednice, rekao je između ostalog biskup.

Osvrnuo se i na značajnije biskupijske projekte: Katoličku osnovnu školu, Interpretacijski centar šibenske katedrale – Civitas Sacra te na biskupijsko marijansko svetište u Vrpolju.

Predstavljena monografija „100 godina sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskoj“

Zagreb, 6.9.2017. (IKA) – Monografija „100 godina sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskoj“ u nakladi „Karmelskih izdanja“ predstavljena je u srijedu 6. rujna u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu.

Sisački biskup Vlado Košić, autor pogovora monografiji, prisjetio se kako je karmelićanke BSI upoznao u jesen 1995. godine kad je u Zagreb došao na službu asistenta na Katoličkom bogoslovnom fakultetu te su ga redovnice primile na stan u svećeničkoj kući na Vrhovcu gdje je proveo više od tri godine, do nove, biskupske službe početkom 1999. Biskup Košić istaknuo je kako je u ovoj monografiji posebno aktualno i zanimljivo, ali i svjedočki vrijedno poglavlje posvećeno bl. Alojziju Stepincu, njegovom spašavanju Židova u Drugom svjetskom ratu, te pisma koja je blaženik pisao tadašnjoj provincijalnoj glavarici s. Tereziji Jadro. „U tome se odražava njegova velika briga za dobro djece i duhovnost sestara kojima se preporučuje u molitve u vremenu progona Crkve i prolaska kroz vlastito mučeništvo“. Nadalje je upozorio kako također za povijest ostaju svijetle stranice koje su redovnice ispisale svojom brigom za izbjeglice i prognanike tijekom

Domovinskog rata (1991.-1995.), koje su zabilježene u ovoj monografiji. Bio je to predan karitativni rad, ustvrdio je biskup. Osim ovog vrijednog povijesnog pregleda dolaska i širenja Družbe u našem hrvatskom narodu, monografija daje i iscrpan uvid u djelovanje sestara. Taj rad se uglavnom usredotočio, kako je i u skladu s karizmom Utemeljiteljice, na rad s djecom - u dječjim vrtićima i dječjim domovima, a ponegdje su se sestre posvetile i zbrinjavanju starijih i nemoćnih, rekao je mons. Košić. Biskup se osvrnuo i na djelovanje sestara u misijama, gdje se također najviše brinu za djecu, ali pomažu i siromašnima, uče djevojke kućanskim poslovima, „i što je najvažnije – svjedoče svoju vjeru i ljubav prema Isusu Kristu“.

Zapravo ova je monografija upravo to: sabrano svjedočanstvo o ljubavi Karmelićanki BSI hrvatske provincije prema malenima, siromašnima i potrebitim bližnjima, i kroz to prema Kristu Gospodinu, zaključio je biskup Košić.

Glavni urednik „Karmelskih izdanja“ i jedan od recenzenata monografije prof. dr. Jure Zečević pohvalio je ovo velebno izdanje koje „na čak 448 stranica donosi nepregledni broj informacija, dokumentarnih fotografija, statističkih i tabličnih pregleda, fusnota i bibliografskih podataka. Riječju i slikom zahvaćene su sve relevantne sfere sestarskog života i djelovanja tijekom dugog stogodišnjeg perioda. To što je sav materijal ne samo na hrvatskom nego i na engleskom jeziku, kvalificira monografiju za distribuciju kako po hrvatskim tako i po svim bibliotekama, knjižnicama i knjižarama cijeloga svijeta te omogućuje njenu čitljivost i uporabljivost i izvan hrvatskog govornog područja“. Dr. Zečević je istaknuo kako će ova monografija i nakon slavlja ovogodišnje obljetnice, ostati kao trajni spomen i svjedočanstvo o stogodišnjem postojanju i djelovanju karmelićanki BSI na hrvatskim prostorima i šire.

Glavni urednik lista „MI“ Mate Krajina dao je osvrt na knjigu, ali i na sestarsko djelovanje. Istaknuo je da je u monografiji predstavljen pozamašni broj impresivnih duhovnih veličina „čije bi životne primjere valjalo jače osvijetliti i proučiti“. „Kroz fino tkanje statistike i kronike protkane su kao zlatne niti svjedočanstva i misli nama bliskih blaženika: bl. Marije Terezije od sv. Josipa i bl. Alojzija Stepinca. Redaju se činjenice, datumi, brojevi, konkretna djela i imena – to je golem doprinos duhovnoj riznici tzv. Svete Hrvatske. Jasno je iz napisanog: jedna osoba može ustrajati, ali kad to učini veća, redovnička zajednica – e to nije više samo jednadžba s više nepoznanica, nego je viša sila – Božji blagoslov!“. Nadalje je istaknuo da kroz dokumente i podatke ova monografija pozicionira karmelićanke BSI u Crkvi u Hrvata te cjelokupnom hrvatskom korpusu. Iznesene činjenice, riječi i podaci su impozantni. Čvrsta je to mramorna struktura koja je ostala nakon mnogih (ne)vremena i narodnih kriza. Na trenutke činjenice se promiseću u film s elementima trilera. Stotine činjenica toliko su izazovne da pred njima pozoran čitatelj može samo sagnuti glavu, smrznuti se od zahvalnosti i pogledati u Nebo, rekao je, poručivši da treba pozornost usmjeriti prema bl. Mariji Tereziji od sv. Josipa i ubrzati njezinu kanonizaciju. Klica apostolata koju je zasadila bujno je procvatila, što knjiga konkretno i kroz brojke to potvrđuje, rekao je. Krajina je istaknuo kako apostolat Karmela BSI ni nakon stotinu godina nije petrificiran, okamenjen. „Štoviše, on širi svoja krila i na tzv. laike. Kad je nešto u temelju zdravo i nakon stoljeća širi svoje grane. Organizirani laikat ovdje je plodonosno započeo, kako spominje monografija, prije 35 godina preko Zajednice mladih 'MI' i Ansambla MI – tamburica. A danas uz Karmel BSI uspješno djeluje i zajednica karmelskih laika“, rekao je Krajina.

Iznoseći svojevrsnu „deklaraciju“ o Karmelićankama BSI, podsjetio je, kako su one „temeljito njegujući svoju karizmu brige o najslabijima, kroz stotinu godina djelovanja u Hrvatskoj liječile rane tri rata: Prvog i Drugog svjetskog rata, te Domovinskog rata“. Spašavale su tijekom strašnog Drugog svjetskog rata živote hrvatske sirotinje, kozaračke djece i progonjenih Židova. Djelovanje karmelićanki BSI usko je vezano i za bl. Alojzija Stepinca. U najtežim okolnostima stale su uz svog nadbiskupa, papu i Crkvu, poštujući Stepinčevu želju 'da narod hrvatski bude narod Božji, odan Kristu i Crkvi sagrađenoj na pećini Petrovoj'. U korespondenciji između zatočenog nadbiskupa i karmelićanki – u pitanjima i odgovorima - vidimo da su svjesno podržale duhovnu povelju istinske i istinite hrvatske budućnosti, rekao je Krajina.

Zahvalni govor provincijalna poglavarica s. M. Kristina Pišković započela je riječima blažene utemeljiteljice Marije Terezije od sv. Josipa iz 1917. godine: "Nemam riječi kojima bih opisala koliko bih željela kuću u Zagrebu, željela bih sama odletjeti tamo i potražiti kandidatice".

„Vjerujem da i danas u zajedništvu svetih bl. Marija Terezija dolazi hitro u letu svakoj svojoj duhovnoj kćeri, i zahvaljuje joj što je posvetila svoj život djelu koje je opisano i fotografijom prikazano u ovoj monografiji koju danas predstavljamo. Dolazi naša bl. Marija Terezija svojim zagovorom i pomoći i svima vama poštovani biskupe, svećenici, vjernici laici, mladi, prijatelji i dobročinitelji Družbe, koji ste s nama hodili i hodite ovozemaljskim putovima. Ne sumnjam da je njezina želja doći i do srca svih koji su darovali svoje vrijeme, talente, znanje, napor i rad u nastanak monografije“, rekla je s. Piškorić te izrekla zahvalu svima koji su pridonijeli u pripremi i izdavanju monografije. Zahvalila je i nazočnima koji su povezani sa sestrama molitvom, te su podrškom u skromnosti i tišini srca pratili nastanak ove monografije i život redovničke zajednice.

Autorica monografije s. Marija Zovkić, rekla je „zavirila sam u prošlost Družbe kroz pisane materijale, ali i one ispričane od naših starijih sestara koje su mi prenijele svoja sjećanja, ali i nekih pokojnih sestara. Ta zapamćena tradicija svjedoči kako su sestre bile nositeljice prvih početaka u Hrvatskoj i što su sve činile ili podnosile vršeci karizmu Družbe u hrvatskim povijesnim i crkvenim prilikama. Zadirujuće je njihovo oduševljenje i ljubav za zajednicu po kojima i danas živi djelo započeta pred sto godina“.

Zahvalila je sestrama i zajednicama u samostanima, koje su na raspolaganje stavile kronike i sačuvane fotografije. Upozorila je na činjenicu kako su u ovoj monografiji prema zapisanim stranicama samostanskih kronika do sada neobjavljeni izvori prvi puta obznanjeni hrvatskoj javnosti.

Posebnu zahvalu s. Zovkić izrekla je mons. dr. Jurju Batelji koji ju je posebno uputio na važnost pisama bl. Alojzija Stepinca majci Tereziji Jadro tijekom Drugoga svjetskog rata i njegova zatočeništva u Krašiću, te na blaženikovu suradnju u zbrinjavanju progonjene židovske i druge djece. Zahvalila je i dr. Ružici Brčić na promisli koncepta monografije, te pomaganju u organizaciji građe, kao i mr. Mladenu Baraću koji je pomogao pri ugradnji općih povijesnih podataka i interpretaciji događanja koja su usmjeravala socijalnu djelatnost i apostolat sestara. Zahvalila je i Tomislavu Čosiću na pomoći pri računalnoj obradi fotografija i tekstova te svome bratu prof. emeritusu Mati Zovkiću na poboljšanju teološke preciznosti teksta.

Predstavljanju monografije nazočila je i 91-godišnja Ruth Dajč koju je kao djevojčicu nadbiskup Stepinac spasio tako što ju je poslao u dom sestara. Ona se kratko prisjetila tih dana te zahvalila sestrama na svemu što su učinile za nju, a i za drugu djecu.

U glazbenom dijelu nastupio je ansambl „MI“ Tamburica i mješoviti zbor pod ravnanjem prof. Renate Ivoš – Krajina koji su izveli himnu stogodišnjeg jubileja Karmelićanski BSI, te druge skladbe posvećene blaženoj Utemeljiteljici.

Program je vodio don Anton Šuljić koji je pročitao i odlomak iz predgovora monografije zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Predstavljanju su uz brojne karmelićanke pristigle iz svih hrvatskih samostana, ali i s Islanda i Nigerije, nazočili i njihovi prijatelji i podupiratelji, župnici župa u kojima sestre djeluju, te visoki gosti među kojima je bio i potpredsjednik Hrvatskoga sabora akademik Željko Reiner.

Misno slavlje uz 451. obljetnicu junačke pogibije Nikole Zrinskog

Čakovec/Šenkovec, 6.9.2017. (IKA) - U znak sjećanja na hrvatskog junaka i bana Nikolu IV. Zrinskog u srijedu 6. rujna organizirano je obilježavanje 451. obljetnice njegove junačke pogibije u Sigetskoj bitki. Program je započeo polaganjem vijenaca kod spomenika Nikoli Zrinskom na Trgu Republike te kod spomenika Nikoli Zrinskom Sigetskom u Perivoju Zrinskih u Čakovcu. Kod Mauzoleja obitelji Zrinski u Šenkovcu te na Trgu svete Jelene kod spomenika Nikoli Šubiću odana je počast velikom hrvatskom junaku, a svečanost je potom nastavljena u župnoj crkvi Svete Jelene Križarice u Šenkovcu koju je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Pogibija Nikole Zrinskog Sigetskog koji je 7. rujna 1655. godine, nakon višetjedne opsade, junački poginuo u probouju iz utvrde Siget protiv brojčano nadmoćnije osmanlijske vojske, čin je koji je ostavio duboke tragove u europskoj povijesti. Organizator obljetnice i sjećanja na bitku kod Sigeta, jedan od najpoznatijih i najhrabrijih događaja hrvatske povijesti, bila je Zrinska garda Čakovec, a među gostima bili su, između ostalih, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, izaslanstvo Međimurske županije na čelu sa županom Matijom Posavcom, izaslanstvo Grada Čakovca i Općine Šenkovec te izaslanstvo Grada Sigeta i županije Baranya.

„Na obljetnicu Sigetske bitke položili smo cvijeće. Ono je uvijek znak poštovanja i ljubavi prema nekome, ali ima još darova koji se mogu dati kao što su ova misa i molitva. Kada ih se spominjemo u misi tada više nisu oni koji su nekada živjeli, nego mi vjerujemo da oni i dalje žive, ne samo u našoj uspomeni, nego u vječnosti. Čovjek je stvoren ne samo za ovaj zemaljski, raspadljiv život, nego za vječnost. Na ovaj način želimo na poseban način moliti za Nikolu Zrinskoga, kao i za sve ostale koji su stradali u toj borbi. Možda ne znamo njihova imena, ali njihova su imena sigurno zapisana u knjizi života“, rekao je u uvodu mons. Mrzljak. U propovijedi biskup Mrzljak je istaknuo važnost molitve za domovinu.

„Znamo kako su se kroz povijest mijenjale granice. Naša domovina se sastoji od mnogo domova i mnogo obitelji. Kada molimo za domovinu, dakako da ne molimo za neki teritorij, već za ljude koji žive u njoj. Zato i kaže uvodna molitva, 'Ljudima na položaju daj mudrosti, a građanima poštenje, da ojača sloga i pravda, mir i napredak'. Zaista je čovjeku potrebna mudrost, posebno onima kojima je povjereno da vode narod. Što je to mudrost? Upravo ono o čemu govori sveti Jakov kada kaže: 'Tko je mudar i razborit među vama neka uzornim životom pokaže svoja djela s blagošću koja je svojstvena mudrosti'. U Bibliji ima Knjiga mudrosti koju je dobro pročitati i o njoj razmišljati da bismo zaista mogli biti mudri, posebno oni koji su u vodstvu svojega naroda. 'Onima koji su na položajima daj mudrost i

poštenje'. Dakako da je poštenje jedan pojam o kojem moramo razmišljati i definirati što bi točno bilo poštenje. Kada Bog ljudima na položaju da mudrost, a građanima poštenje, onda jačaju sloga, pravda, mir i napredak. Upravo tim redosljedom; na slozi i zajedništvu, koji počivaju na pravdnosti, rađa se mir. Ali što je danas mir? Mir nije samo odsutnost rata, već vrijednost koja se rađa u čovjeku. To je onaj mir koji treba njegovati. Mir kao i zlo, rađa se u čovjeku. Najprije svatko treba u sebi pronaći i prepoznati taj mir. Nakon toga bit će, kako i kaže molitva, napretka. To je ono što želimo kada molimo za svoju domovinu. Kada se spominjemo događaja iz naše povijesti, nekih i vrlo tragičnih, sigurno nas trebaju nadahnuti takvi ljudi da se i mi trudimo biti na njihovom tragu", poručio je biskup.

Nakon euharistijskog slavlja u izložbenom salonu Centra za kulturu u Čakovcu održano je predstavljanje zbornika radova sa znanstvenog skupa "Nikola IV. Zrinski i njegovo doba u povodu 450. obljetnice Sigetske bitke", a potom je uslijedio koncert Klape "Sveti Juraj" Hrvatske ratne mornarice i Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske.

Svećenički dan Sisačke biskupije

Sisak, 6.9.2017. (IKA) - Svećenički dan Sisačke biskupije održan je u srijedu 6. rujna u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu pod predsjedanjem biskupa Vlade Košića. Predavanje "Hrvatska – crtice o stanju i perspektivama" održao je prof. dr. Gordan Črpić.

Susret je započeo molitvom za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, a na početku sve okupljene pozdravio je biskup Košić, predstavivši predavača, prorektora Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i bivšeg tajnika Komisije HBK „Justitia et pax“.

U izlaganju dr. Črpić je dao analizu hrvatskog društva 20. stoljeća kroz prizmu dva sociologa i analitičara Ive Rogića i Željka Mardešića, istaknuvši kako su oni u svojim radovima ponajbolje secirali društvene promjene, a koje su ponegdje i nakon punog stoljeća još uvijek vidljive. „Mardešić u svom radu govori o tri svjetonazorska kruga koja se formiraju početkom dvadesetog stoljeća. To je katolički krug vezan uz biskupa Mahniča, liberalni krug vezan uz publicista Milana Marjanovića i komunistički krug koji je vezan uz Drugi kongres komunističke partije Jugoslavije, a nije imao značajnijeg predstavnika. Ono što je bilo karakteristično za biskupa Mahniča, je da se borio protiv liberalizma jer je u Beču vidio kakva je to pošast. Iz liberalnog kruga pak dolaze Jutarnji list i Obzor te se rađa cijela jedna linija koja drži da bi društvo bilo slobodno jedino ako se oslobodi katolika. Ovaj treći krug koji bio je komunistički, bio je intelektualno najslabiji i nije imao nikakvih jasnih linija. Uzimali su boljševičku struju te ona i pobjeđuje na tom kongresu 1919. godine u Vukovaru. Taj krug ima ideju da treba sve pomesti i eliminirati sve neprijatelje, a što se na kraju i dogodilo. Kod njih se sve svodilo na kadrovsku politiku, kontrolu društva i uspostave totalne kontrole nad svime. Na početku 20. stoljeća, posebno nakon ulaska u Jugoslaviju imamo sraz ta tri kruga koji se međusobno ne čuju i negiraju. Nakon 1945. i dolaska na vlast komunistički liberali su nestali s političke scene, a znamo da katolički krug, premda nije bilo na političkoj sceni, nije nestao s one društvene“.

Govoreći o analizi društva Ive Rogića, predavač je istaknuo kao on daje upravo najširi okvir za razumijevanje ovih modernizacijskih procesa hrvatskog društva. Dakle, Rogić daje svojevrsan ključ za razumijevanje samih procesa modernizacije u Hrvatskoj. Ne samo njegovih učinaka. Rogić luči tri hrvatske modernizacije, ili barem tri njezina pokušaja. Prva je ograničena na razdoblje od 1868. do 1945.,

druga od 1945. do 1990., a treća započinje s 1991. godinom. Prema njemu, hrvatsku modernizaciju u prvom razdoblju u bitnome određuje paradoks dvostruke periferije i manjak državne samostalnosti. Nakon 1990. godine se stvaraju uvjeti za treću hrvatsku modernizaciju, a kako bi ona postala građansko društvo u kojem dobre životne prakse dobivaju pravo javnosti. Ono što je cijelo vrijeme opterećenje Hrvatske jesu struje koje Mardešić naziva protu društvom unutar države te opunomoćenici svjetskih carstva. Ti opunomoćenici su takozvani civilni sektor s 'reinterjerskim' pobudama, ne da bi razvili građansko društvo već da importiraju interese izvana u naše društvo. Dr. Črpić se u nastavku osvrnuo na to gdje je naše društvo danas i koja mu je perspektiva. „Biološki izumiremo, stopa fertiliteta nam je 1,3; a kada bi se stopa fertiliteta u Hrvatskoj povećala za 100%, što je u razini znanstvene fantastike, trebalo bi nam 50 godina da se stabilizira naša populacija. Svijest o tome još nažalost nije zaživjela u našim glavama jer su to spori procesi koji matematički dolaze. Svake godine mi upisujemo 2000 djece manje u osnovne škole, ali mi još uvijek nekako ne vidimo što nas stiže. Identitetski mi još živimo pod stigmom. Pogledajmo samo što se događa oko Jasenovca, a posebno sa Stepincem. Upravo je kod njega posebno izražen model pri kojem se optužuje žrtvu s onime što se nad njom čini, tako je se negira te fizički i moralno eliminira. Ekonomski, Hrvatska se oslanja na jednu vrlo krhku granu, a to je turizam. Dovoljna je havarija tankera u zatvorenom Jadranskom moru i više nema turizma sljedećih nekoliko desetljeća. Kulturno kod nas prevladava dominacija kiča, koja je prisutna i koja je u korelaciji s Hrvatskom bez hrvatskih elita. Mi uglavnom uvozimo, prerađujemo i oponašamo i nedostaje nam u kulturi snage izvornosti.

Na kraju predavač je dao i nekoliko ideja kako se maknuti iz ove situacije. Mi trebamo problematizirati antropološko-teološki diskurs i stavljati u fokus pitanje: što je čovjek? U odgovoru na to pitanje leži odgovor kako razumijete čovjeka, ali i pitanje pobačaja, što čovjek jest, a kada nije. Bitno za razvoj hrvatskog društva je i razvijati hrvatsku elitu. Hrvatsko katoličko sveučilište, s kojeg dolazim, jedan je korak u tom smjeru. Od iduće godine krećemo i s doktorskim studijima, da bismo školovali, odgajali i njegovali elitu koja nije protuhrvatska, istaknuo je između ostalog dr. Črpić.

U drugom dijelu susreta, biskup Košić predstavio je nove svećenike u biskupiji te pozdravio novog generalnog vikara mons. Marka Cvitkušića i novog kancelara mr. Janka Lulića. Biskup je izvijestio i o nadolazećim događajima, prije svega podsjetivši kako je nova pastoralna godina posvećena bl. Alojziju Stepincu. Biskup je istaknuo i kako će se 30. rujna održati 2. hodočašće vjernika Biskupije u svetišće Majke naših stradanja u Gori, 14. listopada održat će se Dan obitelji u katedrali, a 28. listopada bit će 2. hodočašće vjernika biskupije Majci milosrđa u Kloštar Ivanić.

Na kraju, planove i programe svojih aktivnosti u budućem razdoblju predstavili su povjerenici i voditelji pojedinih Biskupijskih ureda.

Plinska termoelektrana na jezeru Peruća u potpunosti je neprihvatljiva

Priopćenje za medije Franjevačkog instituta za kulturu mira i Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja

Split, 7.9.2017. (IKA) – Franjevački institut za kulturu mira i Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja oglasili su se 7. rujna priopćenjem vezanim uz planiranu izgradnju plinske termoelektrane uz akumulacijsko jezero Peruća, koje prenosimo u cijelosti.

„Javnost je krajem 2016. godine upoznata s projektom Vis Viva koji između ostaloga sadrži i planiranu izgradnju sporne „kombinirane kogeneracijske plinske elektrane“ uz akumulacijsko jezero Peruća (KKPE) na rijeci Cetini. Predstavljanje projekta od početka je popraćeno burnim protivljenjima mjesnoga stanovništva. Nezadovoljni građani organizirali su i potpisivanje peticije „Ne daj se, Cetino“, koja je poslana predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću s više od 15.000 potpisa.

U međuvremenu primjećujemo posvemašnju šutnju akademske zajednice, resornih državnih ustanova i dužnosnika kao i medijsku marginalizaciju ovoga problema. Iznimku čine pojedinci na čelu s Mislavom Cvitkovićem, magistrom fizike, čiji je glas znanstveno čist poput vode u sadašnjoj Cetini i proročki snažan poput vapijućega u pustinji.

Franjevački institut za kulturu mira ne želi sudjelovati u grijehu šutnje i podleći kritici „slabosti protivljenja“ koju ističe papa Franjo u svojoj „Enciklici o brizi za zajednički dom, 'Laudato si'“ (LS, 54 – 59). Na temelju dosadašnjih uvida u spomenuti projekt i dostupnih kritika, izričemo svoje protivljenje izgradnji plinske termoelektrane na Perući, zbog sljedećih razloga:

KKPE Peruća krši načelo općega dobra i međugeneracijske pravednosti koje ističe papa Franjo u spomenutoj enciklici (LS, 156 – 162).

KKPE Peruća ekološka je opasnost najvećem bazenu pitke vode u RH (jezero Peruća) a time i izravna opasnost za postojeća 4 vodocrpilišta iz kojih se opskrbljuje 500.000 ljudi. Voda kao egzistencijska nužda ne može biti pod izravnom ingerencijom ili neizravnim utjecajem privatnih koncesionara već mora ostati u javnoj upravi, jer je pravo na vodu „temeljno i sveopće ljudsko pravo“ i „uvjet za ostvarivanje ostalih ljudskih prava“ (LS 30).

KKPE Peruća je strateško energetski neprihvatljiva, a ekonomski neisplativa. Zbog neisplativosti plinskih elektrana u 2014. i 2015. godini zatvoreno je 30 ovakvih elektrana u 8 EU zemalja a planira se zatvoriti njih još 20. Cijena plina je u stalnom porastu, a cijena struje u padu. Hrvatskim građanima nameće se skuplje plaćanje struje zbog toga što se model tržišnih premija u Hrvatskoj neopravdano primjenjuje na ovakve elektrane. Plin je fosilno gorivo i ne spada u obnovljive izvore energije. KKPE Peruća ne spada u visokoučinkovitu kogeneraciju (tj. istovremenu koristivu proizvodnju električne i toplinske energije) jer nema gdje koristiti toplinu i njome će zagrijavati jezero i uništiti floru i faunu. Pritom je neshvatljivo zapostavljanje ulaganja u solarne elektrane u Hrvatskoj dok se one širom svijeta pokazuju sve isplativijima, a ekološka čistoća im je neupitna. Zbog tih i inih razloga neprihvatljivom smatramo izgradnju KKPE bilo gdje drugdje.

Apeliramo stoga na Hrvatski sabor, Vladu, ministarstva i predsjednicu RH da se temeljito upoznaju s dalekosežnim štetnim posljedicama KKPE Peruća te da preispitaju postojeću legislativu koja otvara vrata ovakvim projektima na štetu općega dobra. Ujedno ih pozivamo da što prije izrade energetska strategija Hrvatske. Stavljamo im na srce imperativ pape Franje: „Politika ne smije biti podređena ekonomiji“ (LS 189).

Apeliramo na akademsku stručnu javnost i građanske udruge da udruže svoj glas s jecajima sestre majke Zemlje (usp. LS 2), da osnaže svoja protivljenja trovanju Cetine i nametanju nesnošljivoga tereta njezinoj djeci u Cetinskoj krajini, Srednjoj Dalmaciji i cijeloj Hrvatskoj.

Apeliramo na cjelokupnu javnost da budemo svjesni da će sve što se dogodi našoj „sestri Vodi“ (sv. Franjo Asiški) dogoditi i njezinoj djeci, nama i generacijama poslije nas, te

stoga pozivamo da se zauzimamo, ljubimo i branimo našu prirodu i vodu, u Cetini i svakom drugom toku“, kaže se u današnjem priopćenju Franjevačkog instituta za kulturu mira i Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja koje potpisuje prof. dr. sc. Ante Vučković.

Mons. Petar Rajič u posjetu Rijeci

Rijeka, 7.9.2017. (IKA) - U srijedu 7. rujna katedralu sv. Vida pohodio je nadbiskup mons. dr. Petar Rajič, apostolski nuncij u Angoli i Sv. Tomi i Principu.

U razgovoru s nadbiskupom mons. dr. Ivanom Devčićem i biskupskim vikarom mons. Matijom Matičićem, nuncij Rajič je istaknuo kako uvijek rado navraća u domovinu i domovinsku Crkvu, a posebno u taj kraj. Sugovornici su razgovarali o Crkvi u Africi i Perzijskom zaljevu, posebno u Angoli. Nuncij je posvjedočio kako je tamo Crkva živa i da ga to doista ohrabruje i nosi u njegovom poslanju kao papinskog predstavnika u toj siromašnoj zemlji.

Nadbiskup Devčić i nuncij Rajič s lijepim uspomnama prisjetili su se i boravka sv. Ivana Pavla II. u Rijeci u čijoj pratnji je tada bio nadbiskup Rajič kao papin bliski suradnik u Apostolskoj palači.

Mons. dr. Rajič u diplomatsku službu Svete Stolice stupio je 1. srpnja 1993. Prva diplomatska iskustva stječe u diplomatskim predstavništvima odnosno apostolskim nuncijaturama u Iranu i Litvi. Premješten u Vatikan, više je godina radio na Odjelu za opće poslove Državnoga tajništva, poglavito u uredu zamjenika za opće poslove Državnoga tajništva. Istodobno je od srpnja 2001. do prosinca 2009. bio i članom Upravnoga vijeća Vatikanskoga televizijskog centra.

U lipnju je 2003. bio i član službene pratnje sv. Ivana Pavla II. tijekom njegova pastirskog pohoda Hrvatskoj i petodnevnog boravka u Rijeci (od 5. do 9. lipnja 2003.) te Bosni i Hercegovini 23. lipnja 2003. U srpnju iste godine povjerena mu je vrlo osjetljiva služba - služba Prelata predvorja pape Ivana Pavla II. Istu mu službu povjerava i papa Benedikta XVI. nakon svojega izbora 19. travnja 2005. Papa Benedikt XVI. imenovao ga je 2. prosinca 2009. naslovnim nadbiskupom Sarsenteruma i apostolskim nuncijem u Kuvajtu, Bahreinu i Kataru te istodobno apostolskim delegatom na Arapskom poluotoku. Papa ga je 27. ožujka 2015. imenovao apostolskim nuncijem i u Jemenu, te u Ujedinjenim Arapskim Emiratomima. Nakon pet godina službe na arapskom poluotoku, papa Franjo imenovao ga je 15. lipnja 2015. nuncijem u Angoli i Svetom Tomi i Principu.

Proslava Male Gospe u Vepricu

Nije dovoljno imati Evanđelje u kući. Ako ono nije Radosna vijest za nas i našu obitelj, Isus i Marija ne borave u našem domu, istaknuo nadbiskup Barišić

Vepric, 7.9.2017. (IKA) - Marijansko svetište Vepric kraj Makarske i ove je godine bilo mjestom vjerničkog okupljanja u povodu proslave blagdana Male Gospe. Po već uhođanoj praksi, središnje slavlje odvijalo se na uočnicu blagdana, u četvrtak 7. rujna, kada je Gospino svetište podno Biokova posjetilo više tisuća hodočasnika s Makarskog primorja, iz Neretvanske i Imotske krajine, susjednih otoka te Bosne i Hercegovine.

Svečanoj koncelebraciji prethodila je molitva krunice, a za brojne hodočasnike organizirana je ispovijed. Poslijepodnevno središnje misno slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s oko četrdeset svećenika. „Sve nas ovdje nazočne i narode

diljem svijeta okuplja i povezuje u jednu obitelj čudnesni događaj: navještaj rodoslovlja Isusa Krista, Sina Božjega, začeta po Duhu Svetom i rođenog od Djevice Marije – Emanuela – Boga s nama! Bog je ušao u našu povijest, postao čovjek, član našeg ljudskog rodoslovlja. Ova Radosna vijest čudesan je i središnji događaj za čitav ljuski rod i sve narode. Sva naša različita rodoslovlja ne dopiru samo do Adama već idu do izvora života – Boga Oca. Bog u svojoj ljubavi prema nama, u Betlehemskom Djetetu, prihvaća našu ograničenost, grešnost i smrtnost kako bi nama dao besmrtno dostojanstvo sinova i kćeriju Božjih", rekao je nadbiskup u propovijedi.

U nastavku je govorio „o poteškoćama u braku i obitelji, o zajedničkoj molitvi i prisutnosti Svete Obitelji u našim domovima i životima". „Majka Marija večeras ovdje sluša razne slučajeve i stanja majki, očeva, roditelja, supruga, zaručnika, baka, djedova pa i djece. Životnih poteškoća ima na pretek, kao da se iz dana u dan umnažaju. Nezaposlenost, neplodnost, život bez unuka, nepravde, svađe, prezir, ignoriranje, odbačenost, podjele, rastave, samoća, bolest, duhovna i materijalna bijeda... Slutimo opasnost da sve više postanemo individualci odijeljeni i zatvoreni u svoj svijet. Sve je više tehničko-komunikacijskih sredstava, a sve manje razgovora, riječi – osobne komunikacije. Obiteljske odnose i dom sve više ispunja praznina šutnje, muka i mučanja. Jer nema zajedništva, obiteljski stol zjapi prazan", rekao je nadbiskup. U svojoj Nazaretskoj Obitelji i sama Marija „je proživjela tolike životne poteškoće, osobne i obiteljske. U životu nikada nećemo biti pošteđeni od poteškoća i križeva. Ni mi ni naša obitelj. Ni Krist nije bio pošteđen križa, već nas je spasio s križa i križ pretvorio u znak pobjede života nad smrću. Niti mi s Marijom i Isusom u obitelji nećemo biti oslobođeni od poteškoća, ali će nam s Njima i poteškoće biti preobražene u blagoslov i zajedništvo života. Osobito Majka Marija ima iskustvo križa i dobro zna što znači stajati uz križ, jer nas je upravo pod križem svoga Sina i primila za svoju djecu. Zato je ona srce i duša obitelji, koja osjetljivo i pažljivo suosjeća s nama i našim životnim poteškoćama".

Kao lijek za šutnju i prazninu u obiteljima nadbiskup je podcrtao razgovor i slušanje, prvenstveno razgovor s Gospodinom, čitanje i slušanje njegove riječi, a onda i razgovor s drugima. „Ako Njegovu riječ zatvorimo u ladice ili složimo na stelažu, nije li On time još uvijek van našega doma? Nije dovoljno imati Evanđelje u kući. Ako ono nije Radosna vijest za nas i našu obitelj, Isus i Marija ne borave u našem domu. A čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi, o Božjoj riječi. Poštivajući našu slobodu, Isus Krist kuca na vrata našega doma i srca. Želi sjesti s nama za obiteljski stol. Želi nas slušati i govoriti nam. Mnogi imaju pristup u naš dom, na vrata i preko prozora – ekrana - ali Kristova prisutnost kao da je problematična za nas i našu obitelj? Zašto se plašimo?", upitao je splitsko-makarski nadbiskup te dodao: „Kristova prisutnost u obitelji znači: 'Danas je došlo spasenje ovom domu'. Isus Krist koji je ušao u ljudsko rodoslovlje jedino je Ime pod nebom u kome nam je spasenje. Ne bojte se Krista Gospodina! S Njim se ništa ne gubi, a sve se dobiva! On ništa ne oduzima jer sve dariva. Zato otvorimo Mu vrata svoga doma i svoga srca. Imajmo uvijek vremena za Njega i Njegovu riječ, bilo za obiteljskim ili euharistijskom stolom. Ne izbacujmo ga iz svoga rodoslovlja!"

Podsjetivši vjernike na osobnu i zajedničku molitvu, kako u svome domu tako i na euharistijskom slavju, nadbiskup Barišić istaknuo je da u „molitvi 'Oče naš' susrećemo sebe, Boga i bližnjega. Iz Božje Riječi rađa se i naša Riječ koja je sposobna moliti i opraštati. Braćo i sestre, na dobrom smo putu jer se nalazimo u domu Majke Marije koja je bila

učenica i majka Božje Riječi, čiji je stil života oslikan u riječima molitve 'Oče naš.' Doista, Njen pogled je bio usmjeren prema Ocu koji je na nebesima, Njen život bio je u potpunosti posvećen Bogu, a po Njoj nam je došlo i Kraljevstvo Božje – Isus Krist uskrsni pobjednik nad smrću i Prvorođenac našeg rodoslovlja. Marija je za životni oslonac imala samo Oca Nebeskog i povjerenje u Njegova obećanja".

Nadbiskup je uputio molitvu Gospi, rekavši: „Majko Marijo, naša Gospo veprička, dok zahvaljujemo Bogu Ocu što nam je Tebe darovao za našu duhovnu Majku, došli smo ti čestitati rođendan sa željom da nam pomogneš još šire otvoriti vrata našega srca i doma Tebi i Tvome Sinu. Pomozi svim obiteljima da u radosti obiteljskog zajedništva s Tobom Majko, zbog radosti spasenja mogneмо klicati radosno i zahvalno: neka te slavi Hrvatski rod Bože, neka te slavi svaki dom!" Misno slavlje završilo je tradicionalnom marijanskom procesijom kroz veličanstven krajobraz svetišta.

Crkva u Hrvata

Pripreme za svečane zavjete franjevačkih kandidata

Sarajevo, 27.8.2017. (IKA) - U organizaciji franjevačke provincije Bosne Srebrene održane su ovogodišnje zajedničke pripreme za svečane zavjete 19 kandidata iz šest franjevačkih provincija iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Voditelj priprema bio je magistar bogoslova provincije-domaćina fra Danijel Nikolić.

Tijekom četverotjednog programa kandidati su prvi tjedan proveli u Sarajevu, na Franjevačkoj teologiji. Uvodna predavanja održali su fra Danijel Nikolić i provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, fra Nikola Šantek, OFMConv., te profesori na franjevačkoj teologiji dr. fra Mile Babić i dr. fra Danimir Pezer.

Na početku drugoga tjedna priprema kandidate su posjetili provincijali četiriju franjevačkih provincija fra Miljenko Šteko (Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM), fra Joško Kodžoman (Provincija Presvetoga Otkupitelja u Splitu), fra Jure Šarčević (Hrvatska kapucinska provincija svetoga Leopolda B. Mandića), fra Jozo Marinčić (Provincija Bosna Srebrena). Provincijali su održali prigodne nagovore, uputivši riječi poticaja i ohrabrenja kandidatima za ustrajnost na redovničkom putu.

Posljednji dan boravka u Sarajevu bio je rezerviran za pohod drevnim samostanima u Kraljevoj Sutjesci i Kreševu, a potom su se kandidati uputili prema Rami. U samostanu na Šćitu imali smo priliku upoznati se s poviješću samostana i ramskoga kraja. Na blagdan sv. Klare pohodili su klarise u Brestovskom, a drugi dan franjevački novicijat na Gorici u Livnu.

Nakon Velike Gospe pripreme su nastavljene u sjemeništu u Visokom gdje su održane duhovne vježbe pod vodstvom fra Pave Filipovića, voditelja HKM u Aachenu.

Četvrti tjedan bio je posvećen pastoralno-socijalnom radu, a odvijao se u Sarajevu gdje je predavanje održala prof. dr. Sanda D. Smoljo. Kandidati su dva dana volontirali u Staračkom domu „Otac Kristofor“ i bolnici „Dr. fra Mato Nikolić“ u Novoj Biloj. Posljednji dan priprema odvijao se na izvorima franjevaštva u Bosni i Hercegovini, u Srebrenici, gdje su se kandidati pridružili sudionicima Franjevačke ljetne škole duhovnosti koju vodi fra Joso Oršolić.

Sveti Otac o kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca

Vatikan, 27.8.2017. (IKA) - U sklopu VIII. susreta Međunarodne mreže katoličkih zakonodavaca održanog proteklog tjedna u Italiji, hrvatska zastupnica u Europskom parlamentu Marijana Petir susrela se 27. kolovoza u Rimu s papom Franjom. Izvijestila ga je o izložbi o bl. Alojziju Stepincu koju je u lipnju prošle godine organizirala u Europskom parlamentu u Bruxellesu, darovala mu knjigu „Stepinac - put svetosti“ objavljenu nakon tog događaja, kao i majicu s prepoznatljivim crveno-bijelim kockicama. Zastupnica Petir rekla je papi Franji kako hrvatski narod očekuje Stepinčevu kanonizaciju te moli na tu nakanu, na što je papa Franjo rekao kako će bl. Alojzije Stepinac biti proglašen svetim.

Ovogodišnji je susret Međunarodne mreže katoličkih zakonodavaca bio usredotočen na ljudsku osobu, a papa Franjo je zakonodavce pristigle iz cijeloga svijeta ohrabrio da pronose i bore se upravo za tu kršćansku viziju i razumijevanje čovjeka, njegova dostojanstva i osobnosti. „Zakoni koje donosite i koji se provode moraju graditi

mostove dijaloga između različitih političkih gledišta, čak i onih polariziranih, s ciljem promicanja veće brige za one ranjive i odbačene“, kazao je papa Franjo te pozvao zakonodavce da se uvijek u svemu ugledaju u Isusa Krista.

Međunarodna mreža katoličkih zakonodavaca osnovana je 2010. kako bi promicala katolička načela u političkoj areni. Među ovogodišnjim govornicima tako su se našli američki kongresmen Chris Smith koji se osvrnuo na izazove Agende 2030 UN-a, dok je Gudrun Kugler iz Austrije govorila o radu s neprofitnim vladinim organizacijama i o društvenim medijima. Na konferenciji je sudjelovao i kongresmen Jeff Fortenberry, koji je sa Smithom autor rezolucije američkoga Kongresu o genocidu nad kršćanima. Smith je ujedno i dobitnik nagrade „Religious Freedom Advocacy Award“ za osobit doprinos obrani čl. 18. Opće deklaracije o ljudskim pravima. O gorućoj temi progona kršćana na konferenciji su govorili biskup Pavly iz Egipta kao predstavnik Koptske pravoslavne Crkve i nadbiskup Sebastian Francis Shaw iz Pakistana.

Potpredsjednica Vlade i ministrica vanjskih i europskih poslova u RH primila banjolučkog biskupa

Zagreb, (TABB) - Mr. Marija Pejčinović Burić, potpredsjednica Vlade i ministrica RH, zajedno sa svojim suradnicama primila je 30. kolovoza u ministarstvu vanjskih i europskih poslova u Zagrebu banjolučkog biskupa dr. Franju Komaricu i njegove suradnike na njegovu molbu.

Bio je to prvi službeni susret biskupa Komarice s potpredsjednicom i ministricom Pejčinović Burić, otkako ona obnaša sadašnju dužnost.

U dužem prijateljskom razgovoru biskup Komarica prezentirao je nekoliko od osobito aktualnih problema s kojima se susreće on i njegovi suradnici u nastojanju da pruže konstruktivni doprinos liječenju još uvijek brojnih otvorenih rana iz zadnjeg rata te izgradnji pravne države u BiH. Također je podsjetio na dobivena obećanja od premijera Vlade RH Plenkovića o učinkovitijem i sveobuhvatnijem rješavanju godinama zanemarivane dramatične situacije hrvatske katoličke populacije u entitetu RS u BiH, ali i u nekim od općina na području entiteta FBiH osobito brojnih prognanika u rodna mjesta.

Potpredsjednica i ministrica Pejčinović Burić biskupu je obećala da će zajedno sa svojim suradnicima razmotriti njegove zamolbe.

Hrvatski vjernici hodočastili Gospi u Einsiedeln

Einsiedeln/Zug, 2.9.2017. (IKA) - Vjernici Hrvatske katoličke misije Zug po 20. put su u subotu 2. rujna pješke hodočastili Gospi velikog krsnog zavjeta u Einsiedeln. Po dolasku u Einsiedeln, svi hodočasnici su se okupili ispred velike bazilike gdje ih je u odsutnosti misionara fra Slavka Antunovića dočekao i pozdravio fra Rade Vukšić, dugogodišnji, sada umirovljeni, nekadašnji voditelj HKM Zug.

Nakon pobožnosti križnog puta održano je svečano euharistijsko slavlje u Jugendkirche u Einsiedelnu. Vukšić je hodočasticima posvijestio važnost Marije, majke Isusove, Gospe velikog krsnog zavjeta i općenito žene, žene-majke u našem društvu. „Kroz cijelu povijest ljudskog društva, kroz teška i neizvjesna vremena, kada se nije znalo što će sutra donijeti, naše su majke, tihe, samozatajne i ponosne, sa

srcima punih ljubavi čuvala dom, brinule o djeci i obitelji. Uvijek kad je bilo najteže majke su bile tu, donosile su spas, mir i spokoj, radost i zadovoljstvo, bile su naše okrilje, naše zaštitnice, naše pobjednice, te trajni znak nesebične ljubavi i dobrote".

Nakon mise, vjernici su nastavili druženje koje je su i ove godine pripremili članovi MV Einsiedeln.

Proštenje na Hrvatskom Majuru

Hrvatski Majur, 3.9.2017. (IKA) - U nedjelju, 3. rujna, na Hrvatskom Majuru, jedinom mjestu koje ima hrvatski predznak u Republici Srbiji, sadašnji i bivši stanovnici toga mjesta proslavili su sa svojim gostima blagdan svog nebeskog zaštitnika sv. Marka Križevčanina. Misu je predvodio mons. Andrija Anišić, koji je rođen u tom naselju bunjevačkih salaša. U zajedništvu s njim bio je župnik župe Presvetog Trojstva iz Male Bosne, pod čiju nadležnost spada i to naselje.

U prigodnoj propovijedi mons. Anišić je, prisjećajući se svoga djetinjstva, naglasio kako je mjesto na kojem se već tridesetak godina održava to proštenje, najsvetije mjesto za sve stanovnike Hrvatskog Majura. Naime, ondje pred tzv. „Gabričevim križem" mnoge generacije stanovnika toga mjesta i prolaznika okupljali su se na molitvu. „Ovdje pred ovim križem klečali su mnogi ponavljajući riječi: Klanjamo Ti se Kriste i blagoslivljamo Te jer si svojim svetim križem otkupio svijet. Pred ovim križem mnogi su se klanjali Kristovu križu i zahvaljivali mu na njegovoj neizmjerne ljubavi. Pred ovim križem mnogi su se udarali u prsa kajući se za svoje grijeh. Pred ovim križem potekle su mnoge suze i molitveni vapaji u vrijeme kušnji i životnih tragedija stanovnika Hrvatskog Majura. Pred ovim križem mnogi su zahvaljivali na primljenim milostima i molili blagoslov za svoje obitelji, za njeve, za dobar urod...", rekao je mons. Anišić istaknuvši primjer sv. Marka Križevčanina koji je svoj život „izgubio" poradi Krista i njegovog evanđelja. Razmatrajući njegov život možemo shvatiti pomalo čudnu Isusovu riječ koja se čitala te nedjelje: Tko hoće život svoj spasiti izgubit će ga a tko izgubi svoj život poradi mene, spasit će ga. Bez pogleda u vječnost o kojem Isus govori i za koju se valja spremati „gubeći" svoj život poradi njega i evanđelja, teško čovjek može izdržati sve kušnje i životne poteškoće, ali s pogledom u nebo i korakom odlučno hodeći ovom zemljom, slijedeći Isusov put ljubav sve dobiva pravi smisao i ispunja nas mirom i radošću, zaključio je propovjednik.

Na misi su pjevali članovi župnog zbora iz Male Bosne pod ravnanjem orguljašice Jelene Demšedi.

Na kraju mise župnik Dragan Muharem zahvalio je svim sudionicima ovogodišnjeg proštenja, koji su usprkos kišnog vremena došli i ove godine zajedno moliti ali i oživjeti uspomene iz života na Hrvatskom Majuru, u kojem su još 1972. godine živjeli brojni stanovnici toga mjesta u preko dvije stotine salaša. On je posebno pozdravio mlade iz Udruge „Hrvatski Majur" koji su došli na to slavlje sa seminarom iz Tavankuta na kojem su kroz tri dana razgovarali na temu "Mladi u društvenom životu hrvatske zajednice u Srbiji - povijest, stanje i perspektive". Na tom seminaru su sudjelovali mladi uglavnom iz Bačke i Srijema a zadaća im je bila učiti kako se kao mlad čovjek angažirati u svojoj manjinskoj zajednici.

Među sudionicima proštenja bio je i Tomislav Žigmanov, zastupnik hrvatske zajednice u parlamentu Republike Srbije. Poslije mise sudionici proštenja još su se dugo zadržali u razgovoru i oživljavanju uspomena iz prošlosti Hrvatskog Majura.

Vrhovna glavarica Družbe sestara Kćeri Milosrđa posjetila Suboticu

Subotica, 3.9.2017. (IKA) - U višednevnom posjetu sestrama u Subotici boravi vrhovna glavarica Družbe sestara Kćeri Milosrđa, časna Majka Kristisna Orsillo u pratnji tajnice s. M. Mirjam Gadze. Časna Majka je u subotu sudjelovala na misi Prve subote u mjesecu u marijanskom svetištu "Bunarić" a u nedjelju je bila na misi u 9 sati u crkvi Sv. Roka. Na početku mise Časnu Majku je pozdravio župnik, mons. Andrija Anišić, kao onu koja dolazi iz Argentine, iz domovine pape Franje i Lionela Messija i poželio joj dobrodošlicu u Suboticu i u župu sv. Roka te plodan i blagoslovljen pohod njezinim sestrama u subotičkom samostanu. Na kraju mise okupljene vjernike pozdravila je vrhovna glavarica sestara Kćeri Milosrđa. Ona je objasnila kako se nalazi u tzv. Kanonskoj vizitaciji svojim sestrama. U tom svojstvu već je pohodila sestre u Južnoj Americi, Kanadi i Njemačkoj. U svom pozdravu istaknula je kako su joj svugdje posvjedočili da je blagoslov imati sestre u župi i izrazila je nadu da je tako i u Subotici. Pozvala je vjernike da slobodno pozvone na vrata samostana kad im je teško ili kad im nešto zatreba i da zatraže od njih duhovnu podršku, molitvu i razgovor. Sestre je pozvala da budu otvorene i spremne pomagati župljanima ne samo u svojim redovitim dužnostima nego i u drugim prilikama, pogotovo kada oni zatraže njihovu podršku. Časna Majka se podsjetila na tri sestre iz Subotice koje su bile na službi u njezinoj domovini Argentini - to su bile sestre Beata, Mira i Terezita. Te sestre su u njezinom djetinjstvu, za vrijeme njezinog školovanja utjecale na njezin duhovni rast. Na kraju je pozvala vjernike da mole za nova duhovna zvanja u njihovoj Družbi kako bi sestre i dalje mogle vršiti poslanje u Crkvi i svijetu koje im je zacrtala njihova majka utemeljiteljica, bl. Majka Propetog Isusa Petković.

Poslije mise poglavarica se susrela sa župljanima i na redovitom nedjeljnom druženju u vjeronaučnoj dvorani.

Nadbiskup Devčić pohodio Donji Lapac i Zavalje

Donji Lapac, 3.9.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić pohodio je u nedjelju 3. rujna župe Donji Lapac u Udbinskom i Zavalje u Slunjskom dekanatu Gospičko-senjske biskupije te je nakon proslave blagdana Male Gospe prethodnog dana u Boričevcu završio pohod župama toga dijela biskupije.

Nadbiskup Devčić je predvodio župnu s u župi Sv. Ivana Pavla II. u Donjem Lapcu u zajedništvu s mjesnim župnikom Dinom Rupčićem i tajnikom vlč. Josipom Tomićem a na misi je nazočio i protojerej stavrofor Milan Simatović. Nadbiskup Devčić je u prigodnoj propovijedi približio župljanima lik Sv. Ivana Pavla II. i pozvao ih da ga nasljeđuju i budu ponosni što je njihov zaštitnik. Na kraju mise mežnar Franjo Marić uručio je nadbiskupu repliku oltarne slike sv. Ivana Pavla II. dok je župljanka Anđa Filipović nadbiskupu uručila košaricu s prigodnim darovima. Popodne je nadbiskup Devčić predvodio župnu misu u župi sv. Franje Asiškog u Zavalju, jedinog župi Gospičko-senjske biskupije u susjednoj Bosni i Hercegovini na obroncima Plješevice iznad Bihaća. Uz nadbiskupa su koncelebrirali župnik Dino Rupčić kao i nadbiskupov tajnik Josip Tomić. U prigodnoj propovijedi nadbiskup je protumačio misna čitanja i ohrabrio okupljene da ustraju u vjeri, nadi i ljubavi. Na kraju misnog slavlja župnik je vrlo emotivnim riječima zahvalio nadbiskupu za njegov dolazak a župljanima za sve što su zajednički učinili za župu. Nadbiskupu je na kraju mise darovana Lička kapa, Lički ručnik i uokvirena slika zavaljske crkve. Nakon mise upriličen je ručak za

nadbiskupa i sve vjernike nazočne na misi a prije odlaska u Rijeku nadbiskup se pomolio na grobovima svećenika Ivančića, Domineza i Kriškovića.

Predsjednik Vlade posjetio hercegovačke franjevece

Široki Brijeg, 6.9.2017. (IKA) – U sklopu svog 7. posjeta Bosni i Hercegovini predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković posjetio je i samostan na Širokom Brijegu. Svoj posjet započeo je na ratnom skloništu gdje su 1945. jugokomunisti ubili i spalili 12 hercegovačkih franjevaca. Dočekali su ga gvardijan fra Tomislav Puljić i fra Miljenko Stojić, vicepostulator postupka mučeništva "Fra Leo Petrović i 65 subraće". Proveli su ga kroz sklonište i upoznali sa stradanjem širokobrijeških franjevaca, ali i još 54 druga hercegovačka fratra koje su jugokomunisti ubili u Drugom svjetskom ratu i poraću.

Slijedio je obilazak Franjevačke galerije i muzeja. Nakon toga predsjednik Vlade se susreo s fratrima koji trenutno djeluju u širokobriješkom samostanu te svoj posjet nastavio obilaskom samostanska crkve u kojoj su se nazočni pomolili na grobu 24 pobijena hercegovačka franjevca. Posjetio je i zgradu bivšeg franjevačkog sjemeništa koja se sada obnavlja u duhu susreta duhovnosti i kulture. Bit će tu, naime, smještena knjižnica i drugi prikladan sadržaj za potrebe učenika iz obližnje gimnazije te spomen prostor na povijest Provincije, kao i muzej i etnografska zbirka.

Posjet Širokom Brijegu predsjednik vlade je završio razgovorom s gradonačelnikom Mirom Kraljevićem, a zatim se uputio u Mostar gdje je sudjelovao na otvorenju Pučke kuhinje koju su izgradili mostarski franjevci i čiju je izgradnju sufinancirala i hrvatska vlada s milijun kuna. Nazočio je i svečanoj akademiji u povodu 100 godina od akcije spašavanja desetina tisuća djece od gladi u Hercegovini koju je 1917. predvodio fra Didak Buntić.

Inozemne vijesti

Kardinal DiNardo pozvao na molitvu za žrtve uragana Harvey

Washington, 28.8.2017. (IKA) - Predsjednik Američke biskupske konferencije kardinal Daniel DiNardo, pozvao je na molitvu i solidarnost s ljudima koji su pogođeni uraganom Harvey. Apelirao je osim toga na sve ljude da budu pozorni na pozive upomoć pogođenih i preživjelih. Uragan Harvey je tijekom vikenda pogodio američku saveznu državu Texas, usmrтивši pritom nekoliko osoba. Mnogi su ljudi ozlijeđeni, a razorene su brojne kuće. Posljedice te oluje i dalje ugrožavaju ljude, a strašni se prizori mogu vidjeti posvuda, objasnio je nadbiskup dijeceze Galveston-Houston. Ljudi su zarobljeni na krovovima i čekaju pomoć, dok oko njih razina vode raste. Mnoge su biskupije pogođene uraganom Harvey i Američka biskupska konferencija usko surađuje s pogođenim dijecezama kako bi pomogli tamošnjem stanovništvu.

Napreduje proces za proglašenje blaženim pape Ivana Pavla I.

Vatikan, 28.8.2017. (IKA) - Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin potvrdio je na predstavljaju knjige o Ivanu Pavlu II. i Benediktu XVI. u Padovi da proces za proglašenje blaženim pape Ivana Pavla I. napreduje dobro, izvještava Radio Vatikan. Glavna je točka čudo, a kardinal vjeruje da već postoji jedno. No, u slučaju Ivana Pavla I. najprije je potreban dekret o herojskim krepostima, a to je preduvjet za beatifikaciju.

Vicepostulatorica postupka, talijanska novinarka Stefania Falasca, nedavno je izjavila da predstoji proglašenje odgovarajućeg dekreta. Kako bi se neku osobu proglasilo blaženom ili svetom potreban je i još jedan preduvjet, a to je priznavanje čuda po zagovoru te osobe. Ivan Pavao I. za papu izabran u kolovozu 1978. godine, a njegov je pontifikat trajao samo 33 dana.

Papa će krajem studenoga posjetiti Mjanmar i Bangladeš

Objavljeno geslo i logo posjeta
Vatikan, 29.8.2017. (IKA) - Prihvativši poziv šefova država te biskupa Mjanmara i Bangladeša, papa Franjo će od 27. do 30. studenoga biti u apostolskom posjetu Mjanmaru, pohoditi gradove Yangon i Naypyidaw, te potom od 30. studenoga do 2. prosinca Bangladeš i glavni grad Dhaku. Program posjeta bit će objavljen uskoro, kazao je ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke, u priopćenju koje je objavljeno 28. kolovoza. Objavljeni su također, kako prenosi Radio Vatikan, geslo i logo Papina pohoda Mjanmaru i Bangladešu. Geslo apostolskog posjeta Mjanmaru glasi „Ljubav i mir“. Kršćanski je mir utemeljen na ljubavi, a bez ljubavi nema ni mira. Ljubav, koju narod te azijske zemlje najviše cijeni, utrt će put prema miru. Cilj pohoda Svetoga Oca Mjanmaru jest promicati ljubav i mir, ističe se u priopćenju.

Logo je pak u obliku srca, a ljubav je zajedničko tlo kršćanstva i budizma. Upravo taj pojam stvara međusobno poštovanje i prihvaćanje između kršćana i budista. Vrpce koje oblikuju srce dvije su zastave: bijelo-žuta predstavlja Vatikan, dok žuto-zelena-crvena vrpca Mjanmar. Karta te azijske zemlje obojana je duginim bojama, a što predstavlja multietničnost Mjanmara u kojem živi osam velikih plemena i 135 drugih etničkih skupina s različitim jezicima,

dijalektima i kulturama. Konačno, fotografija Svetog Oca s golubicom želi istaknuti kako on dolazi kao glasnik mira.

Geslo Papina pohoda Bangladešu glasi „Sklad i mir“. Prva se riječ odnosi na doživljeni sklad u toj zemlji, a u isto vrijeme izražava težnju za mirom među vjeroispovijestima, kulturama, narodima, društvom, poviješću, nasljedstvom i tradicijama u toj južnoazijskoj zemlji. S druge strane, riječ „mir“ predstavlja doživljeni mir, ali i čežnju za istim u budućnosti s vizijom integriranog ljudskog i duhovnog razvoja u Bangladešu.

Na logu se nalaze ptica mira, križ i vodeni ljljan. Stilizirani crtež ptice simbolizira papu Franju koji u Bangladeš dolazi kao poslanik sklada i mira, a također predstavlja njegov slobodni duh. Njegova je prisutnost radosno slavlje za tu zemlju i Crkvu. Križ pak predstavlja Kristovu prisutnost i Božju ljubav prema čovječanstvu. Bangladešani su višekulturni i višereligijski narod koji zajedno živi u duhu sklada utemeljenog na zajedničkoj svezi koja je predstavljena vodenim ljljanom, nacionalnim cvijetom te zemlje. Taj cvijet simbolizira također život i nadu te izražava kako je vjera kršćana u Bangladešu itekako živa makar ih nema mnogo. Ptica i cvijet predstavljaju uz to Majku zemlju, naš zajednički dom. Što se boja tiče, zelena, crvena i žuta nacionalne su boje Bangladeša i Vatikana. Kombinacija tih boja izražava jedinstvo i trajno prijateljstvo između tih dviju zemalja, podsjećajući na činjenicu da je Vatikan bio jedna od prvih zemalja koja je međunarodno priznala Bangladeš po njegovu osamostaljenju 1971. godine. Konačno, plava boja teksta u logu simbolizira mir, kao i bistre vode rijeka u Bangladešu, ističe se na kraju priopćenja koje prenosi Radio Vatikan.

Izjava Biskupske konferencije Mjanmara u povodu dolaska pape Franje

Yangon, 29.8.2017. (IKA) – U povodu najave pohoda pape Franje Mjanmaru, izjavom se oglasila tamošnja Katolička biskupska konferencija. U izjavi koju su potpisali predsjednik Konferencije biskup Felix Lian Khen Thang, generalni tajnik biskup John Saw Yaw Han i nadbiskup Yangona kardinal Charles Bo izražava se radost radi povijesnoga apostolskoga pastoralnoga pohoda pape Franje. Ističe se kako je vlada Mjanmara pozdravila taj dolazak u nadi da će Papina prisutnost dodatno pridonijeti miru i skladu među stanovništvom.

Nadalje se ističe znakovitost četverodnevno pohoda malome stadi katoličke zajednice u toj zemlji. „Svojim povlaštenim izborom za Crkvu na rubu, Sveti Otac dolazi kao pastir pohoditi svoje stado. Osim susreta s vladinim čelnicima, očekuje se i susret Pape s mladima, predstavnicima civilnoga društva i vjerskim vođama. Papa Franjo poznat je po svojoj poniznosti, ljubavi prema siromašnima, ljubavi prema prirodi i posebno onima na rubu. Uvijek potiče na mudrost sve vjerske vođe u promicanju razumijevanja među ljudima. Poznat je po svojim nastojanjima da donese suosjećanje i ljubav prema ljudima svijeta. Stoga se radujemo zajedno s muškarcima i ženama ove zemlje da će hodočašće pape Franje ovome narodu raznih religija i kultura pokazati blagoslov za sve nas, pridonoseći snovima naše nacije prema većem napretku i miru“, ističe se u izjavi te se sve poziva na molitvu za uspjeh toga pastoralnoga pohoda.

Papa: Katolici i Židovi proživljavaju plodonosno vrijeme dijaloga

Vatikan, 31.8.2017. (IKA) - Katolici i Židovi na svom zajedničkom putovanju proživljavaju plodonosno vrijeme dijaloga, kazao je papa Franjo za vrijeme susreta 31. kolovoza s predstavnicima Konferencije europskih rabina, Rabinskog vijeća u Americi i Povjerenstva Velikog izraelskog rabinata koje je u dijalogu s Povjerenstvom Svete Stolice za vjerske odnose sa židovstvom.

Riječ je o pozitivnoj bilanci zajedničkog puta, polazeći od saborske deklaracije o odnosu Crkve prema nekršćanskim religijama Nostra Aetate, 'velike povelje' dijaloga katolika sa židovskim svijetom, napomenuo je papa Franjo te nastavio: „U posljednjih smo se nekoliko desetljeća uspjeli približiti jedni drugima te uspostaviti djelotvorni i plodonosni dijalog. Produbili smo međusobno razumijevanje te ojačali prijateljske veze. Upravo to potvrđuje dokument naslovljen „Između Rima i Jeruzalema" koji su Papi predstavili europski, američki i izraelski rabini, uključujući i glavnog rimskog rabina, Riccarda Di Segnija.

Vaš je dokument upućen katolicima, istaknuo je Sveti Otac, te ih naziva „partnerima, bliskim saveznicima, prijateljima i braćom u našoj zajedničkoj misiji za bolji svijet koji je blagoslovljen mirom, socijalnom pravdom i sigurnošću. U dokumentu se navodi da usprkos dubokim teološkim razlikama katolici i Židovi dijele zajednička vjerovanja, a također potvrđuje da se religije moraju služiti moralnim ponašanjem i vjerskom izobrazbom – a ne ratom, prisilom ili društvenim pritiskom – kako bi utjecale i nadahnjivale. To je iznimno važno: neka Vječni blagoslovi i prosvjetli našu suradnju kako bismo zajedno mogli prihvatiti i uvijek bolje provoditi njegove planove, „planove za blagostanje, a ne za zlo", za „budućnost i nadu", zaključio je papa Franjo a prenosi Radio Vatikan.

Zajednička poruka pape Franje i patrijarha Bartolomeja

U povodu obilježavanja Svjetskog dana molitve za očuvanje stvorenoga

Vatikan, 1.9.2017. (IKA) – U povodu obilježavanja Svjetskog dana molitve za očuvanje stvorenoga papa Franjo i ekumenski carigradski patrijarh Bartolomej, počasni poglavar svjetskoga pravoslavlja, uputili su zajedničku poruku u kojoj ističu kako su opustošenjem okoliša najviše pogođeni siromašni narodi, a svjetske moćnike upozoravaju da nema rješenja ekološke krize bez ispravnog i zajedničkog nastojanja. Stvoritelj nam je povjerio zemlju kao divni dar, ali njezino dekadentno propadanje tijekom povijesti očituje se i u našoj nezasičnoj želji za manipulacijom i nadzorom nad ograničenim izvorima planeta, popuštajući pohlepi za bezgraničnim profitom tržišta, ističu Petrov i Andrijin nasljednik. Upozoravaju da smo se na taj način udaljili od prvotne namjere stvorenoga. Tom izdajom Božjeg nacrtaja najviše su pogođeni narodi koji žive u siromašnim područjima. Zbog toga je potrebno zahvaliti Bogu za divni dar stvorenoga svijeta i moliti ga da podrži nastojanja oko njegove zaštite. Potrebno je da odgovorni na političkom, gospodarskom i društvenom području poslušaju krik zemlje i molitvu milijuna ljudi koji traže zaštitu i oporavak ranjenog stvorenja, tvrde poglavari Katoličke i Pravoslavne Crkve, navodeći kako se tu nije riječ o nekom manifestu zelenih, već o pozivu na molitvu svim ljudima dobre volje.

Upozoravaju kako su svjetska zbivanja povezana s otajstvom stvorenoga i otajstvom ljudske prirode, koja je povrijeđena istočnim grijehom te ujedno predlažu izvornu kritiku modela trijumfalnog razvoja, upozoravajući na odgovornost što je snose vladari. Sveto pismo ističe kako Bog želi da

čovječanstvo surađuje oko očuvanja i zaštite stvorenoga. Zemlja je povjerena čovječanstvu kao divni dar i baština sve dok nebo i zemlja ne budu obnovljeni u Kristu. Nasuprot toga svjetska povijest pokazuje drukčiju stvarnost, moralno dekadentnu, u kojoj je postupno djelovanje čovjeka potamnilo poziv ljudima da budu suradnici Božji. Čovjek se umjesto toga svojim nezasičnim manipulacijama, neograničenim nadzorom i pohlepom za neograničenim tržišnim profitom miješa u osjetljiv i uravnoteženi ekosustav svijeta i na taj je način poremetio prvotnu svrhu stvorenoga. Došlo je do toga da više ne poštuje prirodu kao zajedničko dobro, već je smatra privatnim dobrom. Nismo spremni surađivati i podržavati prirodu. Umjesto toga samovoljno njome gospodarimo, gradeći na njoj bez milosrđa naše komoditete.

Pred tim dramatičnim scenarijem dvojica kršćanskih pastira, ujedinjeni oko skrbi za Božje stvorenje, svjesni da bez Gospodinova nastojanja radimo uzalud, žarko pozivaju ljude dobre volje da na Svjetski dan molitve za očuvanje okoliša usredotoče svoje misli i molitvu kako bi nam Bog pomogao da očuvamo taj plemeniti dar te predlažu uspostavu novog odnosa prema svijetu.

EXPO 2017: Papina poruka za Nacionalni dan Svete Stolice

Sveta Stolica uredila je svoj paviljon o temi „Energija za opće dobro: briga za zajednički dom" – Papa poručio da se ne smije dopustiti da energetske resursi postanu predmet beskrupulozne financijske špekulacije ili da postanu izvor sukoba

Vatikan, 2.9.2017. (IKA) - Papa Franjo poslao je poruku u prigodi Nacionalnog dana Svete Stolice na EXPO-u 2017 koji se održava u glavnom gradu Kazahstana, Astani, a koji je posvećen temi „Energija budućnosti". Sveta Stolica uredila je svoj paviljon o temi „Energija za opće dobro: briga za zajednički dom". U njemu se produbljuje tema energije budućnosti, shvaćene kao prilika za promicanje čovjeka i za poboljšanje „zajedničkog doma" na temelju pravednog i održivog korištenja prirodnih bogatstava, izvijestio je Radio Vatikan.

U poruci Papa je istaknuo da je potrebno ozbiljno i odgovorno promišljanje o tome kako će čovječanstvo u predstojećim godinama moći iskoristiti inovativne tehnologije kako bi se mudro služilo energetskim resursima koji su naše zajedničko nasljeđe. Svi smo mi svjesni činjenice da je naše korištenje tih resursa ključno za zdravlje našeg svijeta i blagostanje naših društava, blagostanje koje treba biti promatrano na cjelovit način, a ne samo kao gospodarsko blagostanje ili kao veći potencijal za potrošnju, upozorio je papa Franjo te dodao kako sada moramo poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se zajamčilo da se energija koristi za unaprjeđenje naših života i da pridonese napretku naše ljudske obitelji, ta po prirodi smo pozvani na plodonosno međudjelovanje, solidarnost i ljubav.

Sveti Otac napomenuo je kako se ne smije dopustiti da energetske resursi postanu predmet beskrupulozne financijske špekulacije ili da postanu izvor sukoba. Upravo je iz tog razloga potaknuo na obuhvatni i iskreni dijalog na svim razinama i među različitim društvenim sektorima jer „energija budućnosti" nema veze samo s istraživačima, tehnologima i ulagačima, već predstavlja izazov kulturi, politici, obrazovanju i religiji.

Papa je napisao kako se nada da će različite vjeroispovijesti sudjelovati u tom dijalogu i suradnji jer njihovi spisi sadrže uvide koji se „pokazuju značajnima u svakom dobu. Posjeduju trajnu snagu za otvaranje novih obzora... Etička

počela koja je moguće spoznati razumom uvijek se iznova pojavljuju u drugom odijelu te se izriču različitim jezicima, uključujući i vjerskim" (usp. *Laudato Si'*, 199). Važno je za sve nas da u našim vlastitim vjerskim tradicijama pronađemo poticaje i počela koji omogućuju ili potiču opredjeljenje, hrabrost za unaprjeđivanjem i ustrajnošću, za zajedničko življenje kao braća i sestre, napomenuo je papa Franjo.

Način na koji koristimo resurse očituje koliko dobro izvršavamo zadatak koji nam je – kako svjedoče brojne vjerske tradicije – povjerio Bog, naime da skrbimo za svijet oko nas kao i za druga ljudska bića, istaknuo je Papa. Koristimo li energiju na solidaran i održiv način, dobro izvršavamo tu zadaću. Ako to nije slučaj, ne izvršavamo je dobro. U pitanju je naše dostojanstvo; u igri su pravda i mir. Kako bi promicala svijest o tome, Sveta Stolica uredila je svoj paviljon na EXPO-u u Astani o temi „Energija za opće dobro: briga za zajednički dom”. Neka Svemoguću Bog, Stvoritelj, dade da EXPO 2017 pruži pouke i trajno nadahnuće, te neka blagoslovi naše zajedničke napore kako bismo ih ostvarili, zaključio je papa Franjo. Nacionalni dan Svete Stolice na programu je danas 2. rujna.

Posveta nove katedrale u Baru

Katedrala Svetog Petra Apostola gradila se punih jedanaest godina

Bar, 3.9.2017. (IKA/TABB) – U središtu Barske nadbiskupije, u Novom Baru posvećena je 3. rujna novoizgrađena katedrala Svetog Petra Apostola. Misu je predvodio barski nadbiskup u miru mons. Zef Gashi za vrijeme čijeg pontifikata je i započela gradnja katedrale. S njim su bili u koncelebraciji sadašnji nadbiskup mons. Rrok Gjonlleshaj, apostolski nuncij u BiH i Crnoj Gori mons. Luigi Pezzuto te desetak biskupa i četrdesetak svećenika. Na misi je bio i predstavnik Srpske pravoslavne Crkve, mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije koji je uputio i prigodnu riječ i čestitke domaćoj Crkvi. Na misi je sudjelovalo oko tisuću vjernika, a cjelokupno miso slavlje su prenosili lokalni i regionalni mediji.

U prigodnoj homiliji nadbiskup u miru Gashi je između ostalog istaknuo: „Čekalo se 70 godina na ovaj događaj, pričalo se o različitim lokacijama na periferiji, da bi, imajući u vidu značaj Nadbiskupije barske, koja je najstarija vjerska institucija u Crnoj Gori, donesena odluka u SO Bar 9. ožujka 2006. o ovoj lokaciji u centru Bara. Ovo je grad u kojem vjekovima ljudi raznih vjera žive u skladu, što je više od suživota”.

Pred kraj misnog slavlja aktualni nadbiskup mons. Rroko Gjonlleshaj je rekao: „Zahvalan sam Bogu i svima koji su doprinijeli da izgradimo novu katedralu u Baru posvećenu Svetom Petru. Katedrala je postavljena u centru Bara i to će svim ljudima dobre volje pomoći da se još više zblizimo međusobno, da živimo sjedinjeni u radosti kao braća i sestre. Iz ovog svetog mjesta i od svetog hrama, džamije, svi zajedno možemo slaviti Boga. To je naša dužnost, ali nikada ne zaboravljajući naše ljude u potrebi, one koje traže Boga i one koje Bog šalje njima”.

Gradnja katedrale stajala je 3,56 milijuna eura, najveći među donatorima su bile crkvene organizacije i pojedinci iz Vatikana, Italije, Njemačke i SAD, a umjetničke radionice u Italiji, Albaniji, Njemačkoj i sa Kosova odradile su pojedine segmente unutar crkve.

Katedrala Svetog Petra Apostola gradila se punih jedanaest godina, nakon što je još 16. lipnja 2006. postavljen kamen temeljac, koji je blagoslovio kardinal Teodor McCarick. Službeno, nakon četiri godine pribavljanja dozvola i izrade projekta, 30. lipnja 2010. počela je njezina gradnja.

Nakon mise je upriličen zajednički ručak za sve prisutne.

U poslijepodnevnim satima, na poziv don Filipa Janjića, župnika u župi svetog Ivana Krstitelja u Budvi, banjolučki biskup mons. Franjo Komarica, predslavio je nedjeljnu misu. U koncelebraciji s biskupom i župnikom bio je i don Zlatko Matić, biskupov osobni tajnik. Na misi je sudjelovalo sedamdesetak vjernika od kojih su većina bili iz Poljske.

U homiliji biskup je ohrabrio prisutnu zajednicu u nasljedovanju Krista i njegove Radosne vijesti te ih potaknuo na „vjerodostojnost u svojoj svakodnevnicu”.

Nakon misnog slavlja biskup se zadržao s nekolicinom vjernika Poljaka, te im podijelio više knjiga na poljskom jeziku koje govore o dramatičnoj situaciji katolika i drugih na području BiH i osobito Banjolučke biskupije.

Papa poslao pismo utemeljitelju Neokatekumenskog puta

Vatikan, 4.9.2017. (IKA) - Neka Bog pomogne [Neokatekumenskom] Putu kako bi u svakom trenutku širio Evanđelje s radošću i bezrezervno, s vjerom i poniznom poslušnošću – potaknuo je papa Franjo utemeljitelja Puta, Francisca Kika Argueella, u pismu zahvale za darovani dnevnik koji je napisala Carmen Hernandez, suutemeljiteljica toga crkvenog pokreta, a koja je preminula prije nešto više od godinu dana. Dnevnik je već objavljen na španjolskom jeziku, te bi uskoro trebao biti objavljen i na talijanskom, izvijestio je Radio Vatikan.

Blagdan sv. Majke Terezije u Skopju

Skopje, 5.9.2017. (IKA) - Svečanom misom koju je predslavio skopski biskup i apostolski egzarch mons. dr. Kiro Stojanov, proslavljen je blagdan Sv. Majke Terezije u njezinoj rodnoj župi Presv. Srca Isusova u Skopju. Euharistijska proslava bila je vrhunac trodnevne duhovno – kulturne manifestacije II Dani Sv. Majke Terezije u skopskoj župi.

Euharistijskom slavlje predhodila je procesija oko skopske katedrale uz pjevanje pjesama katedralnog župnog zbora predvođenih s. Tatjanom Atanasovom. Sestre misionarke ljubavi nosile su u procesiji sliku svoje utemeljiteljice Sv. Majke Tereze, a također nosile su se i svetičine relikvije.

Uz biskupa Stojanova i svećenike, u okupljenoj zajednici nazočili su slavlju predstavnici Građanske asocijacije Majka Terezija; veleposlanica R. Hrvatske u Makedoniji Danijela Barišić; savjetnica za kulturu Premijera R. Makedonije Cvetanka Laskova kao i brojni drugi. U prigodnoj propovijedi biskup Stojanov je kazao kako je prije godinu na Trgu Sv. Petra u Rimu papa Franjo proglasio za sveticu Katoličke Crkve Bl. Majku Tereziju

"Tada nas je ispunila velika radost i poseban ponos što nam je darovana milost da imamo tako veliku sugrađanku čije djelo i život zapali snažno svjetlo, koji na neki način osvjetli cijelo čovječanstvo. Kolika li je radost što je jednostavno svi prepoznajemo pod jedno od najljepši imena, a to je Majka. Kao i svaki lik i njen je neponovljiv u povijesti. U našem gradu prije sto i nešto godina Bog uđe u njeno srce, odnosno pokaza joj svoju ljubav. Mala Gonda nije ostala ravnodušna, nego dopustila je da bude zapaljena ljubavlju prema Bogu i prema čovjeku. U njezinoj obitelji njegovala se briga za siromašne i ona je gledala očevu darežljivu ruku i majčinsko dobro srce koji nisu odvrćali siromašne i gladne s njihovog praga. Kad duša, kao što duša Sv. Majke Terezije osjeća da je Bog ljubi, onda se i ona trudi da uzvрати na ljubav i događa se kad se više daruje, Bog se više traži. Da ne zaboravimo, Bog je ljubomoran Bog, ne zato da je sebičan, nego zato što ljubi čovjeka u cijelosti i očekuje da i On bude ljubljen s

nepodijeljenim srcem. Uočavajući tu nepodijeljenu ljubav kod Sv. Majke Terezije s kojom ljubi Isusa, On od nje traži da mu kao mudra djevojka sa svjetiljkom punog ulja rasvijetli put njemu zaručniku, koji u liku siromašnih leži pokraj puta i na ulicama Kolkate", rekao je propovjednik i zaželio da današnjeg čovjeka životna mudrost - mudrih djevojka potakne i pouči u životu, a u svemu tome pomogne zagovor Sv. Majke Terezije.

Nakon poprične molitve, biskup Stojanov je, kako izvještava portal Katoličkog tjednika, pred relikvijama svetice izmolio molitvu Sv. Majci Tereziji s okupljenom zajednicom, a nakon blagoslova uslijedilo je čašćenje relikvija Sv. Majke Terezije.

Sveta Stolica odlučno protiv kazetnog streljiva

Za potpuno provođenje Konvencije o kazetnom streljivu koje ugrožava ponajprije sigurnost civila, posebno djece, i to često godinama nakon što su ratni sukobi završili

Ženeva, 6.9.2017. (IKA) - Nadbiskup Ivan Jurković, stalni promatrač Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima i drugim međunarodnim organizacijama u Ženevi, pozvao je u ime Svete Stolice na okončanje korištenja kazetnog oružja u svijetu. Govoreći na 7. skupštini država članica Konvencije o kazetnom streljivu, nadbiskup je pozvao sve države koje još nisu članice te konvencije da se priključe globalnim naporima i zajedničkom cilju izgradnje humanijeg i sigurnijeg svijeta u kojemu je više suradnje među državama. Opće pristajanje uz Konvenciju te poštivanje njezinih standarda doprinijet će ostvarenju održivog i cjelovitog ljudskog razvoja, ističe nadbiskup Jurković te poziva sve države da udvostruče svoje napore i nastave predano podupirati univerzalnost i potpuno provođenje Konvencije o kazetnom streljivu koje ugrožava ponajprije sigurnost civila, posebno djece, i to često godinama nakon što su ratni sukobi završili. Treba učiniti sve da kazetno streljivo nikada više ne bude uzrok ljudske patnje, istaknuo je predstavnik Svete Stolice.

Konvencija o kazetnom streljivu stupila na snagu 1. kolovoza 2010. godine, no neke su se zemlje, uključujući Kinu, Rusiju, Sjedinjene Američke Države, Indiju, Izrael, Južnu Koreju, Pakistan, Argentinu i Brazil, za vrijeme pregovora protivile Konvenciji, te je do danas nisu potpisale.

Meksiko: Katolička Crkva na meti kriminalnih napada

Od godine 1994. u toj su zemlji ubijena 62 svećenika
Ciudad de Mexico, 7.9.2017. (IKA) – Katolička Crkva u Meksiku već je godinama meta kriminalnih napada. Od godine 1994. u toj su zemlji ubijena 62 svećenika, a samo od 2000. do 2014. život je izgubilo 15 svećenika. Prema službenim podacima u god. 2015. bilo je više od 800 napada na vjerske zajednice i objekte, rekao je glasnogovornik meksičkog ogranka „Crkva u nevolji“ Dominik Kustura u razgovoru za portal "El Sol del Centro". Povod razgovoru bio je tjedan posvećen molitvi za progonjenu Crkvu, izvještava Kathpress. Kustura ističe da se većinom radilo o pljačkama ili o napadima iz prosvjeda, no da bi se objasnili razlozi napada na svećenike trebalo bi govoriti o svakom slučaju pojedinačno. Unatoč napadima Evandjelje nema alternative, a svećenici u Meksiku ne smiju šutjeti o problemima koji pogađaju stanovništvo zemlje, ističe Kustura.

Papa Franjo potaknuo Kolumbijce da nastave ići putom mira i pomirenja

Vatikan, 7.9.2017. (IKA) - Dolazim u Kolumbiju stopama svojih prethodnika bl. Pavla VI. i sv. Ivana Pavla II., te sam poput njih i ja potaknut željom da sa svojom kolumbijskom braćom i sestrama podijelim dar vjere koja se snažno ukorijenila u ovim krajevima, te nadu koja kuca u srcima sviju. Samo putem vjere i nade možemo nadvladati brojne nedaće koje susrećemo na putu te izgraditi zemlju koja je domovina i dom svim Kolumbijcima – kazao je papa Franjo 7. rujna za vrijeme svog susreta s kolumbijskim vlastima u glavnom gradu te zemlje, Bogoti.

Papa je potom istaknuo kako je Kolumbija blagoslovljena na toliko načina: prirodne ljepote, nevjerojatna bioraznolikost, životnost kulture, ali je iznad svega ta zemlje bogata ljudskog vrijednošću svoga naroda koji je velikodušna srca koje prihvaća, hrabar i odlučan kada je suočen s preprekama.

Papa je izrazio svoje zadovoljstvo onime što se svih ovih godina učinilo kako bi se okončao oružani sukob u toj zemlji i da bi se potražili putovi pomirenja. Podsjetio je na značajan napredak koji je ostvaren u proteklih godinu dana te ih je potaknuo da ne umanje napore u izgradnji jedinstva i mirnog suživota, nego da ustraju u promicanju kulture susreta. To od nas zahtijeva – nastavio je papa Franjo – da u središte cjelokupne političke, društvene i gospodarske aktivnosti stavimo osobu koja uživa najuzvišenije dostojanstvo, te poštovanje općega dobra. Neka nam ta odlučnost pomogne da izbjegnemo napast osvete i traganja za kratkotrajnim osobnim interesima. Što je put k miru i razumijevanju zahtjevniji, to snažnija moraju biti naša nastojanja da priznamo jedni druge, da izliječimo rane, da gradimo mostove, da jačamo odnose i podupiremo jedni druge – kazao je Sveti Otac.

Zatim je podsjetio kako moto Kolumbije glasi „Sloboda i red“: te riječi sadrže cjelovitu pouku. Građane se mora vrjednovati u skladu s njihovom slobodom, a štiti čvrstim redom. Papa je upozorio da mirni suživot ne regulira zakon najmoćnijih, nego radije moć zakona koji odobravaju svi. Potrebni su pravedni zakoni koji će moći jamčiti sklad i pomoći u nadvladavanju sukobâ koji su desetljećima razdirali zemlju; trebaju zakoni koji se ne rađaju iz pragmatične potrebe uređivanja društva, nego iz želje da se riješe strukturni uzroci siromaštva koji vode u isključivanje i nasilje – napomenuo je papa Franjo, dodajući da jedino na taj način može doći do izlječenja bolesti koja u društvo unosi krhkost, čineći ga podložnim novim krizama. Nemojmo zaboraviti kako je nejednakost u korijenu društvenih zala – rekao je Sveti Otac.

Papa Franjo je potaknuo predstavnike vlasti da svoj pogled usmjere prema marginaliziranim, isključenim i odbačenim, te je istaknuo da su svi potrebni u stvaranju i oblikovanju društva, a ne samo „čistokrvni“. Različitost je istinsko bogatstvo – kazao je Papa te nastavio – Naš je pogled usredotočen prema najslabijima, ugnjetavanima i zlostavljanima, onima koji nemaju glasa, zato što im je oduzet ili jer im nikada nije ni dan ili zato što ih se ignorira. Prepoznamo žene, njihov doprinos, njihove talente, to što su „majke“ u svom velikom broju zadataka. Kolumbiji treba sudjelovanje sviju kako bi se s nadom suočila s budućnošću.

Podsjetio je kako je Crkva, vjerna svom poslanju, posvećena miru, pravdi i dobru sviju te je svjesna kako su načelâ Evandjelja značajna dimenzija društvenog tkiva Kolumbije, stoga i može mnogo doprinijeti rastu zemlje; naročito je sveto poštovanje ljudskoga života, iznad svega najslabijih i najranjivijih, ugaoni kamen u oblikovanju društva koje je slobodno od nasilja. Sveti je Otac naglasio i društvenu važnost obitelji koju je Bog zamislio kao plod bračne ljubavi, a u kojoj učimo živjeti i pripadati jedni drugima usprkos našim razlikama. Papa je prisutne zamolio da

slušaju i gledaju u oči siromaha kao i onih koji trpe, da dopuste da ih stalno ispituju njihova lica izmučena bolju. Od njih se učimo istinskim poukama o životu, ljudskosti i dostojanstvu – kazao je papa Franjo.

Papa je istaknuo da je pred Kolumbijcima plemenito poslanje koje je također težak zadatak. Potaknuo ih je stoga riječima njihova domoljuba i nobelovca, Gabriela Garcíe Márqueza: „Ipak, pred ugnjetavanjem, pred pljačkom, pred napuštenošću, naš je odgovor život. Ni poplave, ni kuga, ni glad, ni prirodne katastrofe, pa čak ni beskrajni ratovi, koji traju stoljećima, nisu uspjeli umanjiti postojanost života pred smrću. Ta se prednost života povećava i dobiva ubrzanje". Time se omogućuje „nova i pobjednička utopija života, gdje nitko za druge neće moći odlučivati način na koji treba umrijeti, gdje će doista ljubav biti prava ljubav, gdje će sreća biti moguća i gdje će potomstvo, osuđeno na stotinu godina samoće, imati napokon, i to zauvijek, drugu šansu na zemlji" (Govor Gabriela Garcíe Marqueza prilikom primanja Nobelove nagrade za književnost 1982.)

Želio sam doći ovdje kako bih vam rekao da niste sami, kako vas mnogi od nas prate u činjenju tog koraka; ovaj posjet želi biti poticaj vama, doprinos koji će olakšati put prema pomirenju i miru – kazao je na kraju papa Franjo a prenosi Radio Vatikan.

Papa uputio brzojav sućuti povodom smrti kardinala Caffarre

Vatikan, 8.9.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom smrti umirovljenog bolonjskog nadbiskupa kardinala Carla Caffarre.

„S tugom sam primio vijest o smrti kardinala Carla Caffarre. Želim izraziti Vama, cijeloj biskupijskoj zajednici u Bologni i članovima obitelji iskreno sudioništvo u njihovoj boli. Sjećam se s ljubavlju ovog voljenog brata u biskupstvu, koji je radosno služio evanđelju i snažno ljubio Crkvu, te se sa zahvalnošću spominjem velikodušnog pastoralnog rada koji je obavljao isprva kao utemeljitelj i profesor na Papinskom institutu Ivan Pavao II. za studij braka i obitelji, a zatim kao marljivi pastir nadbiskupije Ferrara-Comacchio te kasnije kao brižni i mudri upravitelj te nadbiskupije. Uzdižem žarke molitve Gospodinu da, po zagovoru Blažene Djevice Marije i svetog Petronija, primi tog svog vjernog slugu i velikog pastira u nebeski Jeruzalem, te od srca Vama, dragoj crkvi u Bologni i svima koji su ga poznavali i cijenili udjeljujem apostolski blagoslov", kaže se u Papinu brzojavu sućuti povodom kardinala Caffarre upućenom bolonjskom nadbiskupu mons. Matteu Mariji Zuppiju.

Prilog dokumenti

„Sjećanje na poziv oživljava nadu“

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 30. kolovoza 2017. - Apel Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se vraćam važnoj temi: odnosu između nade i sjećanja, s posebnim osvrtom na sjećanje na poziv. Poslužit ću se pritom slikom poziva prvih Isusovih učenika. U njihovu se sjećanju tako snažno urezalo to iskustvo, da je netko zabilježio čak i sat kad se to dogodilo: „Bila je otprilike deseta ura“ (Iv 1, 39). Evanđelist Ivan izvješćuje o tome događaju kao jasnom sjećanju iz mladosti, koje nije nimalo izbljedjelo u njegovu sjećanju ni nakon mnogo godina. Ivan je to naime napisao kad je već bio u poznoj dobi.

Susret se zbio u blizini rijeke Jordana, gdje je Ivan Krstitelj krstio. Mladi su Galilejci bili izabrali Krstitelja za svoga duhovnog vođu. Jednoga je dana došao Isus i krstio se u rijeci. Kada je sljedeći put ponovno onuda prolazio, tada onaj koji je krstio – a to je bio Ivan Krstitelj – reče dvojici svojih učenika: „Evo Jaganjca Božjega!“ (r. 36).

I za tu dvojicu to je bila „iskra“. Odlaze od svog prvog učitelja i kreću za Isusom. Dok su bili na putu, Isus se okrenuo prema njima i postavio im presudno pitanje: „Što tražite?“ (r. 38). Isus se u evanđeljima pojavljuje kao vrstan poznavatelj ljudskog srca. U tom trenutku je bio susreo dvojicu mladića u traženju, obuzetih zdravim nemirom. Zapravo, kakva je to mladost koja je zadovoljna, koja si ne postavlja pitanje o smislu? Mladi koji ništa ne traže, nisu mladi, nego su umirovljenici, ostarjeli su prije vremena. Žaloso je vidjeti mlade u mirovini... A Isus se, kroz čitavo Evanđelje i u svim svojim susretima, pokazuje kao onaj koji „užiže“ srca. Otud ono njegovo pitanje, koje nastoji pobuditi želju za životom i srećom, koju svaki mladi čovjek nosi u sebi: „Što tražiš?“ I ja bih danas vama mladima koji se nalaze ovdje na trgu kao i onima koji nas prate putem medija htio postaviti isto pitanje: „Ti, mladiću, djevojko, što tražiš. Što u svom srcu tražiš?“

Poziv Ivana i Andrije započinje tako: to je početak jednog prijateljstva s Isusom, tako snažnog da nameće zajedništvo života i velike ljubavi s njim. Dvojica učenika počinju dijeliti život s Isusom i smjesta postaju misionari, jer se nakon susreta nisu vratili kući smireni: naime, i njihova braća – Šimun i Jakov – ubrzo također postaju učenicima. Pošli su k njima i rekli. „Našli smo Mesiju; našli smo velikog proroka“: pronose vijest o tome. Postaju vjerovjesnici toga susreta. To je bio tako dirljiv i sretan susret, da će se učenici zauvijek sjećati toga dana koji je prosvijetlio njihovu mladost i dao joj smjer.

Kako se otkriva vlastiti poziv u ovome svijetu? Može ga se otkriti na različite načine, ali ovaj tekst iz Evanđelja nam govori da je prvi pokazatelj radost susreta s Isusom. Brak, posvećeni život, svećeništvo: svaki poziv započinje susretom s Isusom koji nam daruje radost i novu nadu; vodi nas, pa i kroz kušnje i teškoće, prema sve potpunijem, snažnijem, većem susretu s Njime i punini radosti.

Gospodin ne želi muškarce i žene koji ga slijede nevoljko, bez vjetra radosti u srcu. Vas, koji ste okupljeni ovdje na trgu, pitam – neka svatko odgovori samom sebi: „Struji li mojim srcem vjetar radosti?“ Isus hoće osobe koje su iskusile da biti s njime donosi neizmjernu sreću, koju se može obnoviti svakoga dana. Učenik kraljevstva Božjega koji nije radostan ne evangelizira ovaj svijet, to je tužna osoba. Ne postaje se Isusovim propovjednikom izostravajući

ljeporječivost: možeš govoriti i govoriti, ali ako nema još nečega... Kako se postaje Isusovim propovjednikom? Čuvajući u svom pogledu bljesak istinske sreće. Vidimo tolike kršćane, pa i među nama, koji samim svojim pogledom prenose radost vjere: samim pogledom!

Zato kršćanin – poput Djevice Marije – čuva plamen svoje zaljubljenosti: zaljubljeni u Isusa. Sigurno da u životu postoje kušnje, trenuci u kojima je potrebno ići naprijed bez obzira na hladnoću i usprkos protivnim vjetrovima, usprkos tolikim ogorčenostima. Ipak, kršćani poznaju put koji vodi do ono svetog plamena koji ih je zapalio jednom zasnogda.

Lijepo vas molim, ne dajmo za pravo razočaranim i nesretnim osobama; ne slušajmo one koji nam cinično kažu da ne gajimo nadu u životu; ne vjerujemo onima koji već u začetku gase svaki entuzijazam, govoreći da nijedan pothvat nije vrijedan cjeloživotne žrtve; ne slušajmo one koji su „stara“ srca, koji guše mladenačku razdraganoost. Pođimo starijim osobama čije oči blistaju nadom! Gajimo naprotiv zdrave utopije: Bog želi da – dok smo na putu i pozorni na životnu zbilju – budemo sposobni sanjati poput Njega i s Njime. Sanjati o jednom drugačijem svijetu. Ako se jedan san ugasi, sanjati ponovno, vraćajući se s nadom na ono sjećanje iz početaka, onoj žeravici koja, možda nakon jednoga života koji nije bio tako dobar, tinja pod pepelom prvog susreta s Isusom.

To je, dakle, temeljna dinamika kršćanskoga života: sjećati se Isusa. Pavao je govorio svom učeniku: „Spominji se Isusa Krista“ (2 Tim 2, 8); to je savjet velikog svetog Pavla: „Spominji se Isusa Krista“. Spominjati se Isusa, plamena ljubavi po kojem smo život pojmlili kao projekt dobra i tim plamenom ponovno oživjeti svoju nadu.

Apel Svetoga Oca

Preksutra, 1. rujna, obilježava se Dan molitve za skrb o stvorenom svijetu. Uz tu prigodu ja i moj brat Bartolomej, carigradski ekumenski patrijarh, pripremili smo zajedničku Poruku. U njoj pozivamo sve da poštuju i zauzmu odgovorni stav prema stvorenom svijetu. Upućujemo usto apel onim koji se nalaze na utjecajnim položajima da poslušaju krik zemlje i vapaj siromašnih, koji najviše trpe zbog ekoloških neravnoteža.

Istinske ljubavi nema bez samopožrtvovnosti

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 3. rujna 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji evanđeoski odlomak (usp. Mt 16, 21-27) je nastavak onog od prošle nedjelje, u kojem je istaknuta isповijest vjere Petra, "stijene" na kojoj Isus želi izgraditi svoju Crkvu. Danas nam, pak, u oštrm kontrastu, Matej prikazuje reakciju tog istoga Petra na Isusovu najavu učenicima da će u Jeruzalemu trpjeti, biti ubijen i uskrsnuti (usp. r. 21). Petar Učitelja uzima na stranu i prekorava ga jer se to – kaže mu – ne smije dogoditi Njemu, Kristu. Isus uzvraća Petra oštrim prijekorom: "Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!" (r. 23). Trenutak ranije, apostol je bio od Oca blagoslovljen, jer je primio od Njega onu objavu, bio je čvrsta „stijena“, kako bi Isus mogao na njoj izgraditi svoju zajednicu, a odmah zatim postaje prepreka, kamen ali ne onaj koji služi građenju već kamen spoticanja na Mesijinu putu. Isus dobro zna da pred Petrom i drugima predstoji još dug put do toga da postanu njegovi apostoli.

U tom trenutku Učitelj se obraća svima koji su ga pratili, jasno im predstavivši put koji im je prijeći: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" (r. 24).

Uvijek, pa tako i danas, postoji iskušenje da se slijedi Krist bez križa, pa čak i da se Boga pouči ispravnom putu, poput Petra: "Ne, ne Gospodine, to ne, to se ne smije nikada dogoditi". Ali Isus nas podsjeća da je njegov put, put ljubavi, a istinske ljubavi nema bez samopožrtvovnosti. Pozvani smo ne dopustiti da nas obuzme duh ovoga svijeta, već moramo biti sve svjesniji da se kao kršćani trebamo truditi ići protiv struje i da je kršćaninov put mukotrpan.

Isus svoju ponudu završava riječima koje izražavaju veliku i trajno valjanu mudrost, jer su izazov egocentričnom mentalitetu i ponašanju. On potiče: "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga" (r. 25). U ovom paradoksu se krije zlatno pravilo koje je Bog upisao u ljudsku narav stvorenu u Kristu: pravilo koje kaže da samo ljubav daje smisao i sreću životu. Utrošiti svoje talente, energiju i vrijeme samo radi spasenja, očuvanja i ostvarivanja sebe samih dovodi zapravo do gubitka, odnosno do tužne i neplodne opstojnosti. Ako naprotiv živimo za Gospodina i svoj život izgrađujemo na ljubavi, kao što je to učinio Isus, moći ćemo iskusiti istinsku radost i naš život neće biti besplodan, već plodan.

U slavlju Euharistije ponovno proživljavamo otajstvo križa; ne samo da se spominjemo, nego i vršimo spomen čin otkupiteljske Žrtve, u kojoj Sin Božji potpuno gubi sebe samog kako bi bio ponovno primljen od Oca te tako ponovno pronašao nas, koji smo bili izgubljeni, zajedno sa svim stvorenjem. Svaki put kad sudjelujemo na misi, ljubav Krista rassetoga i uskrsloga nam se daje kao hrana i piće, kako bismo mogli slijediti Njega na svakodnevnom putu i u konkretnom služenju braći.

Neka Presveta Marija, koja je Isusa slijedila sve do Kalvarije, i nas prati i pomaže nam da se ne plašimo križa, već da s Isusom rassetim na križu – ne križ bez Isusa, već križ s Isusom, to jest križ trpljenja – trpimo za ljubav Boga i braće, jer ta je patnja, po Kristovoj milosti, plodna uskrsnućem.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

ponovno izražavajući svoju duhovnu blizinu narodima Južne Azije, koji još uvijek trpe od posljedica poplavâ, svoje duboke suosjećanje želim izraziti također napaćenom stanovništvu Teksasa i Louisiane, pogođenom uraganom i obilnim kišama, koji su prouzročile ljudske žrtve, tisuće raseljenih osobâ te ogromne materijalne štete. Molim Presvetu Mariju, Tješiteljicu žalosnih, da isprosi od Gospodina milost utjehe za tu našu teško kušanu braću i sestre.